

N n A a J j Č č A a

NAJČA, glasilo Osnovne šole Grm, Novo mesto
 Letnik XXIII, januar 2013, št. 1, 2

Šport 77

Intervju s Klemnom Dvornikom 59

IZ VSEBINE

Odraščanje skozi čas	5
Intervju z Markom Juhantom	9
Kako odraščanje doživljamo najstniki	13
Svetovalni kotiček	23
Novi obrazi na šoli	33
Mala Najča	39
Glasba	82

Dragi najčani!

Na prvem sestanku novinarske ekipe se mi je na obrazu izrisal nasmešek. Novih novinarjev, predvsem iz 6. razreda, se je v šolski čitalnici kar gnetlo. Poleg tega so bili kot novinci sprva vsi navdušeni in so se pridno javljali na dolžnost. Slišati je bilo le: »To bom jaz naredil.« Res lepo, sem si vesela mislila. Če bo toliko novinarjev ostalo, se mi ni treba bati za Najčo.

Ugibajte, kaj se je potem pripetilo. Že po enem mesecu se je večina novih »novinarjev« premislila in nehala obiskovati krožek ter s tem tudi pisati za Najčo.

Vseeno nam je uspelo dokončati delo in Najča je spet pred vami.

Pisali bomo o obdobju, v katerega nekateri še vstopate, drugi pa ste z njim že dobri znanci.

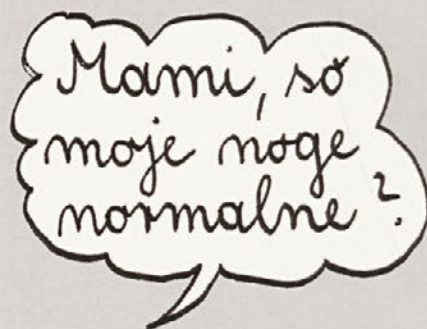
V tokratni Najči boste brali o **ODRAŠČANJU**. O obdobju, ko nismo več otroci, odrasli pa tudi ne. O obdobju močnih čustev.

Odgovorili vam bomo na vsa vprašanja, ki ste si jih v zvezi s tem obdobjem postavljali, povedali vam bomo, kako so odraščali nekoč – kako so se spremenile tegobe najstnikov, v intervjujih vam bomo predstavili Marka Juhanta, strokovnjaka za vzgojo, učence naše šole, ki niso

oz. ne odraščajo v enakih pogojih kot mi, bivšega grmčana – režiserja Klemna Dvornika. Nekateri učitelji so nam v anketi zaupali vse o svoji prvi ljubezni, spet drugi so nam pravili, kako so odraščali sami. Brali boste tudi o primerni prehrani v času odraščanja, reševali kviz, si pomagali z nasveti o odraščanju, izvedeli, kakšno glasbo radi poslušajo vaši sošolci in sošolke, se nasmejali ob vicih ... Seveda smo ovekovečili tudi dogodke, ki so za nas in našo šolo pomembni. Prispevke smo opremili s kakovostnim slikovnim gradivom, risbami in kakšno duhovito izjavo.

Užitek pri branju vam želim!

Ema Klemenčič Ema

Ravnateljčin kotiček

Odraslost ne pride sama po sebi, pot **odraščanja** je dolga in vse prej kot lahka. In čeprav mladi pogosto slišite, kako morate uživati, ker je to najlepša obdobje vašega življenja, sama še vem, kako je v tem času večkrat težko.

Danes so mediji pričakovanja po popolnosti pripeljali do točke, ki marsikateremu mlademu greni obdobje, ki bi lahko bilo lepo, pa ni. Od vsepovsod vas bombardirajo z nasveti, kako ste lahko lepi, nepovnljivi, kaj vse morate jesti, obleči, dati vase in nase, da boste popolni, takšni, kot so dekleta in fantje na do popolnosti »obdelanih« fotografijah. Vi pa imate tu in tam kakšen mozoljček, kakšen kilogram premalo ali preveč, premalo oblin in mišic, ste preveliki ali premajhni... Vsi, ki so uspešni, pa so popolni in tako lepi. In namesto da bi uživali v

TEKMOVANJA IZ ZNANJA

BIOLOGIJA

Šolskega tekmovanja iz biologije se je udeležilo 19 učencev in učenk 8. in 9. razreda. Pet udeležencev je prejelo bronasto priznanje. Na državnem tekmovanju, ki je potekalo v Stični 30. 11. 2012, je Ema Koncilija osvojila ZLATO PROTEUSOVO PRIZNANJE, Tina Klobučar pa SREBRNO. Obe sta učenk 9. b razreda.

SLADKORNA BOLEZEN

Šolskega tekmovanja iz sladkorne bolezni se je udeležilo 21 učencev in učenk, 18 pa jih je osvojilo bronasto priznanje. Državnega tekmovanja v Litiji so se udeležile tri učenske. Laura Medle je osvojila ZLATO PRIZNANJE, Tara Pleško in Tara Polovič pa SREBRNO PRIZNANJE.

svojem telesu, vidite napake, ki jih sploh ni.

Zato vam svetujem, da se čim manj obremenjujete s temi stvarmi, si poiščete pametnega prijatelja in z njim pokramljate o vsem, kar vas bega.

Seveda pa je odraščanje težko tudi zato, ker imate v teh letih premalo potrpljenja in smo vam odrasli s svojimi stalnimi nasveti velikokrat vse drugo kot v pomoč. A vseeno – vedite, da vam želimo le dobro, in verjemite, da to, da imamo izkušnje in smo vaše obdobje odraščanja že prerasli, nekaj šteje in našim nasvetom lahko verjamete.

Delajte, naučite se ob delu uživati ter se zavedajte, da postavljate temelj svoji prihodnji življenjski poti.

ZGODOVINA

Šolskega tekmovanja se je udeležilo 24 učencev, od tega jih je 8 prejelo bronasto priznanje. Na področno tekmovanje so se uvrstili Matej Brudar, Aleša Blažič, Luka Keserič, Ema Koncilija, Peter Majcen in Jakob Höfferle. Področno tekmovanje bo potekalo 5. 2. 2013 v Trebnjem.

SLOVENŠČINA

Bronasto Cankarjevo priznanje so osvojili 4 učenci iz 6. r., 2 iz 7. r., 1 iz 8. r. ter 4 iz 9. r. Na področno tekmovanje, ki bo konec januarja, pa so se uvrstili Ajda Blatnik iz 8. b ter Andraž Prus in Peter Majcen iz 9. b.

RAZVEDRILNA MATEMATIKA

V soboto, 27. oktobra 2012, je na OŠ Otočec potekalo državno tekmovanje iz razvedrilne matematike. Z naše šole je tekmovalo devet tekmovalcev. Vsi so zelo dobro tekmovali.

LOGIKA

Dne 20. 10. 2012 je na Osnovni šoli Dr. Pavla Lunačka v Šentrupertu potekalo državno tekmovanje iz logike. Nanj se je uvrstil učenec 8. c razreda, Jakob Höfferle. S 37. mestom v državi je osvojil ZLATO PRIZNANJE. Dober rezultat sta osvojila tudi učenca 9. b razreda, Peter Majcen in Tara Pleško. V hudi konkurenci sta osvojila SREBRNI PRIZNANJE. Petru je do zlatega priznanja zmanjkala le točka in pol.

ANGLEŠČINA

Na šolskem tekmovanju iz angleščine, ki je bilo 2. 10. 2012, je tekmovalo 18 učencev. Dva sta dobila bronasto priznanje, dva pa sta se uvrstila na državno, ki je bilo 19. 11. 2012. SREBRNO PRIZNANJE je osvojila Alja Štrbenc iz 8. c, ZLATO PRIZNANJE pa Blaž Vovko Bučar iz 8. a.

Čestitamo vsem tekmovalcem!
Tara Pleško, 9. b

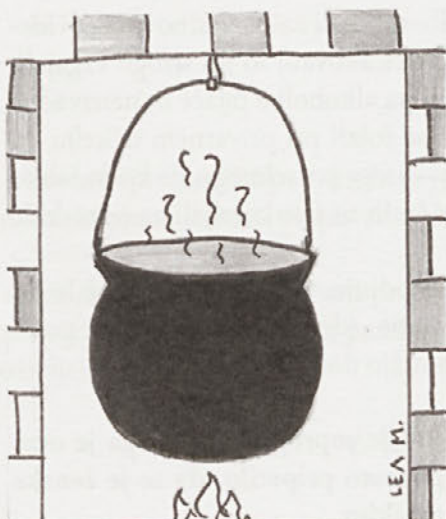
ZLATO PRIZNANJE in 3. nagrado iz RAZVEDRILNE MATEMATIKE je osvojila Anja Mitrović. SREBRNO PRIZNANJE iz RAZVEDRILNE MATEMATIKE so osvojili: Sinja Mežnar, Anja Urbas, Eva Brudar, Jakob Höfferle, Peter Majcen, Aljaž Gorjanec, Luka Keserič in Jon Škerlj.

ODRAŠČANJE SKOZI ČAS

»Catharinin (Katarinin) oče je bil mestni pek v srednjeveškem Piranu. Skupaj z bratom Dominikom sta mu pogosto pomagala v pekarni. Njen brat je očetu pomagal pri peki kruha, Katarina pa je ponoči skupaj z mamo pometla in pospravila delovne prostore. Čez dan je z mamo pazila na mlajšega bratca Petra. Le opoldne je vsak dan skuhala kosilo. Takrat je bila stara 10 let. Ko je Katarina dopolnila 13 let, ji je oče našel primernega snubca. Šlo je za njegovega prijatelja Janeza, ki je štel nekaj let manj od očeta. Katarina ni oporekala, saj bi jo oče razdedinil in ji odvezel doto, če bi zavrnila poroko, za katero se je oče že dogovoril.«

Zakaj vam to pripovedujem? Večina se vas ne zaveda, kako se je odraščanje včasih razlikovalo od odraščanja danes. Mogoče se vam zdi, da vam starši veliko stvari ne dovolijo, npr. hoditi ven zvečer ipd. Zdi se vam, da so zato vaši starši grozni, drugim pa njihovi starši vse pustijo. Zanima me, kako bi reagirali, če bi se čas zavrte nazaj in bi pristali v srednjem veku, ko starši otrokom niso dovolili niti polovice tega, kar nam dovolijo današnji starši. Prispevek na temo odraščanja skozi čas sem se odločila napisati prav zato, da bi vas prepričala, da danes starši otroke jemljejo čisto drugače kot včasih, in da bi spoznali, da imamo najstniki danes čisto drugačne probleme.

ČAS STARIH GRKOV

Starogrški dečki so do 6. ali 7. leta, ko so začeli s šolanjem, ostajali doma, kjer so pomagali na polju, pluli po morju in lovili ribe.

Deklice so do 13. ali 14. leta, ko so se navadno poročile, ostale doma. Doma so pomagale materi, delale na polju. Javnih prireditev in pogrebov se niso smele udeleževati, prijateljice pa so lahko obiskale le s privoljenjem staršev.

Kakovost življenja je bila odvisna od tega, kateremu stanu prebivalstva si pripadal. Le najpremožnejši dečki so se učili pisati, brati, peti, igrati inštrumente, brali so grško literaturo in telovadili.

ČAS RIMLJANOV

Rimski dečki so bili bolj cenjeni od deklet, saj so kasneje nasledili očeta. Dečki so se do 12. leta šolali v javnih šolah. Podobno kot danes je pouk potekal dopoldne. Ker so Rimljani zelo cenili govornike, so posvečali veliko pozornosti retoriki.

Dekleta so vzgajali za gospodinje, ime pa so dobila po očetovem imenu (npr. Klavdija II.).

Oče je imel vso oblast nad otroki. Otroka je lahko zavrnil ali ga celo prodal v suženjstvo. Čas, ki so ga otroci preživeli doma in ne v šoli, so izkoristili za igro s frnikolami in z modeli vozov. Igrali so se tudi vojake z lesenimi meči. Zvečer so otroci večerjali skupaj z vso družino.

SREDNJI VEK

Starši, ki so svoje otroke vzgajali v mestih, so imeli za svoje sinove predvideno, da jih bodo nasledili. Zaradi visokih pričakovanj so jih strogo vzgajali. Fantje so se morali že zelo zgodaj navaditi na alkoholne pijače in nenavadne jedi ter se znebiti strahu. Le nekateri so se šolali pri privatnem učitelju, ki jih je naučil računanja, branja in pisanja – vsega potrebnega, da bodo lahko nasledili očetov poklic. V srednjeveških časih so fantje veljali za odrasle že pri 14 letih.

Dekleta so usposabljali za matere in gospodinje, tako da so pomagale pri kuhi, ročnih delih. Ob poroki so dobila doto (denar, hišno opremo, posestva). Dekleta, ki so bila lepša, so dobila nižjo doto, grša pa višjo.

O usodi otrok je odločal oče. Izbiral jim je soprogo/-a, ki jo/ga je ocenjeval po poslovnih vezeh, zato se je pogosto pripetilo, da se je ženska poročila z več kot dvajset let starejšim moškim.

VČASIH IGRE NA PROSTEM, ZDAJ NA TELEFONU

Zdaj ima že skoraj vsak človek doma telefon, računalnik, televizijo ... Včasih pa ni bilo tako. Če si samo predstavljamo, kako so včasih odraščali, lahko ugotovimo, da se naše odraščanje zelo razlikuje – imamo več skrbi, kot so jih imeli včasih, a dosti manj časa. In morda si ravno zaradi pomanjkanja časa kdaj zaželim, da bi odraščali, kot so včasih. Zagotovo vas zanima, kako so svoja otroška in mlada leta preživljali naši učitelji ...

Majda Mohar

Otroštvo sem preživela pri stari mami v Zagradcu v Suhi krajini. Posadili so me na peč. Naši zajtrki so bili žganci in kislo zelje. Ker sem že takrat rada nastopala, so me povabili v njihovo osnovno šolo, kjer sem prepevala pesem Šivala je deklica zvezdo. Kasneje smo s starši ve-

liko hodili na izlete, še prej pa sem morala pojesti juho s korenčkom, ki ga še zdaj ne maram. Otroci sedaj odraščajo drugače, kot smo prej, ker je tudi način življenja drugačen. Jaz sem veliko hodila peš, sedaj pa se otroci vozijo na različne dejavnosti. Največje razlike pa so v tem, da smo moji vrstniki in jaz prosti čas preživljali na dvorišču, računalnikov nismo poznali, še televizije ni imela naša hiša.

19. STOLETJE

V 19. stoletju, v času industrijske revolucije, so otroke izkoriščali v tovarnah, kjer so delali enako število ur za bistveno manjšo plačo kot odrasli. Takrat se je zmanjšala tudi povprečna starost umrlih, saj so otroci zaradi izčrpanosti od dela v tovarnah zgodaj umirali. Njihova glavna skrb je bilo preživetje in služenje denarja za družino.

20. STOLETJE

Šele v 20. stoletju se je odnos do otrok bistveno spremenil. Spremenila se je moda, uvedli so zakone, ki so otrokom do določene starosti prepovedovali delo ipd.

Upam, da boste sedaj znali ceniti vaše starše, ki vam določene stvari prepovejo. Več o našem odraščanju in težavah, s katerimi se srečujemo, pa lahko preberete v članku Kako odraščanje doživljajo najstniki.

E. K.

Roman Mihalič

Moje odraščanje je bilo zelo lepo!
Bil sem iz vasi, v bližini pa je bil

gozd. Živel sem z naravo in z njo tudi odraščal, zdaj pa so otroci veliko bolj tehnični. Imajo telefone, računalnike ... Iz otroštva se mi je vtisnila v spomin narava.

Dušan Plut

Kot otrok sem večino časa preživel zunaj. Poleti smo igrali nogomet, hokej na travi, se hodili kopat v Težko vodo in gradili bunkerje, pozimi pa smo se veliko sankali in smučali. Radi smo tudi kartali. Televizijo smo gledali zelo malo, po risanki pa je bilo treba v posteljo. Opažam, da današnji otroci malo časa preživijo zunaj in imajo tudi manj ročnih spretnosti.

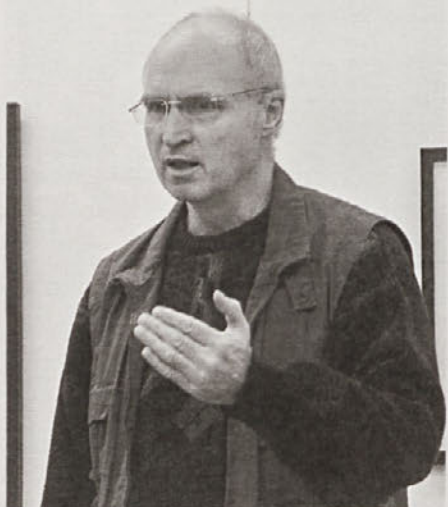
Tihomir Troha

Zanimiva je primerjava razlik v odraščanju z vidika odnosov z odraslimi: v mojih časih je bil odnos odraslih do nas, otrok, bolj avtoritaren, strog, odraslim se ni smelo ugovarjati. Imeli so večji nadzor nad nami in bili so doslednejši, ker so več časa preživeli z nami kot današnji starši s svojimi otroki. Takšna vzgoja je iz nas naredila bolj ubogljive odrasle ljudi, kar pa ni vedno najbolje. Tako kot ni dobro, da danes starši preživijo premalo časa z otroki, da jih premalo nadzorujejo in usmerjajo in da jim postavljajo premalo meja in da z njimi v nedogled razpravljajo o njihovih pravicah in potrebah. Takšna vzgoja pa naredi sebičneža, ki ni sposoben sodelovati z drugimi in svoje potrebe prilagoditi okoliščinam.

Branko Šuster

Zaradi narave dela mojih staršev sem se veliko selil. Preživel sem lepo otroštvo pri dveh babicah in dedkih na podeželju. Družina se je ustalila v Ljubljani. Prihod v veliko mesto ter kmalu zatem očetova smrt sta postavili okvire mojega odraščanja. Poleg grenkih izkušenj, ki so mi oblikovale značaj, sem doživel tudi veliko lepega.

Kakšne so razlike med današnjim odraščanjem in prejšnjim?

Razlika je v materialnih pogojih. Naša generacija je imela bistveno manj materialnih dobrin. Svet odraslih je bil do nas otrok bolj strog, z nami se niso veliko pogovarjali, bolj so ukazovali in kaznovali. Bili smo manj razvajena generacija, kot ste vi, in bolj pripravljeni za delo. Bili smo manj razgledani kot ste vi, čeprav to ne pomeni, da nismo bili radovedni. Vedeli smo veliko o stvareh, ki vas danes manj zanimajo. Šola je bila po količini znanj manj zahtevna, kot je danes. Veliko smo se družili na igrišču in veliko smo se pogovarjali med seboj. Sicer pa mislim, da energija mladosti išče pot v odraslost na podobne načine, ne glede na čas in prostor.

Nuša, 6. a

I N T E R V J U

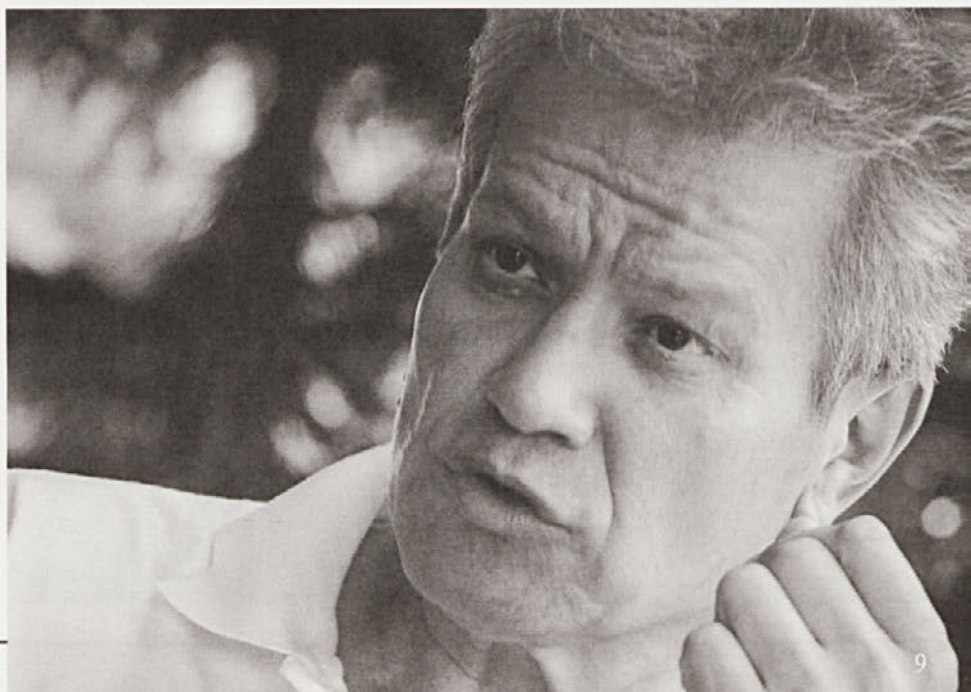
MARKO JUHANT

»Če hočete posegati po zvezdah, to lahko storite!«

Marko Juhant, specialni pedagog za motne vedenja in osebnosti, je skupaj s Simono Levč izdal knjigo *Varuh otrokovih dolžnosti ali ne-hajte se ukvarjati z otrokovimi pravicami*; knjigo, ki bi lahko postala obvezno domače branje – tokrat ne za otroke, pač pa za starše, ki se spopadajo z najtežjo službo – z vzgojo otrok.

■ V čem se današnji otroci razlikujejo od otrok izpred nekaj desetletij?

Pred časom so otroci želeli, da bodo starši dali dovoljenje, da otroci sami poskrbijo za svoje želje, potrebe. Želeli so več svobode za to, da so si oblikovali svoje otroštvo. Danes otroci pričakujejo, da so starši bolj vključeni in da poskrbijo za vse. In otroci staršem danes tudi očitajo, da jim niso dali otroštva, kot ga ima na primer nekdo drug. Kar pomeni manj golfa, tenisa, potapljanj. Računalnik je prestar, internet prepočasen in telefon dela preslabo kvaliteto filmov za na You Tube. Od staršev pričakujejo servisno službo

za vse – za prevoze, plačila, pa še motivirali naj bi jih, ko se jim z nečim ne da več ukvarjati.

■ **Kako pa vidite današnje starše in njihove vzgojne prijeme?**

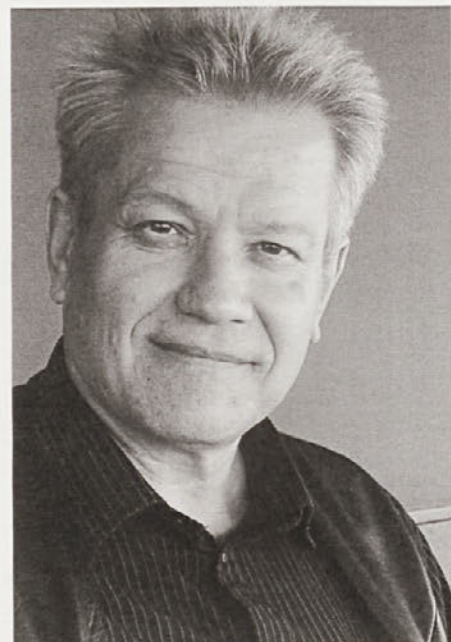
Naredijo, kolikor zmorejo in kar znajo. V današnji množici navodil, kako delati z otroki, se ni lahko znajti. Časa zmanjkuje, denarja zmanjkuje. Otrokom radi dajo vse, radi vidijo nasmejane, zadovoljne obraze. Zato postavljajo premalo zahtev in postavijo meje prepozno ali pa prenizke in predaleč.

■ **Starši pogosto pravijo, da so otroci preveč obremenjeni. Se s tem strinjate?**

Če imajo starši pričakovanja, naj jih podprejo s svojimi ravnanji, pa otroci ne bodo preobremenjeni. Od šole skoraj gotovo niso, od drugih dejavnosti veliko prej. Če se pa nek učenec uči dejansko cele popoldneve in večere, je nekaj narobe – ali z učencem, ki ne zmore, ali s starši, ki ne razumejo, da vsi ne morejo biti odličnjaki. No, ne razumejo, da *njihov otrok ne more biti odličnjak*, pa to od njega pričakujejo in terjajo. Tak učenec je preobremenjen. Tudi kakšna učiteljica, ki želi sicer dobro, lahko preobremeni učence – s tem, da daje naloge in zahteve, povezane z učenjem v času praznikov. Potem se pa najde še kaka mama, ki s takim navodilom pokvari vsak dan praznikov sproti tako, da sili učenca delati »samo pol ure« ali kaj takega na dan. Od tega ne bo rezultata, le stalne borbe in pritiski, namesto praznikov in namesto počitnic. Počitnice niso »učitnice«!

■ **Veliko otrok ima popoldne cel kup dejavnosti, starši pa jih pridno vozijo naokrog in jim to plačujejo. Se Vam zdi, da so otroci, ko obiskujejo številne dejavnosti, kasneje bolj uspešni kot tisti z eno ali dvema?**

Odgovor je enostaven: NE! Več ne pomeni vedno tudi, da bo bolje!

- **Marsikdo od staršev prelaga odgovornost za neustrezno vedenje in nedelo otroka na učitelja. Kaj je torej naloga staršev in kaj učiteljev?**

Problem nastane, kadar delo ni ustrezno razdeljeno. Na primer pri domači nalogi učitelj določi, **KOLIKO** je domače naloge in **KAJ** je za domačo nalogo. Starši pa določijo, **KDAJ** v dnevu bo naloga narejena in **KAKO** bo narejena – spisana ali nakracana ... Če se starši začnejo vmešavati v to, kaj je za nalogo in koliko je nalog, bo učencu vsako delo odveč. Če starši ne privijejo svojega otroka zaradi grdega obnašanja v šoli, se bo ta kmalu grdo obnašal tudi doma. A če podprejo učitelje, bo otrok v šoli ravnal drugače in tudi doma se bo obnašal lepo. Po domače – če se starši vedno usedejo na tisto stran čolna, kjer je njihov otrok, se čoln prekucne! Prav je, da

so z njimi v istem čolnu, a na drugem boku, da vlada ravnovesje. Na drugi strani, torej na strani učitelja!

- **V zadnjem času se učitelji srečujemo s čedalje več otroki, ki imajo težave – od disleksije, hiperaktivnosti ... Zakaj je tega več kot včasih?**

Več se govori in piše, več se zazna, ker težave prepoznavamo. Par let nazaj so dislektiki šteli v skupino lenih in težko vodljivih učencev. Hiperaktivni otroci so veljali za nevzgojene. Danes vemo, da je vzrok delovanje njih-

vega uma na zelo poseben način. To seveda ni dovolilnica, da se obnašajo neprimerno, je pa razlog, da se vedenje vedno ne enači s tistim zaželenim. Poznamo poti do izboljšanja, prej je bila skoraj samo pot do obsojanja.

■ **Vaša knjiga nosi zgovoren naslov Varuh otrokovih dolžnosti ali nehaite se ukvarjati z otrokovimi pravicami. Katere so tiste dolžnosti otrok, ki bi jih morali poznati tako starši kot otroci, pa nanje pogosto pozabljajo?**

Omejil se bom na tri, čeprav jih je več kot deset ...

a. Otrokova dolžnost je, da je aktiven pri vseh opravilih, povezanih z družinskim življenjem, dokler živi v svoji družini. Dolžnost staršev pa je, da jih v ta dela vključujejo že takrat, ko se jim otroci zdijo še premajhni (bodo pa imeli veselje in jih ni treba motivirati!).

V A R U H OTROKOVIH DOLŽNOSTI

ali
nehaite se ukvarjati
z otrokovimi pravicami!

Marko Juhant in Simona Levč

- b. Otrokova dolžnost je, da upošteva najvišjo avtoriteto. (starše, če so zraven, učiteljico, kuharico, šoferja kombija, policista, medicinsko sestro, animatorja, vodje pri skavtih ...). Starši otroke navajajo na to, da upoštevajo odrasle in odgovorne osebe okrog sebe. Spoštovali bodo tudi starše, celo v puberteti!
- c. Otrokova dolžnost je, da se od staršev nauči svoje probleme reševati sam. Dolžnost staršev pa je, da teh problemov otrokom ne »ukradejo«, da jih ne rešujejo namesto otrok.

■ **Kaj je najboljša popotnica, ki jo starši lahko dajo otrokom za življenje?**

Za pošten uspeh najbolj pomagajo *delovne navade* (kar je enako ucnim navadam).

Naučijo naj jih, da *ne čakajo, da bo nekdo drug rešil njihove težave*. Ta bo potem tudi odločal!

Družino! Prinaša varnost, upanje, osebe, ki jim lahko zaupaš, se nanje obrneš, ko ti ne gre. Družina odnese pol skrbi in dvakrat poveča veselje!

■ **Bi morda za konec lahko dali kakšen nasvet našim grmskim učencem?**

Nikoli ne obljublajte, da boste pri-dni do konca tedna, do konca leta, do konca življenja. Sploh veliko ne obljublajte. *Ravnajte tako, kot je prav*, kot veste, da bi morali. Zelo pogosto bo to prav tisto, kar vam ne paše.

Zato danes bodite tisto najboljše, kar zmorete. Ne jutri, ne čez en te-den. Ne čez eno uro. Zdaj! Če hočete posegati po zvezdah, to lahko storite. Morda bo že jutri prilika za to. Vedeti pa morate, da vas bo pri tem ovirala ena sama stvar – tista, ki je niste opravili DANES!

Jerica Eržek

MARKO JUHANT
in SIMONA LEVČ
sta staršem in
učiteljem naše
šole na zanimiv
način predstavila
vsebino njune
knjige.

KAKO ODRAŠČANJE DOŽIVLJAJO NAJSTNIKI

V obdobju odraščanja najstniki svet doživljamo drugače. Po eni strani nas ljudje okrog nas jemljejo kot odrasle, npr. ko počnemo kaj, kar ni treba, ko pa bi radi nekam šli sami, nam rečejo, da smo še otroci in da sami ne smemo nikamor. Zanimalo me je, s kakšnimi problemi se srečuje večina najstnikov. Članek je nastal na podlagi ankete o dobrih in slabih lastnostih odraščanja, na katero ste odgovarjali učenci 6.–9. razreda. Na podlagi rezultatov vam je svetovala šolska psihologinja, mag. Irena Adlešič.

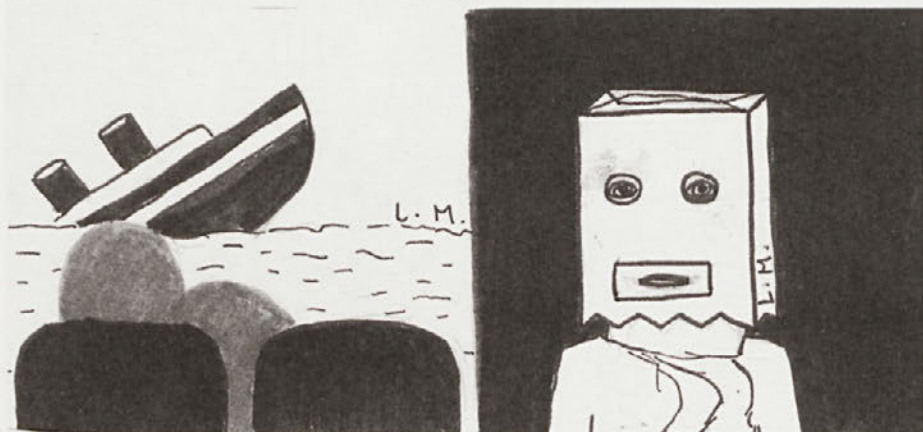
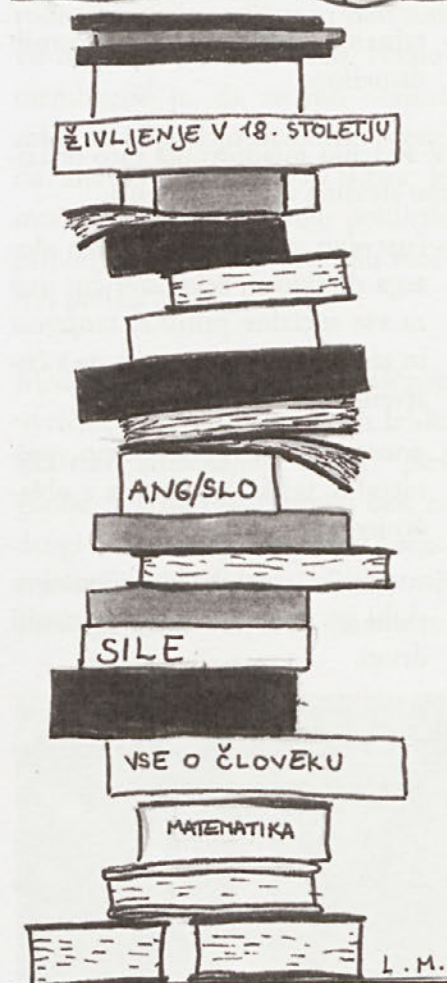
Kaj so **DOBRE** strani odraščanja?

1. POSTAJAMO BOLJ SAMOSTOJNI, ODGOVORNI, ODRASLI (130)
2. RASTEMO (55)
3. (NOVI) PRIJATELJI (52)
4. POSTAJAMO PAMETNEJŠI (36)
5. STARŠI NAM VEČ STVARI DOVOLIJO, ZAUPAJO (32)
6. PROSTI ČAS (30)
7. KER GREŠ LAHKO VEN (ZVEČER) (21)
8. DEJAVNOSTI (ŠPORT, PLES, GLASBA ...) (17)
9. VEČ OBLEK (13)
10. SPOZNAVAM SE (10)

Kaj so **SLABE** strani odraščanja?

1. NEGATIVNE TELESNE SPREMEMBE (mozolji, mastni lasje, večja poraščenost ...) (95)
2. ŠOLA (ocene, veliko domačih nalog) (74)
3. SPREJEMANJE ODGOVORNOSTI (55)
4. PREPIRI S STARŠI IN DRUGIMI (42)
5. MALO (SKORAJ NIČ) PROSTEGA ČASA (30)
6. MOČNA ČUSTVA (žalost, jeza) (28)
7. VEČ PRIČAKUJEJO OD NAS (15)
8. MEDVRSTNIŠKO NASILJE, SLABA DRUŽBA ipd. (15)
9. LJUBEZENSKE TEŽAVE (14)
10. LENOBA (14)

Ema Koncilija, 9. b

Irena Adlešič

Mladostništvo je obdobje hitrih in pomembnih sprememb v mladem bitju in v njegovi okolici. Začne se s predadolescenco ali puberteto, ki traja od 10. do 12. leta. Sledi obdobje mladostništva:

- zgodnje: od 12. do 14. leta,
- srednje: od 14. do 17. leta,
- pozno: od 17. do 21. leta starosti.

V tem obdobju se pojavljajo številne spremembe, ki so odraz posameznikovega razvoja:

- iskanje lastne istovetnosti (ustvarjanje lastne samopodobe),
- razvijanje svoje spolne vloge,
- urejanje odnosa do staršev in drugih odraslih,
- usmerjanje odnosov z vrstniki,
- oblikovanje odnosa do dela z razvijanjem ustvarjalnosti,
- izbira poklica,
- tehtanje različnih vrednostnih usmeritev.

V vedenju mladostnika zato opazimo številna nova obnašanja:

- čustveno preobčutljiv: hitro dosega skrajnosti, zelo oster čut ima za vse socialne pritiske, sanjavost in zaprtost vase se menjavata s čustvenimi izbruhi,
- pozoren je na vsako telesno spremembo: veliko se ukvarja z oblačenjem, pričesko,
- v vedenju se nagiba k skrajnostim: skrbi ga, kaj bodo o njem menili drugi,
- težko prenaša nasprotje med potrebo po neodvisnosti in potrebo po opori staršev: kljubovanje,
- sposobnost mišljenja se razširi: abstraktno mišljenje (kritičen do dogajanj).

Tudi v mladostnikovi družini so prisotne številne spremembe:

- mladostnik išče nov status: drsi na lestvici otrok – odrasli, zrelost – nezrelost, odgovornost – neodgovornost ...,
- odkrije starše kot osebnosti (nepopolne): le-ti se spremenijo v simbole nesvobode in omejevanja neodvisnosti; hkrati pa potrebujejo podporo, spodbudo in sprejemanje,
- boj za samostojnost ima podobo upora in kljubovanja – zato starši težko prenašajo trganje vezi,
- v poznem mladostništvu (po 18. letu): zrel odnos, ko se mladostnik obrne po nasvet ali pomoč (obojestranska strpnost in spoštovanje).

Z vrstniki pridobiva mladostnik številne nove izkušnje:

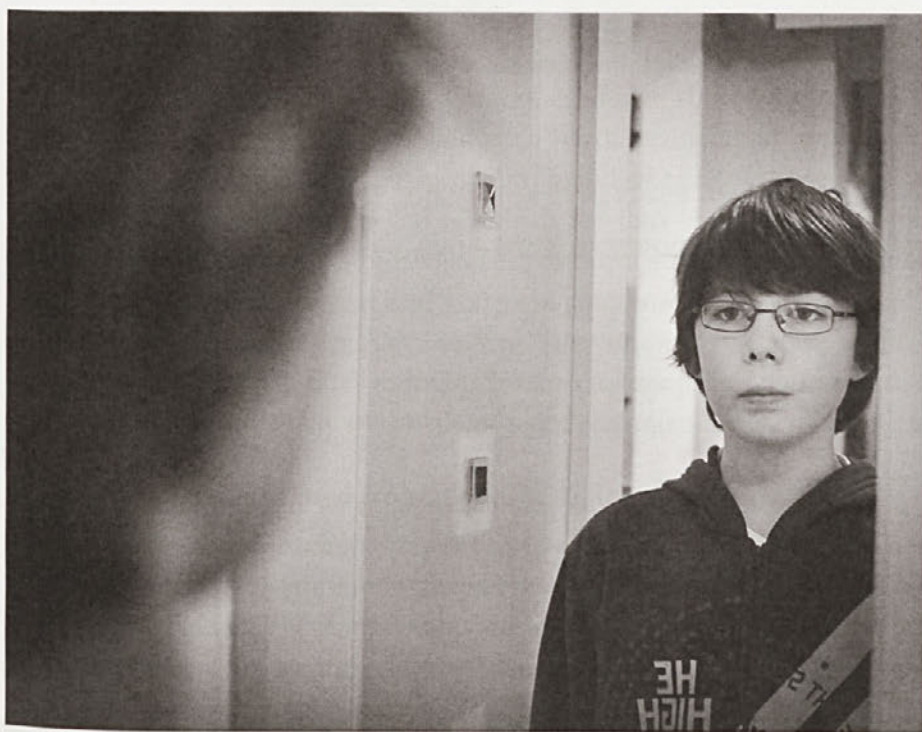
- v skupini vrstnikov ima status enakopravnega: priložnost za pridobivanje novih norm, vrednot in prepričanj,
- pridobivanje novih modelov obnašanja,

- najde odgovore na vprašanja KAKO (vprašanja, ki so povezana z uspešno komunikacijo, navezovanjem in prekinjanjem odnosov, sodelovanjem, izražanjem čustev, dajanjem in sprejemanjem, prilagajanjem različnim zahtevam).

Iz ankete, ki je bila izvedena med učenci predmetne stopnje na naši šoli, vidimo, da opazate veliko več raznovrstnih sprememb, ki jih večinoma uvrščate med pozitivne. Torej čutite, da z odraščanjem nekaj pridobivate, kar je vsekakor odlično za vaš razvoj.

Večina vas čuti, da postajate bolj **samostojni, odgovorni in odrasli**, kar uvrščate med pozitivne spremembe, hkrati pa vidimo, da je sprejemanje odgovornosti zelo visoko uvrščeno tudi med negativne pojave pri odraščanju. V vedenju mladostnikov je torej pojem odgovornosti še zelo nejasno opredeljen, saj ste verjetno zelo veseli takrat, ko vam odrasli izkažejo zau-

panje in podelijo zahtevnejšo nalogo, dovolijo več kot v preteklem obdobju. Vendar pa ni nujno, da se vse te zaupane naloge končajo po pričakovanjih in je potrebno tudi takrat prevzeti odgovornost: torej pojasniti, zakaj ni bilo pričakovanih rezultatov (npr. v šoli) ali zakaj vaše vedenje ni ustrezalo pričakovanjem vaših staršev (npr. dobili ste večerni izhod, niste pa se držali dogovorjene ure prihoda domov). Zato je potrebno izkoristiti komunikacijske sposobnosti, da se stvari razrešijo in da lahko vaši starši meje ustrezno razširijo ali tudi zožijo, če je zaupana odgovornost premajhna ali prevelika.

Veliko vas opaža in uvršča med pozitivne spremembe, da imate **veliko prijateljev**, tudi novih. To je značilno za mladostniško obdobje: druženje se razširi na vrstnike, ki postajajo vedno bolj pomembni za vas s svojimi mnenji in razmišljanji. Za razliko od vaših staršev ter dedkov in babic jih spoznavate in spremljate in komunicirate z njimi tudi preko interneta. Ampak to je le značilnost sodobnega sveta, ki se odraža tudi pri mladih. Bistveno je to, da pridobivate nove izkušnje v svetu novih vrstnikov.

V anketi opazate, da postajate **pametnejši** in to uvrščate med pozitivne spremembe, hkrati pa med negativne spremembe uvrščate šolo z ocenami in veliko domačimi nalogami. Gre za dva pojavi, ki sta povezana in se jima ne da izogniti: s tem, ko ste sposobni abstraktnega mišljenja, ste sposobni veliko več razumeti, se naučiti več novih stvari in tako vam hkrati šola nalaga tudi več obveznosti ter več pričakuje od vas. Ker pa smo ljudje različno sposobni, različno vztrajni, imamo zelo različne delovne in učne navade, ker nas zanimajo različne stvari, so tudi ocene zelo različne in zato tudi vsi nimamo odličnih ocen. Najpomembnejše je, da znamo oceniti, zakaj se pojavljajo določene ocene, da znamo oceniti svoja šibka in močna področja in svojo poklicno prihodnost gradimo na svojih močnih področjih.

Med pozitivna področja odraščanja uvrščate **dejavnosti**, ki se jih lahko aktivno udeležujete (šport, ples, glasba ...), da imate **prosti čas**, na drugi strani najdemo med negativnimi znaki malo (ali skoraj nič) prostega časa. Verjetno morate tu-

kaj skupaj s starši oceniti, koliko ur dejavnosti je za vas še sprejemljivo oz. koliko zmorete uresničiti v popoldanskem času, da ostajate zadovoljni in srečni mladostniki ter da za vas te dejavnosti niso dodatna obveznost, ampak aktiven način preživljanja prostega časa.

Med negativne pojave odraščanja uvrščate **prepire s starši in drugimi ter močna čustva (žalost in jeza)**, kar so razumljive spremljevalke odraščanja. Šele v mladostništvu začnete opazovati, da so tudi za vas pomembni odrasli (starši, učitelji) samo ljudje in da imajo tudi oni napake. Seveda razumem, da bi svet radi spremenili tako, da bi bil najbolj pravičen za vas in zato sledijo prepiri. Pri prepiranju ali reševanju konfliktov pa so najbolj pomembne vaše komunikacijske spretnosti oz. to, kako dobro znate opozoriti na nepravilnosti, ki se pojavljajo, kako dobro znate zagovarjati svoje pravice, ali ste v prepire pripravljeni vključiti tudi tretjo osebo, ki vam je v pomoč. Močna jeza in žalost vsekakor nista priporočljivi, sta pa zelo pogosti. Postopoma se z izkušnjami tudi tu človek »obrusi« in nauči sprejemljivih načinov reagiranja in komuniciranja z odraslimi in vrstniki.

Med negativne pojave odraščanja uvrščate tudi **slabo družbo**. Tukaj poskušate kakšne negativne spremembe pri sebi opravičevati s prijatelji, ki so vas v to potegnili. Ampak veste, slabe družbe ni, je samo vaša odločitev, ali kakšno slabo stvar od drugih sprejmete ali ne (npr. cigarete, alkohol, drogo ...) in od vas je odvisno, kdaj boste uporabili čarobno besedico NE. Za to pa je potrebna lastna pozitivna samopodoba in jasni cilji, kaj v življenju hočemo.

Zelo zanimivo je, da med negativnimi pojavi odraščanja najdemo **ljubezenske težave**, na pozitivni strani pa ne najdemo nič povezanega z ljubeznijo. Vsekakor je ena od značilnosti mladostniškega obdobja zanimanje za nasprotni spol in zato tudi več druženja, bolj tesna prijateljstva, ki sčasoma lahko prerastejo tudi v intimno prijateljstvo. Takšna prijateljstva so spodbudna, saj se tako postopoma učite različnih načinov vedenja in postopoma izoblikujete svoja pričakovanja do nasprotnega spola in do svojega morebitnega bodočega stalnega partnerja. Dobro je, če svoje tovrstne izkušnje delite z odraslimi, najprimerneje s starši.

Negativne spremembe, ki so posebej značilne za začetno obdobje mladostništva, pa so prehodne narave in s pomočjo današnjega razvoja kozmetične industrije zadovoljivo rešljive. Verjamem, da jim posvečate veliko časa, saj je za vas **videz** v tem obdobju zelo pomemben. Verjamem pa tudi, da so vam starši pri urejanju takšnih zadev v veliko pomoč kot svetovalci.

Vsi pojavi, ki jih naštevate kot spremljevalce vašega odrasčanja, so torej pričakovani. Pomembno je le, da so za vas izziv in jih poskušate razreševati skupaj z za vas pomembnimi odraslimi in vrstniki, da razvijate svojo pozitivno samopodobo in pozitiven odnos do sveta, ki ga na novo odkrivате v drugačni luči kot v preteklih obdobjih.

I N T E R V J U

Arijeta Murseli

»V življenju se moramo na veliko stvari navaditi!«

Arijeta je najina sošolka, v Slovenijo pa je prišla iz Makedonije pred šestimi leti. Izjemno hitro se je naučila slovenskega jezika. Je delavna in vedno pripravljena pomagati.

■ V Novo mesto si se pred 6 leti preselila iz Makedonije, ker je tukaj delal tvoj oče. Ti je bilo težko zapustiti svoj dom?

Ja, bilo je težko zapustiti svoj dom, šolo in se preseliti v drug kraj, kjer ne poznaš ljudi in se moraš prilagoditi drugemu okolju.

■ Najbrž te je bilo na začetku strah ... Česa?

Ja, res, na začetku me je bilo strah, ker nisem vedela, kako bo v šoli in kako me bodo sošolci sprejeli. Strah me je bilo tudi, kako se bom naučila jezika in kako se bom prilagodila okolju.

■ Kako si se naučila slovenščino?

Slovenščino sem se učila v šoli in doma, pomagali so mi starši in učitelji. Sporazumevati se po slovensko sem se hitro naučila, ampak slovenščina je vsekakor težak jezik, vendar ga počasi izpopolnujem.

■ Kako si se prilagajala slovenski kulturi, hrani, navadam?

V življenju se moramo na veliko stvari navaditi in se prilagoditi okolju. Tudi jaz sem se morala prilagoditi slovenskim navadam. Vsaka država ima svoje navade in običaje, tako se tudi slovenske in makedonske navade razlikujejo. Eda izmed teh različnosti je npr. pust. Tega v Makedoniji ni.

■ V čem se mladi v Makedoniji ločijo od mladih v Sloveniji?

Mislím, da ni neke velike razlike med mladimi. A tega ne morem povsem trditi, saj jaz svojo mladost preživljam v Sloveniji.

■ Kje bi želela preživljati mladost, če bi o tem lahko odločala sama? Zakaj?

Šolanje bi rada dokončala tukaj, saj menim, da so tukaj pogoji za šolanje boljši kot v Makedoniji. Tam pa imam tudi družino in sorodnike, ampak vseeno še ne vem, saj še nisem veliko razmišljala o tem. Imam pa še čas.

■ Kaj ti je všeč v Sloveniji in kaj ne? Kaj pa v Makedoniji?

Niti tukaj niti tam ni nič takega, kar mi ne bi bilo všeč.

■ Kaj si želiš v prihodnosti?

Šolanje bom najbrž nadaljevala na Šolskem centru, in sicer na zdravstveni šoli, nato pa še ne vem, kako bom šolanje nadaljevala, saj se še nisem odločila. Ampak že kot otrok sem si želela postati pediatriinja.

Nika in Tina, 9. b

Lejdi Novak

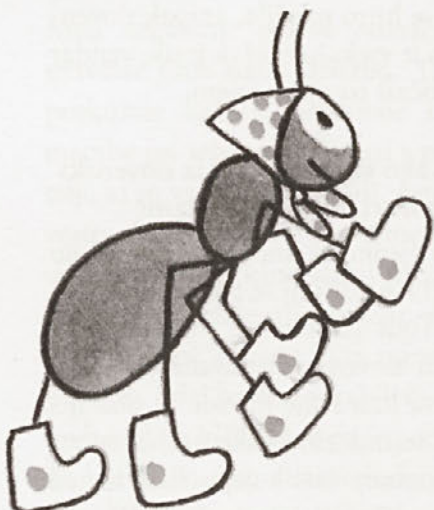
»Rada bi pomagala pri delu z romskimi otroki.«

Lejdi je nežno dekle, ki je na OŠ Grm prišlo z letošnjim šolskim letom, saj naj bi na naši šoli romski učenci imeli veliko boljše možnosti za učenje. Želi si, da bi tudi njej uspelo končati srednjo šolo, najraje predšolsko vzgojo v Metliki.

■ V tem šolskem letu si se z bršljinke šole prešolala na našo. Zakaj? Ker je na bršljinke šoli veliko učencev Romov. V našem razredu nas je bilo pet.

■ Kako se počutiš na naši šoli? Ali kaj pogrešaš stare sošolce? Na tej šoli se počutim v redu. Je pa res, da pogrešam stare sošolce.

ODRAŠČANJE ZVEZDNIKOV

Nekaj najbolj zapletenega v našem življenju je naša mladost. Takrat pride čas sprememb, ko se iz otrok prelevimo v prave moške in žene. Ta čas odraščanja je velikokrat naporen, poln vzponov in padcev, sprejemanja novih odločitev.

Tudi zvezdniki niso izjeme in so se tudi oni soočali s podobnimi izzivi kot mi. Kljub temu priznavajo, da so jih te izkušnje naredile močnejše, iz njih pa so navsezadnje uspeli izvleči mnogo dobrega in koristnega.

Kot na primer **Robert Pattinson**. Le kdo ga danes ne pozna kot lepega vampirja Edwarda iz sage *Somrak*?

A včasih ni bil tako priljubljen – nasprotno! Bil je tarča posmeha, njegovi sošolci pa so šli še tako daleč, da so mu lepili skupaj liste v zvezku, mu jemali vezalke s čevljev in ga blatili z žaljivkami. Kmalu so tudi profesorji začeli dvomiti vanj. Kaj pa danes? Je eden najprepoznavnejših zvezdnikov na svetu, iz šolske izkušnje pa se je naučil biti skromen, a vseeno močan človek.

Avtorica mnogih pevskih uspešnic, **Katy Perry**, je bila v svoji mladosti sramežljivo in naivno dekle, kar so ostale sošolke izkoriščale

sebi v prid. Po dolgem času je Katy spoznala njihove zle namene, iz tega pa potegnila redek dar, da zna prepoznavati prave prijatelje.

Ivan Cankar, danes vsem poznan slovenski pisatelj, svoje otroštvo opisuje v knjigi *Moje življenje*. Svoje odraščanje prikazuje kot sicer dosti srečno, a obenem polno grenkobe zaradi grehov, za katere se kesa. Predvsem ga boli izdaja matere, ki jo je globoko spoštoval in ljubil. Njegove izkušnje so nam

prinesle čudovite knjige.

Tudi drugi zvezdniki so imeli v mladosti težave: Rihanna, Taylor Lautner, Tom Cruise, Adele ...

Vsi ti so morali za svoj uspeh imeti voljo in podporo. Pa ne denarne, temveč podporo prijateljev in družine. Postavili so si cilj, v katerega so verjeli in v njem vztrajali.

To nam lahko pove, da kljub zdajšnjim težavam ne smemo obupati, ampak moramo dvigniti glave in si postavljati cilje, predvsem pa verjeti v svoje sanje.

■ **Prihajaš iz številčne družine, iz družine s petimi otroki, ti pa si najstarejša. Ali si staršem v veliko pomoč?**

Ja. Največkrat pomagam mami pri pospravljanju. Imam štiri mlajše brate, ki včasih tudi zelo nagajajo. Najraje pazim na mlajša dva. Radi se igramo skrivalnice in spomin.

■ **Kako je odraščati v romskem naselju?**

Lepo. V romskem naselju je veliko otrok, s katerimi se lahko skupaj igramo. Ni nam dolgčas.

■ **Ali bi lahko navedla nekaj bistvenih razlik, ki jih vidiš med odraščanjem Romov in odraščanjem sicer?**

Ja, ampak jih je zelo malo. Romi odraščamo podobno kot Slovenci. Nekaterim Romom ni pomembno, da končajo osnovno šolo. Kar veliko deklet in fantov se poroči že pri petnajstih letih. Romska dekleta se zelo rada šminkajo.

■ **Kateri jezik govorite doma? Se je težko učiti v slovenskem jeziku? Ti kdo pomaga pri učenju?**

Doma govorimo romsko. Ni se mi težko učiti v slovenskem jeziku. Včasih mi pri učenju pred ocenjevanjem pomaga mami.

■ **Katera učna snov te najbolj pritegne?**

Najbolj me pritegne geografija, ker snov ni težka, učiteljica pa je zelo prijazna.

■ **Kaj si želiš v prihodnosti?**

V prihodnosti si želim, da bi bila pomočnica učiteljice Tine Dovič in da bi ji pomagala pri delu z romskimi otroki.

Ema Koncilija

Ajda Blatnik, 8. b

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU

Zagotovo ste že kdaj slišali misel iz naslova tega prispevka. Pa veste tudi, kaj pomeni? O tem sem povprašal nekaj učencev ...

Luka Smodiš: »Zdrav duh v zdravem telesu pomeni, da si aktiven, da ješ zdravo hrano in da nisi bolan.«

Benjamin Poljšak: »To pomeni, da je tvoj duh zdrav v tvojem telesu.«

Jakob Judež: »To pomeni, da se zdravo prehranjuješ in da se dobro počutiš.«

Sebastjan Bele: »Zdrav duh v zdravem telesu je to, da se zdravo prehranjuješ in da se veliko družiš s prijatelji.«

Anja Mitrović: »Zdrav duh v zdravem telesu je, če si zdrav, če se dobro počutiš in če zdravo živiš.«

Odraščanje je obdobje, v katerem je izjemno pomembno, da se naučimo zdravo živeti. Poskrbeti moramo za telesno aktivnost in za zdravo pre-

hrano. O tem sem se pogovarjal z učiteljico podaljšanega bivanja in športne vzgoje Radi Trifković.

Povedala je, da so **telesne dejavnosti** za zdravje vse vrste gibanja s pomočjo lastnih mišic, ob katerih se porablja energija. K pomembnemu izboljšanju našega zdravja in daljšemu življenju pripomorejo vse oblike gibanja in telesne vadbe, ki jih vzdržujemo skozi daljše obdobje.

Pozitivni učinki gibanja:

- krepi srce in ožilje,
- preprečuje in zmanjšuje debelost, sladkor, holesterol, maščobe v krvi, zvišan krvni tlak,
- pomaga pri kontroli telesne teže, pri premagovanju stresa in izboljšanju razpoloženja.

Pravilno prehranjevanje pa da telesu energijo in omogoča njegovo obnovo.

Še nekaj nasvetov

Pomembno je, da si izberemo tisto telesno aktivnost, ki nam je najbolj všeč, saj bomo pri njej najbolj uživali. Sicer pa nam telesna dejavnost, ki koristi zdravju, ne vzame veliko časa. Za odrasle je dovolj že pol ure zmerne telesne aktivnosti na dan, za mlade je lahko dovolj že ena ura. Da bi začeli s telesnimi dejavnostmi za zdravje, nam ni treba biti v dobri telesni pripravljenosti in tudi ni treba hoditi zdoma.

Uvajanje v vsako aktivnost naj bo postopno in traja nekaj minut. Pred vsako

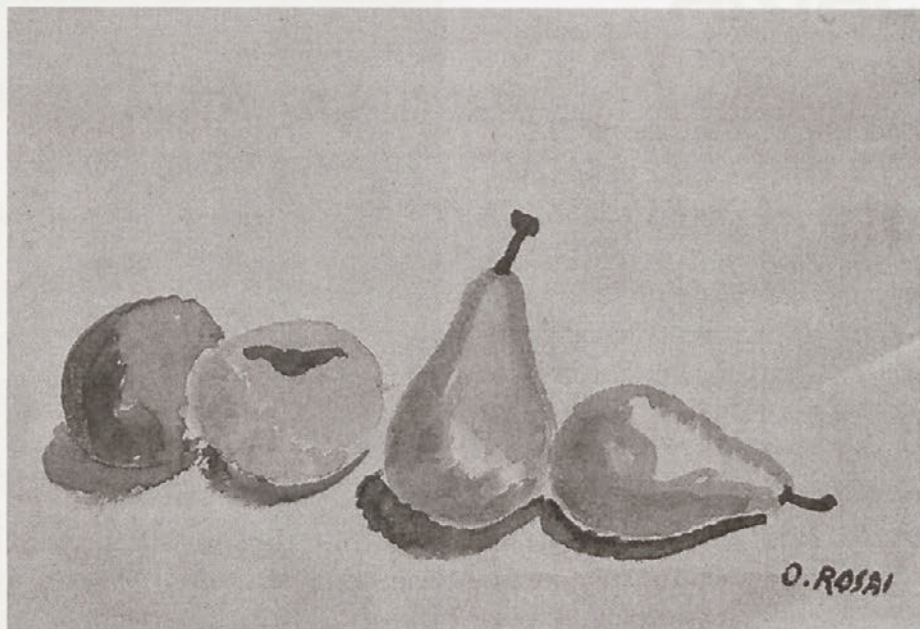

telesno aktivnostjo se vedno najprej dobro ogrejmo in delajmo vaje za raztezanje. Končanje telesnih aktivnosti naj bo prav tako postopno. Po telesni dejavnosti prija tudi tuš ☺. Gibanje je zdravju koristno, če čutimo, da bi ob povečani zadihanosti, bitju srca in znojenju lahko z njo zlahka nadaljevali še 15–20 minut. Najpreprostejši test primernosti telesne aktivnosti pa je ta, da smo med zadihano aktivnostjo sposobni spregovoriti do 5 besed. Predvsem pa je izrednega pomena to, da dobro prisluhnemo svojemu telesu in ne pretiravamo.

Tin Hvalec, 6. c

11 ZLATIH PRAVIL PREHRANJEVANJA

Zanimalo me je, kako bi se morali prehranjevati v dobi odraščanja, zato sem to vprašal vodjo šolske prehrane Valentino Žefran. Izvedel sem enajst zlatih pravil prehranjevanja!

1. Jejite redno in se hrani ne odrekajte.
2. Na dan zaužijte 5 obrokov: zajtrk, dopoldansko malico, kosilo, popoldansko malico in večerjo.
3. Na dan zaužijte dovolj vode. Brez nje ni življenja – če ne verjamete, poskušajte preživeti 2 tedna brez nje (vse na Zemlji potrebuje vodo).
4. Če vam vaša postava oz. teža ne ustreza, se ne odrekajte hrani, ampak se redno gibajte in ne jejte premastne in presladke hrane.
5. Vsi dnevni obroki naj vsebujejo živila iz vseh hranilnih snovi – to so ogljikovi hidrati, vitamini in minerali, beljakovine in zdrave maščobe.
6. Za zajtrk, ki je najpomembnejši od vseh obrokov, si lahko privoščimo mleko z žitaricami, kosmiče z jogurtom, kruh z mlečnim namazom. Tudi klasičen sendvič (sendvič, NE pa masten hamburger) ni slab začetek dneva.
7. Dopoldanska malica je zgolj manjši prigrizek, da lažje počakamo do kosila.
8. Za kosilo je najboljši kuhan topel obrok. Če kosila ne jeste v šoli, je dobro, da se naučite kuhati sami (to ne pomeni, da si znate pripraviti kosmiče, ne da bi poplavalili tla).
9. Za popoldansko malico je idealno sadje, še posebej domača jabolka.
10. Večerja je lahko zelo pestra, vendar v zmernih količinah. Lahko izberemo riž ali polnozrnat testenine z zelenjavo. Včasih lahko dodamo manjšo mesno prilogo ali ribo.
11. Pazite nase in na svoje telo.

Aljaž Kranjčević

SHEMA ŠOLSKEGA SADJA

Tudi letošnje šolsko leto smo se ponovno vključili v EU projekt, poimenovan SHEMA ŠOLSKEGA SADJA IN ZELENJAVE. To pomeni razdeljevanje sadja in zelenjave v šolah ob finančni pomoči Evropske unije in Republike Slovenije pri spodbujanju porabe svežega sadja in zelenjave v prehrani učencev v osnovnih šolah. Njen namen je ustaviti trend zmanjševanja porabe sadja ter zelenjave in hkrati omejiti naraščanje pojavnosti prekomerne telesne teže pri otrocih, ki tudi povečuje tveganje za bolezni sodobnega časa. Na naši šoli smo omenjeno Shemo šolskega sadja začeli izvajati v mesecu oktobru, in sicer vsem učencem od 1. do 9. razreda ponudimo en obrok sadja in / ali zelenjave enkrat tedensko brezplačno. Sadje je ponujeno med odmori v jedilnici šole ob torkih poleg redne prehrane.

Evropska unija je državam članicam namenila določeno finančno pomoč za brezplačno razdeljevanje svežega sadja in zelenjave učencem, pri čemer pa je velik poudarek tudi na izobraževalnih in promocijskih aktivnostih.

Evropski »sistem razdeljevanja sadja v šolah«

Naša osnovna šola sodeluje v evropskem »sistemu razdeljevanja sadja v šolah« s finančno podporo Evropske skupnosti.

Za promocijo poskrbimo na več načinov:

- V okviru sheme so učenci izdelali plakate, ki označujejo razdelilna mesta.
- Ob svetovnem dnevu hrane so učenci izbirnega predmeta NPH pripravili razstavo in degustacijo sadja in zelenjave v smislu »5 na dan«, kar pomeni sadje in zelenjava v 5 različnih barvah, kar uživamo petkrat dnevno.
- Učenci 3. razreda so ustvarjali sadno-zelenjavne solate.
- Učenci 8. a, 6. a in 4. a so izpolnjevali spletni vprašalnik, ki je bil izveden v sodelovanju z Inštitutom za varovanje zdravja RS.
- Skrbimo za zeliščni vrtiček.
- Načrtujemo Sadno-zelenjavno popoldne v podaljšanem bivanju, kjer bodo učenci ustvarjali presne sadno-zelenjavne prigrizke.

Valentina Žefran

SVETOVALNI KOTIČEK

Zelo me skrbi moj videz. Rada se lepo oblačim, a kaj, ko nisem zadovoljna s svojo postavo. Vsi pravijo, da imam za svojo velikost in starost ravno prav kilogramov, jaz pa se sama sebi zdim predebela. Veliko časa preživim pred ogledalom, opazujem, kako mi pristajajo oblačila in kje imam kaj preveč ... Poskušala sem se pogovoriti s prijateljicami, mamo, a vsi pravijo, da mi nič ne manjka. Jaz pa kljub temu nisem zadovoljna in bi rada shujšala. Kaj mi svetujete?

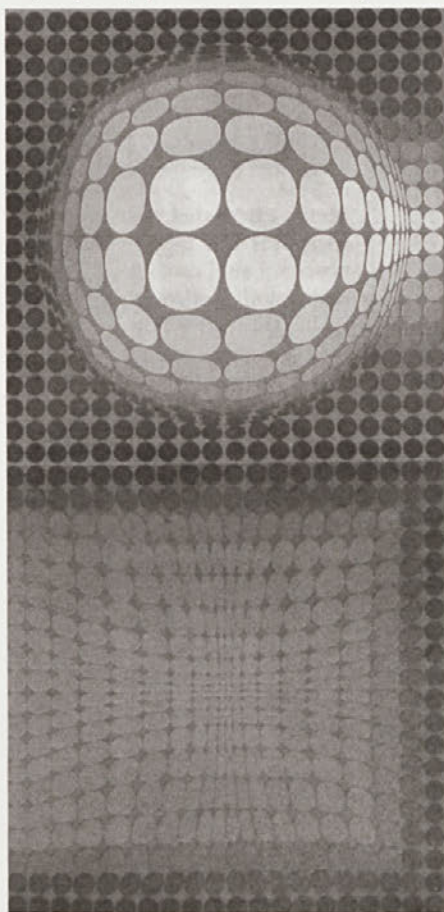
Draga mladostnica, vesela sem tvojega vprašanja, saj bo odgovor dobrodošel marsikateri, ki jo pestijo podobne težave. Tvoj problem je zate največji, ker je tvoj in se z njim intenzivno ukvarjaš. Poskusila ga bom rahlo razčleniti. Najprej; težko komentiram, kako je s tvojo »debelostjo«, saj nisi zapisala višine in telesne teže. Torej se bova osredotočili na tvoje doživljanje

sebe in svojega telesa. Praviš, da ti vsi pravijo, da imaš ravno prav kilogramov, pa se sebi zdiš še vedno predebela. Okolica, najbrž sovrstnice, ti dajejo ogledalo, da je tvoja postava ok. Najbrž je to mnenje tebi pomembnih ljudi, ki jim zaupaš, ceniš in sprejemaš. Naši pomembni, torej naši prijatelji, so z nami iskreni. In tako ti tvoje prijateljice iskreno sporočajo, da imaš dobro postavo. Povedale bi ti tudi, če temu ne bi bilo tako. Razmisli torej o sporočilih prijateljic, ki so iskrena in jim poskušaj verjeti. Zakaj torej še vedno doživljaš sebe kot predebela? Na oblikovanje tvoje podobe o lastnem telesu vpliva in je z njim pogojeno množstvo stvari:

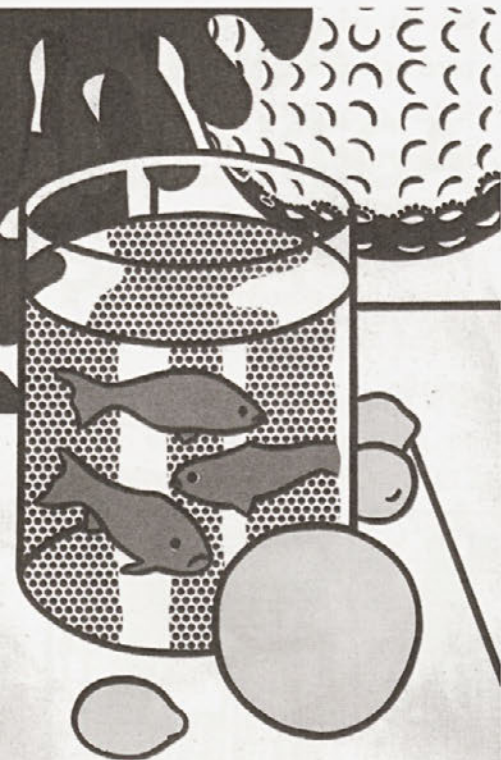
- v obdobju mladostništva se intenzivno in velikokrat pretirano ubadamo z zunanjim izgledom (to potrjuješ tudi sama, saj nava-

jaš, da zelo veliko časa preživiš pred ogledalom, ocenjujoč se, kje je česa preveč),

- želimo ugajati sebi in drugim, kar je povsem dobro,
- želimo se dobro počutiti v svojem telesu, biti postavni, lepi, saj je fizični izgled prvo, kar drugi opazijo,

- doživljanje našega telesa ni nujno realno, naredimo si predstavo o popolnem izgledu, ki je seveda zgolj konstrukt človeštva, saj idealno, perfektno ne obstaja,
- na oblikovanje podobe o sebi vplivajo nenehna sporočila z vseh strani, ki so nerealna, zaslepljujoča in spotencirana; modna scena z manekenkami, ki so bolj obešalniki kot ženska telesa, retuširane fotografije deklet z naslovnice, ki izgledajo kot lutke, obljube čarobnih reklam, da boste / bomo po uporabi točno te in te maske imele ravno tako dolge, goste, zavihane trepalnice kot prelestna Mila Jovovich ali Lady Ga Ga ...,
- idealna postava je lahko edini atribut, ki ga dosežemo in je na

- imaš razvite delovne navade in ni ti odveč poprijeti za kakršnokoli delo doma,
- imaš najlepši nasmeh, ki se razteza čez tvoj obraz,
- v družbi si cenjena, sprejeta, šteje tvoje mnenje ...

Proti koncu še ena ugotovitev, do katere sem prišla na delavnicah razvijanja socialnih veščin na naši šoli. Ob mojem vprašanju učencem, kdo je popolnoma zadovoljen s svojim izgledom, praviloma roke ne dvigne nihče ali le redko posameznik, dva. Torej, vsak izmed nas bi pri sebi rad ali lahko kaj spremenil ali poboljšal.

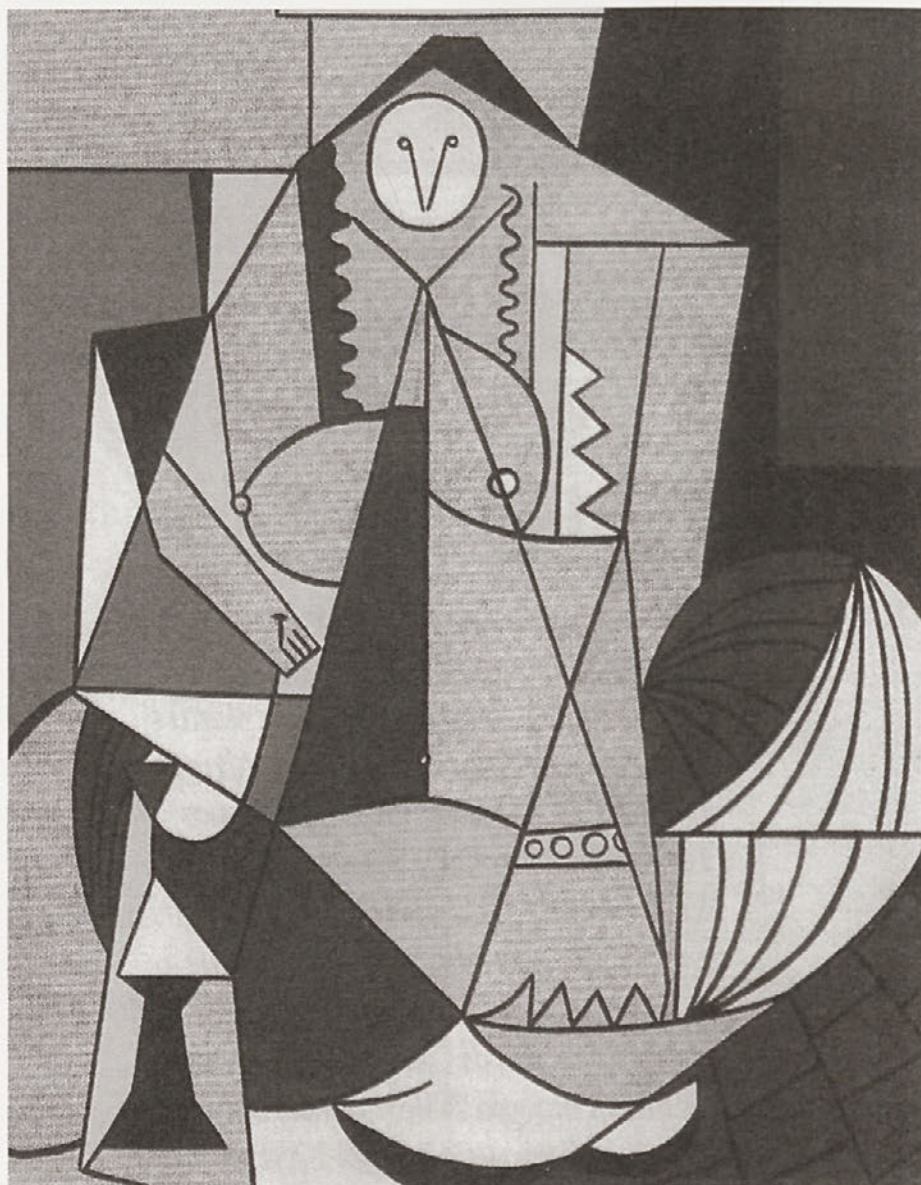
Proces pridobivanja samozavesti in oblikovanja pozitivne samopodobe pa je dolgotrajen. Če ti bo zmanjkovalo energije in moči na tej poti, te povabim, da se oglasiš pri meni in se bova pogovarjali.

In, draga moja mladostnica, zapomni si: najboljša si natanko takšna, kot si. Na vsem svetu, med skorajda sedmimi milijardami ljudi, ni niti ene punce natanko takšne, kot si ti. Zato si neprecenljiva, ena, edina in edinstvena.

Svetovalna delavka Polonca

ogled, da omilimo našo omajano samozavest. Še bi lahko naštevala. Usmerila se bom raje na pomembnejše; usmerjanje tvojega razmišljanja v pozitivno smer. Prepričana sem, da imaš tudi ti obilico plusov, zaradi katerih si krasna oseba:

- zagotovo imaš osebne lastnosti, na katere si lahko ponosna,
- si prijazna, dojemljiva, čuteča prijateljica, ki zna poslušati, se pogovarjati, ohraniti skrivnosti, ki so ti zaupane, stati ob strani nekemu, ki te potrebuje, svetovati,
- mogoče si odlična športnica ali plesalka ali pianistka, violinistka, kitaristka ali hip hoperka ali tabornica ...,
- si krasna hči in sestra, tvoja družina je ponosna nate in na tvoja dejanja, rada imaš svojo družino in lepo vam je,
- imaš dobre učne navade, si dobra učenka,

Kam po pomoč v težavah?

Šolska svetovalna služba OŠ Grm

- Mag. Irena Adlešič, psihologinja, tel. (07) 39 35 933
- Tina Dovič, pedagoginja, tel. (07) 39 35 930
- Polonca Čarf, socialna pedagoginja, tel. (07) 39 35 933

Zdravstveni dom Novo mesto – RAZVOJNA AMBULANTA

tel.: (07) 39 16 726

Posvetovalnica za učence in starše Novo mesto / PUS

tel.: (07) 39 34 420

Svetovalni center za otroke, mladostnike in starše Ljubljana

Tel.: (01) 583 75 35, med 8.00 in 12.00 uro

TOM – Telefon za otroke in mladino

116 111 – klic je BREZPLAČEN

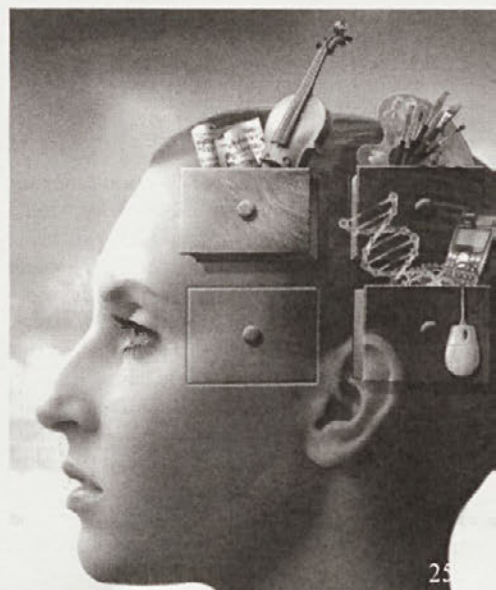
Vsak dan med 12.00 in 20.00 uro.

Spletni naslovi

- www.tosemjaz.net
Spletna svetovalnica za mlade
- www.drogart.org
DROGART - preprečevanje škodljivih drog med mladimi
- www.las.novomesto.si
Lokalna akcijska skupina za preprečevanje zasvojenosti Novo mesto
- www.tusmo.si
Svetovanje in samopomoč pri samopoškodbenem vedenju

Obisk Društva za razvijanje prostovoljnega dela

Pri pouku državljske vzgoje ter etike smo si oceno lahko pridobili s prostovoljnim delom. Učiteljica nam je dala na izbiro tudi pomoč v DRPD. DRPD je društvo za razvijanje prostovoljnega dela Novo mesto. Je nevladna, prostovoljska, človekoljubna, neprofitna in humanitarna organizacija, ki deluje v javnem interesu na področju socialnega varstva. Njihovo temeljno poslanstvo je širjenje in razvoj prostovoljnega dela (predvsem na področju socialnega varstva, vzgoje in kulture), ustvarjanje pogojev za dvig kakovosti življenja otrok in mladostnikov ter promocija vrednot solidarnosti, strpnosti in medkulturnega dialoga. Za slednje se nas je odločilo kar nekaj. Prvič smo se tja odpravili na predstavitev društva. Dogovorili smo se, da bo vsak dan prišel en par učencev. Nejc Matoh in jaz sva bila na vrsti prva. Ob prihodu naju je pričakala delavka DRPD-ja Mojca Turk. Bila je zelo prijazna ter nama

je razkazala prostore. Delo je bilo dokaj preprosto: ko je prišel otrok, ki je potreboval pomoč, ki si mu jo lahko nudiš, sta skupaj odšla v delovne prostore ter pričela z učenjem, domačimi nalogami ipd. V delu na društvu sva oba zelo uživala in spoznala veliko novih ljudi, zato sva se odločila, da bova prostovoljno delo opravljala tam tudi z začetkom naslednjega koledarskega leta.

Blaž Vovko Bučar, 8. a

EKO KOTIČEK

Sprva je bil naš eko načrt, da bo v mesecu decembru na naši šoli potekal bolšnjak, kjer naj bi si učenci izmenjavali prinesene stvari. Vremenske razmere pa so nekoliko prekrizale naše načrte, saj je bilo ogromno poplav, ki so uničile domove, zaradi česar so mnogi ostali brez vsega. Odločili smo se, da izvedemo akcijo, ki je potekala 14 dni v novembru. Učenci smo prinesli vse, kar se nam je zdelo, da tisti ljudje, ki so jih poplave prizadele, najbolj potrebujejo; npr. hrano, oblačila, igrače, pripomočke za osebno higieno, denar ... Zbrali smo zelo veliko stvari in na ta način vsem prizadetim v poplavi vsaj za malenkost, kolikor je to sploh mogoče, olajšali trenutke, ki so jih takrat preživljali in jim omogočili lažje shajanje vnaprej.

V mesecu decembru so nam v okviru akcije iz Maribora, evropske prestolnice kulture, poslali cvetlične lončke, v katerih so bila semena naše avtohtone vrste, ajde. Kot zanimivost – ajda ne sodi med žitarice, kot marsikdo misli, ampak med dresnovke.

Laura Medle, 8. c

Šola v naravi Poreč

Kot vsako leto smo tudi letos učenci 7. razreda odšli v šolo v naravi v Poreč. Imeli smo se zelo dobro in naredili tudi kakšno neumnost.

1. dan: Komaj smo čakali, da pride avtobus po nas. Ko smo prispeli na morje, smo izvedeli, da so nas učitelji sami razporedili v skupine, ki nam niso bile niti najmanj všeč.

2. dan: Telefoni! Vsi smo bili jezni, ker jih nismo smeli imeti ves dan s seboj, dobili smo jih samo pred spanjem. Lepo smo se namestili in razpakirali svoje stvari. Zvečer po večerji smo se igrali štafetne igre in 7. b je zmagal.

3. dan: Dopoldne smo imeli športne igre. Punce smo igrale odbojko in zmagale so učenke 7. a, pri fantih pa je v nogometu zmagal 7. b. Kot vsak dan smo imeli po večerji razne igre. Ta dan smo igrali košarko in zmagali so učenci 7. a razreda.

4. dan: Z ladjico smo se po zajtrku odpeljali v Vrsar, se malo sprehodili in se nato odpeljali še v Rovinj. Tam smo odšli v cerkev in si ogledali grobnice. Imeli smo še nekaj prostega časa za kopanje, kar je bilo zelo dobro, saj smo smeli iti na vodna igrala.

5. dan: Bil je zadnji dan in vsi smo se pripravljali na nastope po večerji. Bilo jih je kar nekaj in nekateri so bili odlični, nekateri malo slabši. Imeli smo tudi kviz o vsem, kar smo se naučili, in zmagal je 7. b. Po kvizu smo imeli še disko. Tudi nekateri učitelji so malo zaplesali in to je bil najboljši del šole v naravi.

6. dan: To pa je bil najslabši dan, saj smo morali po zajtrku oditi domov, pa še deževalo je.

Vse dni smo imeli 4 ure pouka (naravoslovje, slovenski jezik, učenje plavanja in matematiko), peto uro pa smo se vsi skupaj odpravili na plavanje. Bilo je zelo dobro, saj je bila voda ravno pravšnja.

To je bila najboljša šola v naravi, saj se je veliko stvari spremenilo tudi med nami učenci in zgodili so se dogodki, ki bodo ostali za vedno samo med nami.

Tea in Kaja, 7. b

Zbiralna akcija papirja

Pa se je spet začela ... Zbiralna akcija papirja namreč ... Vsi razredi so se dobro odrezali, še posebej devetošolci. Kot lahko vidite v spodnji tabeli, je v vodstvu trenutno 9. A.

Gospod Tihomir Troha je o akciji povedal tole: »Akcija je potekala uspešno. Mislim, da imajo trenutno vsi razredi možnost za zmago. Letos bo šel denar od zbranega papirja za popravilo zvočne tehnike in reflektorjev. Z lanskoletnim izkupičkom pa smo kupili fotoaparata Nikon z dvema objektivoma za potrebe šole.«

REZULTATI

RAZRED	ŠT. KILOGRAMOV	MESTO
1. A	1121	
1. B	1415	
1. C	871	
1. D	844	
2. A	928	
2. B	1562	
2. C	2201	1. MESTO
3. A	1510	
3. B	1594	
3. C	1443	
4. A	1181	
4. B	751	
4. C	2031	2. MESTO
5. A	1523	
5. B	1901	3. MESTO
5. C	1058	
6. A	3022	2. MESTO
6. B	2248	
6. C	2832	
7. A	2163	
7. B	1800	
7. C	1899	
8. A	1937	
8. B	1145	
8. C	2980	3. MESTO
9. A	3284	1. MESTO
9. B	1885	
9. C	2369	

Tara Polovič, 8. a

E-dnevnik

Takole so se še pred začetkom šolskega leta učitelji usposabljali za uporabo elektronskega dnevnika. Čeprav je vsak začetek težak, se je kmalu izkazalo, da vnašanje podatkov v računalnik pomeni preglednejše evidentiranje dela učencev in učiteljev in da shranjuje ogromno podatkov, ki jih lahko uporabijo za obdelavo in dokumentiranje.

Utrinki iz Pariza

V sredo, 7. novembra popoldan, smo se grmčani skupaj z nekaj centrčani odpravili na težko pričakovan izlet v Pariz. Med potjo smo pobrali še nekaj Škofeljčanov, s katerimi smo se kasneje tudi spoprijateljili. Pot je bila sicer dolga, ampak v pravi družbi je vedno zabavno. Na avtobusu smo se pogovarjali, se vsaki 2 uri ustavljali, nekateri smo budni preživeli skoraj celo noč, medtem ko so jo drugi raje prespali.

Prvi dan nas je čakal ogled Disneylanda, zato smo se pred njim ustavili na črpalki, kjer smo se umili, preoblekli in pripravili na nove pustolovščine. Disneyland, čudežni svet Miki miške in njegovih prijateljev, s katerimi smo se tudi fotografirali ... Veliko nas je šlo v hišo strahov, vozili smo se z vlakci, jedli smo palačinke ... Ognjemet, ki se prične ob 22.00, smo za las zgrešili. V tem čarobnem svetu smo torej preživeli svoj prvi dan. Po mojem mnenju bi bila polovica dneva dovolj za ogled Dineylanda in bi lahko preostanek dneva še bolje izkoristili. Vendar smo se vseeno zabavali.

Okoli devetih zvečer smo se namestili v hotelu. Nekateri sobe so bile večje, druge manjše. Vsaka pa je imela štiri postelje, kopalnico, sef, omaro in mizo, na kateri so nas za dobrodošlico pričakali piškoti. Ne smem pozabiti, tudi telefon je imela, ki je pri večini zvonil še pozno v noč.

Naslednje jutro naj bi se zbudili ob sedmih, a nas je kar nekaj »sob za-

spalo«, saj smo odšli prepozno spat. Z močnim udarjanjem po vratih so nas končno le zbudili in tako smo se hitro oblekli in odšli na zajtrk v sosednjo stavbo.

Takoj po zajtrku smo se odpravili v Pariz, ki ima tudi brez predmestij več prebivalcev kot Slovenija. Na začetku smo si mesto ogledovali iz avtobusa in videli veliko zanimivih stavb: knjižnico, ki jo sestavljajo 3 velike stavbe v obliki knjig (v njih je celo ena polica slovenskih knjig), spomenik Juliet, pomembne državne stavbe. Ustavili smo se šele blizu katedrale Notre Dame, ki ima prelepe vitraže. Potem smo se mimo Louvra sprehodili do parfumskega muzeja Fragonard. Tam smo izvedeli, kako pridelujejo parfume, koliko časa zdržijo, v kakšnih stekleničkah so bili nekoč, povohali smo

tudi kar nekaj različnih parfumov, saj ima vsak svoj poseben namen. Nekateri smo si tudi kupili svoj parfum. Z avtobusom smo se odpeljali tudi do Napoleonove grobnice, v bivšo vojaško bolnišnico – Les Invalides, kjer je tudi muzej 1. in 2. svetovne vojne. Izvedeli smo veliko novega. Za lep zaključek dneva pa smo se odpravili na obisk boemskega Mont Martra. Imeli smo nekaj časa za kupovanje spominkov, pa smo tudi možnost, da si sami ogledamo cerkev. Kmalu zatem smo se odpravili proti hotelu. Ker je bila to naša zadnja noč v hotelu, smo bili lahko malo dalj časa pokonci in se potikali po sobah prijateljev.

Zjutraj smo spakirali, odšli na zajtrk in nato še na zadnji ogled Pariza. Tretji dan je bil meni najljubši, saj smo si ogledali Louvre ter nato še Eifflov stolp. V Louvru smo bili uro in pol, najbolj pa sem si zapomnila slavno sliko Mona Lize, ki je res nekaj posebnega. Razgled z Eifflovega stolpa je bil neprecenljiv. Vidi se cel Pariz in njegova okolica, z vrha smo lahko videli tudi vse znamenitosti, ki smo si jih ogledali. Na koncu

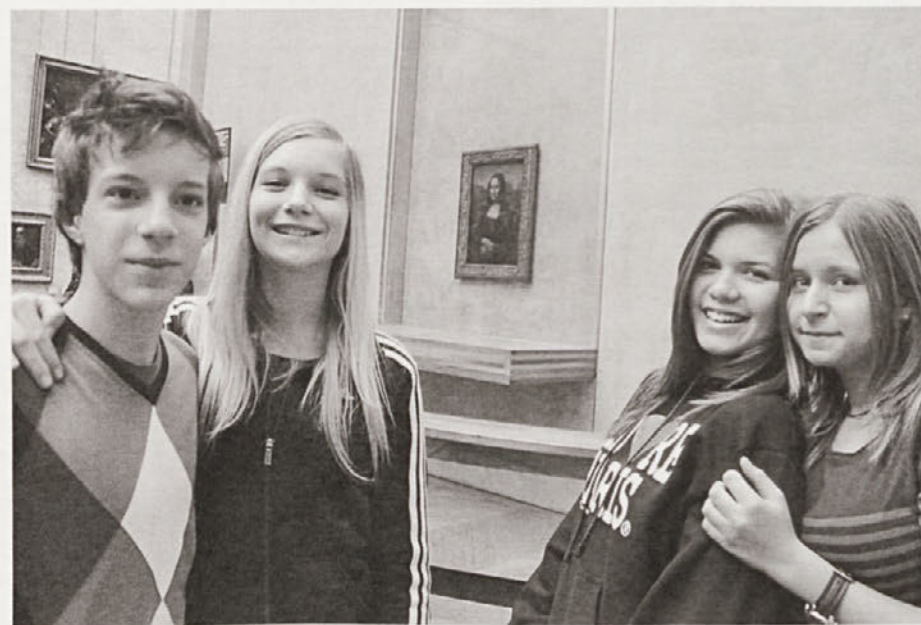

smo odšli na panoramsko vožnjo po reki Seni. Žal je začel padati dež, zato se ni kaj dosti videlo. Tako, preostala nam je le še vožnja do doma. Izlet je bil nekaj posebnega in meni je bil zelo všeč. Takoj bi ga ponovila. Res škoda, ker naša šola ne organizira več podobnih izletov, ki bi jih lahko imenovali kar ekskurzije. Če kdo ne bi želel iti, bi lahko še vedno ostal doma. Še vedno je veliko bolje, da odidejo tisti, ki si zares želijo, kot pa nihče. Tako potovanje je nepozaben spomin, na katerem se zabavaš, kljub temu spoznaš nove stvari in si lažje predstavljaš snov iz šolskih klopi. Zavedam se, da če neko stavbo ali znamenitost vidim v živo, si bom o njej veliko več zapomnila ter izvedela še marsikatero podrobnost. Upam, da bodo prihodnje generacije deležne še kakšnih podobnih izletov.

Staša Pavlin, 9. c

Imeli smo se zelo lepo. Obiskali smo tudi Disneyland, v katerem smo doživeli veliko adrenalina. V Parizu pa mi je bil najbolj všeč Eifflov stolp, s katerega smo lahko videli cel Pariz. Še bi šel na tako potovanje s sošolci.

Klemen Kapš

Po dolgi, neprespani noči na stransho neudobnem avtobusnem sedezu smo se zbudili v Franciji. Sanje so se uresnicile! V mislih nimam mojih sanj obiska Pariza, temvec sanje vecine mojih sopotnikov, da bi poskusili svojo prvo kavo v Starbucksu. Sicer pa smo se veselili tudi vetra na Eifflovem stolpu, vonja po sladkorni peni v Disneylandu, gnece ob Mona Lizi, bližnjega srečanja z Napoleonom in njegovo grobnico ter straha pred žeparji. Kamor koli smo prišli, so nas takoj obkrožili prodajalci majhnih obeskov za ključče v obliki Eifflovega stolpa, katerih žvenketanje si lahko slišal že od dalječ in tako vedel, da moraš v glavi

ponoviti svojo taktiko barantanja. Kot oboževalki Taylor Swift mi je bil najbolj všeč most s ključavnicami nad reko Seno, na katerem je pevka en mesec prej posnela video-spot, pa tudi vožnja z metrojem.

Julija Brudar

LOKALPATRIOT – Fotografska izkušnja 2012

»Yees!!« sem se zadrila po svoji sobi. Dobila sem elektronsko pošto moje prijateljice in v njej je pisalo, da sem zmagala na natečaju Fotografska izkušnja. Bila sem najsrečnejši človek na svetu! Povedala vam bom, kako je do tega sploh prišlo in kakšna je bila nagrada.

Pri fotografskem krožku smo se nekoga dne odpravili slikat v Kostanjevico na temo mestna dvorišča. Ko smo zbrali vse slike, smo jih poslali LokalPatriotu, ki je natečaj organiziral. Nisem se zavedala, da bi lahko zmagala. Čez kakšen mesec smo dobili rezultate in jaz sem bila prva v Sloveniji! Srečna sem bila kot še nikoli prej. Šele prvo leto sem obiskovala fotografski krožek in sem že zmagala! Všeč so mi bile tudi nagrade. Potovala bi v Francijo, in sicer v Strasbourg na podelitev diplom za zmagovalce, in ogledala bi si razstavo v palači Sveta Evrope. Imela bi brezplačno udeležbo na delavnici Fotopub 2012 in objavo fotografije v evropskem katalogu Fotografska izkušnja. Komaj sem čakala! V Franciji še nisem bila, zato sem se še posebej veselila, ampak do takrat je bilo še skoraj pol leta. Še prej bi se lahko udeležila fotografske delavnice 2012, ki bo potekala med poletnimi počitnicami. A moja mentorica mi je konec šolskega leta svetovala, naj raje počakam še kakšno leto in se delavnice udeležim, ko bom starejša. Kasneje sem še izvedela, da je bila razstava nagrajenih fotografij septembra 2012 v LokalPatriotu. Škoda, ker mi ni nihče sporočil, kdaj bo otvoritev razstave. Z veseljem bi prišla, saj bi spoznala še ostale nagrajenke natečaja, s katerimi bi decembra potovala v Francijo. Ok, so pač pozabili name. Manjkala sta samo še dva tedna, pa bi bila v Franciji. Vse je bilo že

Moje sanje
so Pariz,
moja nočna
mora je
LOKALPATRIOT.

pripravljeno! V nedeljo naj bi od-
potovali! JUHUUH! Potem pa mi
je mami v torek povedala, da ima
žalostno novico. Pisali so z Lokal-
Patriota in povedali, da izlet odpa-
de, ker nimajo dovolj denarja! »Ka-
aaaaj?! Na to bi lahko prej mislili,
saj so vedeli, da gremo v Francijo!!!
Groza, sovražim jih!!!« sem se drla
mamici po telefonu. Mami je ve-
dela, kako hudo mi je in koliko mi
izlet pomeni, zato je na vsak način
želela stvar izpeljati. Z organizator-
jem se je dogovorila, da sama pokri-
jem vse stroške izleta. A tudi to ni
bilo dovolj. Tri dni pred odhodom
so se izgovorili na slabo vreme, češ
da bo padal sneg. Čudno, ne? Kdaj
pa bo sneg, če ne decembra? To so
vedeli že ves čas. Ko sem kontak-
tirala še ostale nagrajenke, so bile
tudi one prav tako hudo razočarane
in vse smo se počutile ogoljufane in
izigrane.

Taka je bila moja prva fotografska
izkušnja. Organizator je s pomočjo
naših fotografij izpeljal natečaj, pre-
jel mednarodna sredstva, nagrajen-
kam pa pustil grenak priokus. Ker v
fotografiranju močno uživam, bom
s svojim konjičkom nadaljevala.
Vendar pa bom zelo dobro razmislila,
s kom bom še sodelovala.

Kaja, 7. b

NOVI OBRAZI NA NAŠI ŠOLI

Bil je prvi šolski dan, ko smo učenci opazili nove učitelje, ki so hodili po hodnikih. Takrat smo se spraševali, kakšni bodo – prijazni, strogi, zabavni ... V teh mesecih smo si o njih že ustvarili mnenje, tokrat pa jih lahko spoznate še malo bolj.

TINA GIMPELJ

■ Se nam lahko v nekaj stavkih sami predstavite?

Na OŠ Grm sem hodila kot učenka. Po končani fakulteti sem tri leta delala na OŠ Bršljin, sedaj sem pa zopet tu.

■ Kaj ste študirali in kako ste prišli na našo šolo?

Študirala sem na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, smer kemija in fizika. Na OŠ Grm sem prišla, ker so potrebovali učiteljico za kemijo, saj je dosedanja učiteljica Zlata Dobovšek odšla v zaslužen pokoj.

■ Ste zadovoljni s svojim delom?

Da, rada poučujem. Delo z otroki me zelo veseli. Če bi delo učitelja vsebovalo še manj administrativnega dela, bi v delu še bolj uživala.

■ Kaj počnete v prostem času?

Rada se ukvarjam s športom, hodim na Gorjance. Imam tri mucke, ki mi vedno polepšajo dan.

■ Kako se razumete s svojimi kolegi in učenci?

Vsi se trudimo, da smo v najboljših odnosih. Pravega prijateljstva ni brez konfliktov, saj so le-ti vzrok, da jih skupaj rešujemo in naši odnosi tako postajajo vse močnejši.

KRISTINA ROŽMAN

■ Se nam lahko v nekaj stavkih sami predstavite?

Sem pripravnica na OŠ Grm. Imam podaljšano bivanje in krožek.

■ Kaj ste študirali in kako ste prišli na našo šolo?

Bila sem zelo pridna, saj sem naredila vse izpite. Nato sem diplomirala iz premeta likovna vzgoja in se prijavila na razpis za pripravništvo, kjer sem dobila OŠ Grm za pripravniško mesto. Že prej sem pa slišala, da je na vaši šoli zelo dober učitelj za likovno vzgojo (Branko Šuster) in sem si tudi zaradi tega izbrala to šolo.

■ Ste zadovoljni s svojim delom?

Seveda, saj je moje delo pestro in zanimivo, hkrati pa tudi zabavno, saj se z učiteljem zelo dobro razumeva.

Kaj počnete v prostem času?

Veliko stvari. Rada hodim v hribe, oblikujem razne stvari (npr. iz glin), obožujem ples, tek me spremlja že od osnovne šole, zato tudi rada tečem, od družabnih športov mi je všeč odbojka ...

■ Kako se razumete s svojimi kolegi in učenci?

Mislím, da so kolegi v redu in da so odnosi lepi. Pri učencih je malo drugače, vendar konflikt hitro rešimo, tako da ni posebnih problemov.

MATEJ POVŽ

■ Se nam lahko v nekaj stavkih sami predstavite?

Že od malih nog sem vztrajen in zvedav. Moji starši so komaj dohajali vse nove želje. Več kot deset let sem se ukvarjal z lokostrelstvom in nastopal na velikih mednarodnih tekmovanjih, sedaj pa se posvečam predvsem glasbi in fotografiji ter učim na Grmu.

■ Kaj ste študirali in kako ste prišli na našo šolo?

Po osnovni šoli sem se vpisal na Srednjo šolo za gostinstvo in turizem Novo mesto in študij nadaljeval na Višji strokovni šoli za gostinstvo in turizem Bled. Čeprav me je ves čas zanimal šport, sem želel o dobri hrani in pijači izvedeti kar največ. Po končanem študiju sem eno leto obiskoval Gimnazijo Novo mesto in opravil splošno maturo, ki je bila poleg sprejemnih izpitov vstopnica za Fakulteto za šport. Zadnji dve leti študija sem namenil specialni športni vzgoji, ki se med drugim ukvarja tudi z gibanjem oseb s posebnimi potrebami. Tako sem na šolo prišel kot spremljevalec.

■ Ste zadovoljni s svojim delom?

V študentskih letih sem opravljal veliko priložnostnih del, od sestavljanja stolov, obešalnikov za vrata, delov za avtomobilsko industrijo, do kuhanja nedeljskih kosil in animacij. V največje veselje pa mi je delo z ljudmi. Še posebno prijetno pa z otroki in mladimi, ki znajo vračati še več energije, kot jim jo namenimo. Zato je biti učitelj lepo in pri tem zelo uživam.

■ Kaj počnete v prostem času?

V prostem času igram v narodnozabavnem ansamblu Aufbiks in se ukvarjam s fotografijo. V zadnjem času se navdušujem nad klasično črno-belo fotografijo na filmu. Če ostane še kaj časa, pa sem sam svoj mojster, tečem, čebelarim in se ukvarjam s podobnimi zanimivimi dejavnostmi.

■ Kako se razumete s svojimi kolegi in učenci?

Čeprav je starostna sestava učiteljev zelo pestra, se odlično razumem tako z mlajšimi kot s starejšimi kolegi. Pri učencih gojim odnose, ki temeljijo na medsebojnem spoštovanju, razumevanju in upoštevanju pravil. Mislím, da je to učencem všeč in da sodim med prijazne učitelje. Upam ...

SIMON TURK

■ Se nam lahko v nekaj stavkih sami predstavite?

Sem Turk Simon, učitelj matematike in fizike, prihajam iz Šentjerneja.

■ Kaj ste študirali in kako ste prišli na našo šolo?

Študiral sem matematiko in fiziko na Pedagoški fakulteti. Po končanem študiju sem se začasno zaposlil na Šolskem centru Novo mesto. Konec šolskega leta sem izvedel, da iščete učitelja matematike na vaši (naši) šoli. Tako sem prišel na OŠ Grm, kjer se počutim zelo dobro.

■ Ste zadovoljni s svojim delom?

Z delom učitelja sem zelo zadovoljen kljub temu, da je javno mnenje o delavcih v šolstvu v današnjih časih slabo. Delo je pestro in polno izzivov. V veselje mi je vsak dan videvati nasmejane otroške obraze, polne energije in navdušenja. Tudi matematika kot veda mi je zanimiva.

■ Kaj počnete v prostem času?

V prostem času smučam, igram tenis, se ukvarjam z glasbo, igram pri pihalnem orkestru, se družim s prijatelji.

■ Kako se razumete s svojimi kolegi in učenci?

S svojimi kolegi se zaenkrat razumem zelo dobro. Med sabo si pomagamo. Od njih dobim veliko koristnih in dobrih nasvetov. Všeč mi je, ker se lahko na njih zanesem. Mislim, da so to lastnosti prijateljstva. Z učenci se v večini razumem dobro in se trudim, da bo tako ostalo še naprej.

*Nika Staniša in
Tina Klobučar, 9. b*

ODŠLI SO ...

»Kam ta čas beži, kam se mu mudi ...« je besedilo slovenske ponarodele pesmi. Mudi se nam v šolo, v službo, iz šole, iz službe, sem in tja,

iz dneva v dan. In pride dan, ko se nam ne mudi več, vsaj v službo ne. Dovolj je bilo učenja, poučevanja, dela. V tem šolskem letu ni več med nami treh izjemnih učiteljev, učiteljice kemije Zlate Dobovšek, učiteljice tehnike Branke Moškon in učitelja matematike Antona Bučarja. Zaključili so svojo bogato pedagoško kariero, generacije grmskih učencev so imele možnost, da si ob njihovi pomoči pridobijo zelo kakovostne temelje za nadaljnje šolanje in delo. Upokojila se je tudi naša kuharica Martina Turk. Vsem štirim se zahvaljujemo za predano delo in za prijazen odnos do učencev in do sodelavcev.

MOJI PRIJATELJI

Prijatelji so del našega življenja, v obdobju odraščanja pa imajo še posebej pomembno mesto. Spremljajo nas vsak dan. Z njimi preživljamo svoje dni, se z njimi zabavamo, jim zaupamo ... Kaj nam pomenijo, si lahko preberete v naslednji anketi.

Prijatelji mi pomenijo veselje, tolažbo, toplino, druženje. Lahko jim zaupam svoje težave in vem, da jim bom kasneje tudi sama pomagala. Prijatelji me ne spravljajo v slabo voljo in vedo, kaj imam rada in česa ne. Prijatelji me imajo radi.

Ana Staniša, 9. b

Z njimi preživljam najlepše trenutke v svojem življenju. Skupaj lahko igramo igro LOL. Prijateljem lahko zaupam. Skupaj hodimo na treninge, preživljamo prosti čas.

Nik Gabrič, 9. b

Prijatelji so ljudje, s katerimi preživljaš najboljše trenutke svojega življenja. Poveš jim lahko vse, kar ti leži na srcu. Ko sem žalostna, me spravijo v dobro voljo. S prijatelji hodiš na zabave, se smejiš. Ko te kdo prizadene, te potolažijo.

Nika Staniša, 9. b

S prijatelji preživljam veliko časa. So osebe, ki jim lahko zaupam, imamo podobne interese, skupaj igramo Fifo 13 in LOL, hodimo skupaj v kino in se veliko družimo.

Sebastjan Bele, 9. a

Prijatelj je tisti, ki se ne skriva pred teboj, četudi nisi najboljši. Je tisti, ki te zna usmeriti na boljšo pot in se ne norčuje, ko ga polomiš. Zate bi naredil vse in še več in ni nikoli s tabo v laseh.

Matevž Cimermančič, 8. a

Prijatelji mi pomenijo veliko, ker jim lahko zaupam in vem, da me ne bodo izdali. Z njimi se dobro razumem.

Staša Balkovec, 7. a

Prijatelji mi stojijo ob strani v dobrem in slabem. So ljudje, ki jih obožujem in s katerimi smo si podobni.

Lana Božič, 7. c

Tara Pleško, 9. b

PRVE LJUBEZNI

Pomemben del odraščanja so tudi prve simpatije in ljubezni, ki se običajno ne končajo srečno, a se jih zapomnimo za celo življenje. Zagotovo vas zanima, kako se prvih ljubezni spominjajo naši učitelji in nekdanji grmčani.

VESNA ZOBARIČ

Moja prva ljubezen, če lahko temu zdaj tako rečem, je bil moj sošolec iz OŠ. Takrat je imel zame najbolj modre oči na svetu, bil je najlepši in hvala bogu tudi zelo prijazen. Bil je zelo dober matematik, kar me je spodbudilo, da sem se z večjim zagonom pognala v reševanje najtežjih nalog, ki sva jih potem skupaj preverjala. Za to mojo zaljubljenost je vedela le moja najboljša prijateljica, ki se je obvezala, da tega ne bo nikomur povedala. Sicer sva bila dobra prijateljca, skupaj sva ska-

kala gumitvist in imela sva skupni krog prijateljev. Ker je bilo to v 4. razredu, je bila čista sreča že, če sva skupaj sedela, si kdaj delila dežnik in se družila. Postopno so postale njegove oči „manj modre“ ni bil več najlepši, ostal pa je dober sošolec, s katerim sem delila vsa preostala leta do konca osemletke.

SIMON TURK

Z mislimi se moram vrniti nazaj v osnovno šolo.

Prva ljubezen je bila ljubezen na prvi pogled in je za nekaj časa čisto okupirala vse moje misli. Mislim, da sem bil še nekaj dni čisto zasanjan. V mislih se mi je kar naprej vrtela podoba tiste punce. Zdelo se mi je, da je najlepša, da ima najlepši možen nasmeh, skratka, da je idealna. Takrat sem bil zelo sramežljiv. O svoji zaljubljenosti nisem upal nikomur povedati. Da bi za to izvedela punca, v katero sem bil zaljubljen, si sploh nisem upal pomisliti. Hm, občutki so bili zanimivi in zelo močni. Podobni so bili zelo hudi tremi pred kakšnim nastopom. Ščemenje v trebuhu, potne roke, srčni utrip se je podeseteril ...To je nekaj spominov na mojo prvo ljubezen. Zanimivo, lepo in hkrati smešno se mi je bilo vrniti v tisti čas.

ANDREJA RAHNE

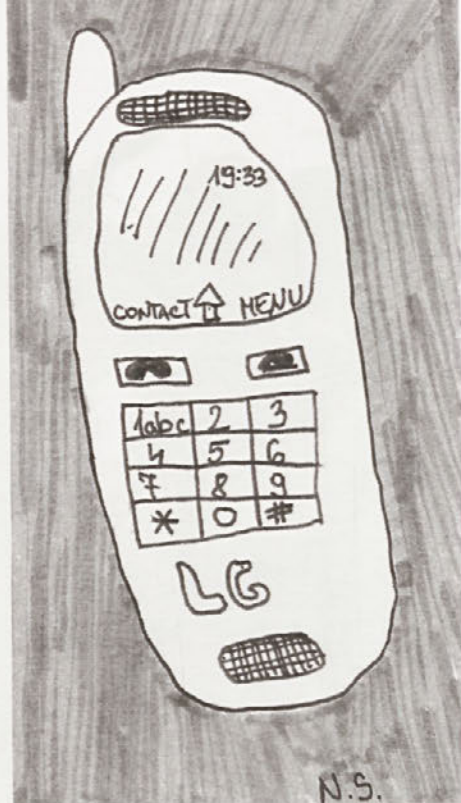
Svoje prve ljubezni se seveda spominjam še danes. Doletela me je nekega poletja in udarila kot strela z jasnega. V trebuhu so se prepletali občutki zaljubljenosti, vznemirjenosti, strahu, euforije. Nemiren spanec in le redki obroki so še dodatno obarvali moje življenje. Fant črnih kodrastih las, modrih oči in prešernega nasmeha je nekaj časa vendarle ostal sladka skrivnost. Nekega toplega večera pa je bila le-ta razkrinkana. Izdal naju je sprehod po mestnih ulicah, na katerem sva srečala mojo sestro. Sledili so družinski pogovori, ki so bili včasih polni razumevanja, spet drugič vročekrvni in brez pravega zaključka. Svojo prvo zaljubljenost sem tako doživela in tudi preživela njen nepričakovan konec. Tako kot je potrkala na moja vrata, tako se je nenadoma tudi razblinila. Čeprav mi je bilo takrat težko, se ob spominu nanjo zdaj prijetno nasmehnem. Pravzaprav se ob redkih srečanjih skupni izkušnji nasmehneva oba, zdaj že sivolas gospod in jaz, ki sem svojo resnično ljubezen spoznala mnogo let kasneje.

BERNARDA ZUPANČIČ,
nekdanja grmčanka:

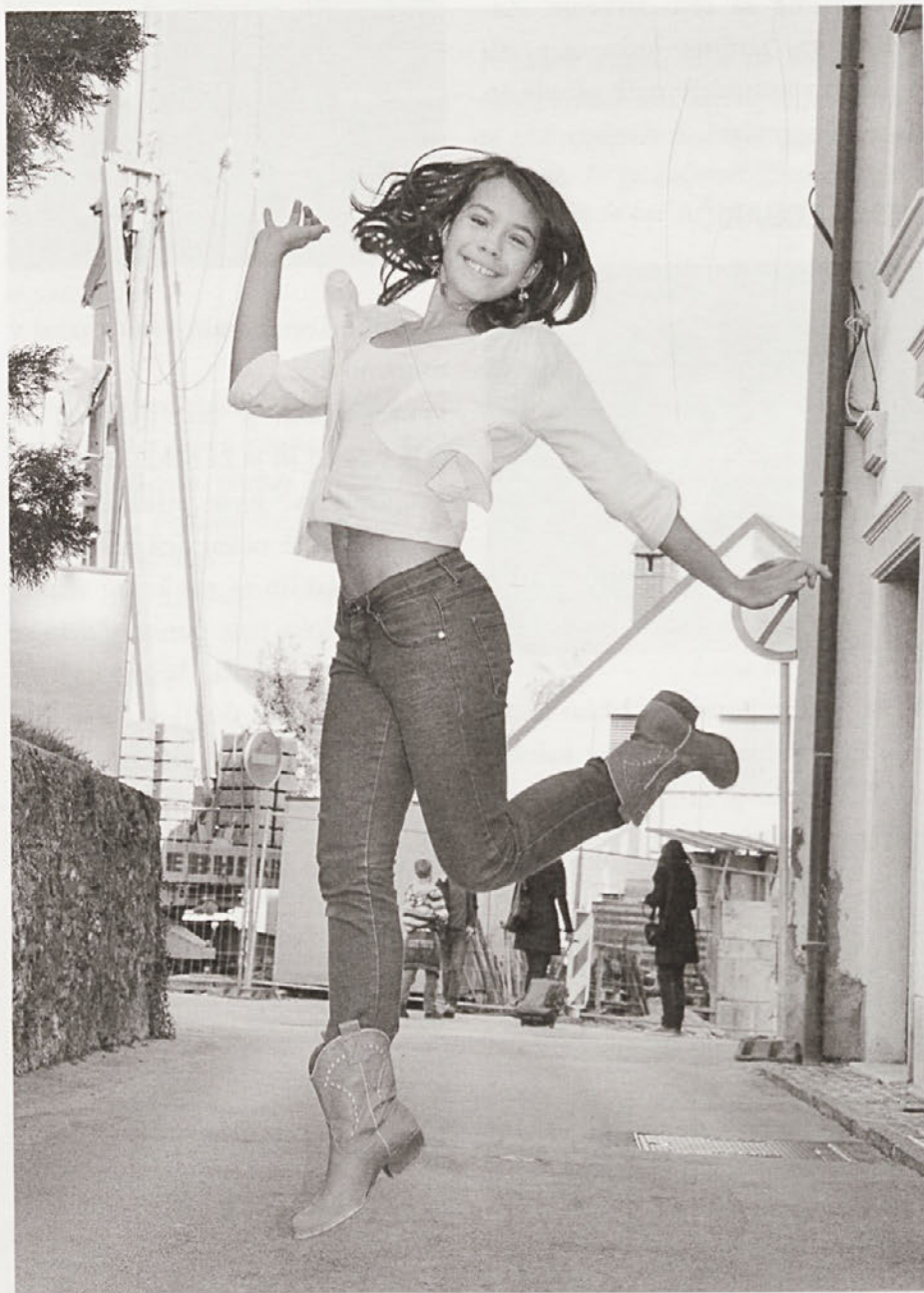

predvsem najstniki, začenjate na drugačne načine, kot smo jih mi. Tehnologija napreduje na vseh področjih, menim pa, da prava prijateljstva ali kasneje tudi kaj več, ne morejo nastati le prek spleta. Osebni stiki so tisti pravi način, da se med seboj spoznamo in tako začnemo s prijateljstvom.

Nika Staniša, 9. b

Ko danes poslušam najstnike, se mi zdi, da sploh niso daleč tisti naši časi prvih spogledovanj in simpatij, čeprav je zares od tega že zelo dolgo. Leta hitro minevajo, spomini se pa ne izbrišejo kar tako hitro. Vse se je začelo s spogledovanjem, druženjem v skupini prijateljev. Verjetno sem opazila vse spremembe na njem, pa ne zato, ker bi jih bilo toliko, ampak zato, ker sem ga, seveda kar se da neopazno, opazovala na vsakem koraku. Če bi že takrat merili srčni utrip, bi bil ta dostikrat previsok, nemira in mravljincev po telesu pa je bilo tudi za celo goro. O takih stvareh smo se pogovarjali v manjših sredinah. Ko ti fant ni več zanimiv, te na njem motijo stvari, ki so ti bile prej izredno všeč. Kar naenkrat te vse začne motiti na njem. Vsekakor so napake le na drugih, mi sami jih pa nimamo. Starši takrat še niso nič vedeli, vsaj rekli niso nič. Če pa gledam z današnjimi očmi, pa pri najstnikih vidim, kdaj se jim kaj novega dogaja, kdaj so v t.i. drugem svetu. Danes poznanstva,

M a l a N A J Č A

ANKETA v 1. A

KAJ SO DOBRI MOŽJE
PRINESLI BABICI ALI DEDKU,
KO STA BILA ŠE MAJHNA?

EMA: Moji babici je sveti
Miklavž prinesel samo
pomaranče. Bila jih je zelo
vesela.

ŽIGA, JAKA: Najini mamicji je
prinesel lesene igrače.

ANA: Moji babici in dedku je
prinesel suho sadje.

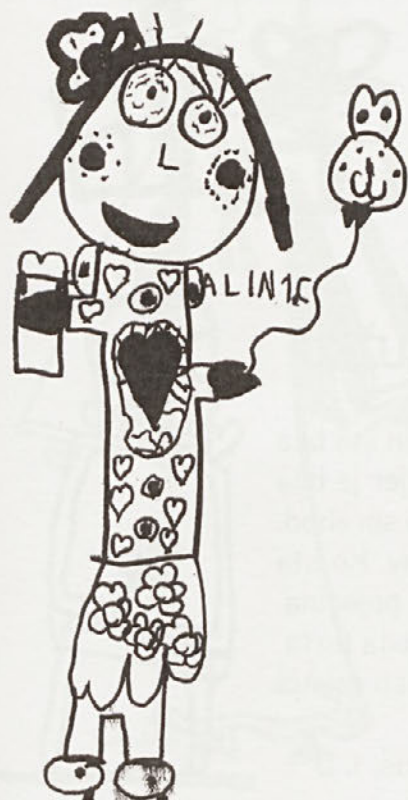
EVA: Moji mamicji pa je
prinesel copate.

TIA: Moji mamicji je Miklavž
prinesel dežnik, ki ga je bila
najbolj vesela.

IGRE NEKOČ IN DANES

V 1. d razredu smo se lotili raziskave o igračah in igranju nekoč in danes. Po pripovedih starih staršev smo ugotovili, da so se otroci najraje igrali zunaj, kjer so se lovili, igrali »ravbarje in žandarje«, »Nemce in partizane«, se skrivali, lovili ribe, pasli krave ter ciljali s fračami v kamne. Igrač ni bilo možno kupiti v trgovini oziroma jih je bilo na razpolago bolj malo, zato so si igrače izdelali sami: punčke iz cunj, žoge iz cunj ... Mamice in očki pa so imeli na razpolago več igrač, saj je bilo tudi več trgovin. Mamice so se najraje igrale z različnimi punčkami, dojenčki, punčko Barbie in medvedki. Tudi punčke iz cunj so bile marsikateri mamicji všeč. Očki pa so se najraje igrali s frnikolami, skakali gumitvist, se lovili (kavboji in Indijanci) in kolesarili. Tudi avtomobilčki, vojački, medvedki in žoge niso manjkali. Prav tako so se rade lovile tudi mamice, skakale gumitvist, risale, igrale »zemljo krast« ter ustvarjale zavozlanke iz gumitvista. Mi pa imamo na izbiro več igrač. Deklice se najraje igramo s punčkami Barbie, Winx, Hello Kitty, Dobra vila ter različnimi plišastimi igračami. Dečki pa se najraje igramo in ustvarjamo iz lego kock. Zelo radi imamo še medvedke, razne ostale plišaste igrače, Beyblade, avtomobilčke, Star wars, Monsuneti ... Učenci 1. d razreda ugotavljamo, da imamo na izbiro več igrač, vendar ni naša igra več tako povezana in »DRUŽABNA«, kot je bilo to nekoč, ko so se igrali naši dedki in babice.

Učiteljici in učenci 1. d razreda

Najraje smo se skrivali

Dedi Tone mi je povedal, kako so se včasih igrali šolarji. Pouk je trajal tudi po 5 ur, malice pa v šoli ni bilo. Kdor je mogel, je od doma prinesel kos kruha ali pa jabolko.

Igrač takrat, pred 80 leti, ni bilo skoraj nič. Tudi trgovine so jih imele zelo malo. Mama pa ni imela denarja za igrače. Zato so se popoldan najraje skrivali v kletih ali na podstrešju stare hiše, kjer so stanovali. Tudi v mestnem parku so se skrivali za drevesi. Na robu Savinje, ki teče skozi Celje, so v dlani lovili male ribice in jih spet spustili v vodo.

Sami so delali frače in ciljali v velike kamne. Radi so plezali na drevje - zmagal je tisti, ki je prišel najvišje. Bili so tudi ravbarji in žandarji, kar so danes lopovi in policaji. Pozimi so se kepali in delali snežne može. Žoga je bila navadno iz cunj, naredili pa so jo sami.

Stali so tudi v krogu, eden pa je bil »slepa miš«, ki je lovil druge. Smeha je bilo vedno veliko, navadno pa so bili tudi zelo glasni.

Lina Gošnik z dedijem, 1. d

KAKO ME JE OČI UČIL PLAVATI

OČI ME JE NAUČIL PLAVATI. JAZ SEM PLAVALA ŽABICO. NAJPREJ SEM PLAVALA Z ENIM ROKAVČKOM, NATO PA BREZ.

IVA TOMC, 1. C

ZGOBICA O MUCI IN O KUŽKU

Muca se je igrala s kužkom na travi in sta bila zelo vesela. Igrala sta se v mestu, kjer je bila okolica tako čista, da sta šla malo na sprehod. Muca je bila bela, kuža je pa bil rjav. Ko sta prišla domov, ju je čakala zelo dobra pojedina. Cedile so se jima sline. Za malico je bila torta. Zato je bila torta, ker je imel kuža šesti rojstni dan.

Svit Štraus, 1. D

MOJ IZMIŠLJENI HRČEK

Neke noči sem sanjala o hrčku. Bil je rjavo-bele barve in nosil je čarobno sedlo. Sedlo je imelo poseben gumb, na katerega si pritisnil in hrček je postal tako velik kot jaz. Zato sem se usedla nanj in šla sva v mesto. Vsi ljudje so se spraševali: »Kaj pa je to? Velikanski hrček?« Tako sva hodila po mestu. Srečala sva moža, ki je prodajal korenje. Kupila sva dva kupa korenja, ga pojedla in šla naprej. Šla sva v trgovino za živali in kupila pet kupov hrane zanj. Ko se je hrček najedel, sva zaspala. Medtem ko sem spala, je zbežal. Zbudila sem se in žalostna odhitela na zajtrk.

Aja Koncilija, 2. a

IZGUBIL SEM SE NA MORJU

V soboto sem šel na morje z mamico, očkom in s sestrico. Prišli smo ponoči. Šli smo spat. V nedeljo ob osmih zjutraj sem se zbudil, preoblekel, si umil zobe in se počesal. »Čez eno uro gremo na plažo,« je zakričala mamica. Ko je minila ena ura, smo sedli v avto in šli. Ko smo prišli, sem se šel potapljat. Ker sem se preveč zadržal v vodi, so mamica, oči in sestrica odšli v hišo. Ko sem prišel iz vode, nisem videl nobenega. Na srečo pa sem vedel, kje je naša hiša in sem stekel tja. Mami in oči sta se me razveselila.

Filip Šiško, 2. a

MOJ PRVI DAN V ŠOLI

Moj prvi dan v šoli še vedno traja in zelo sem vesela, ker v šoli sem tej, zato rada jo imam. Imam tudi prijatelje, ki mi pomagajo.

Lara Golob, 2. a

LIZIKA

Nekega dne je živela lizika, ki je imela najraje svojo palčko. Če ni imela svoje, je jedla palčke drugih.

Kaja Bartelj, 2. a

MONKY

Monky, rad te imam. Na vsakem vogalu misliš, da boš srečo našel, a se motiš. Lahko te vsak ukroti, a ti tega ne veš.

Tim Štrasberger, 2. a

MUCA IZ ŠENTJERNEJA

Muca mijavka.

Mjav, mjav, mjav.

Šentjernej te kliče.

Mjav, mjav, mjav.

Le malo si spočij,
če ne bo lakota in žeja.

Le malo še potrpi.

Mjav, mjav, mjav.

Šentjernej je še daleč.

Uboga muca.

Mjav, mjav, mjav.

Aaaaa, šele zdaj sem zvedela,
da je tako daleč.

Janja Avsec, 2. a

ŽIRAFI

Žirafa je šla v mesto

in je prečkala cesto.

Na drugi strani je pa jašek

in je noter padla.

Noter je grdo,

ker ni več lepo.

Žirafi je pa lepo, ker je grdo.

Nika Barbo, 2. a

MOJ DAN Z DINOZAVROM

Nekega dne sem šla na srečlov. Zadelala sem srečko, ampak zelo posebno srečko. Dobila sem tako srečko, da sem dobila dinozavra. Ampak na žalost sem ga dobila samo za en dan. Ime sem mu dala Piko, ker je bil pikast. Šla sva v gozd. Gledal je drevesa, jedel listje ter me nosil na hrbtu. Ko sva prišla domov, sva si odpočila. Za trenutek sem ga pustila doma in odšla v trgovino. Medtem ko sem bila v trgovini, je zbežal in odšel tja, kjer prodajajo srečke. Ko sem vesela prišla domov in nisem nikjer videla Pika dinozavra, sem zajokala. Mama me je hotela potolažiti, a šele po dolgem času sem se potolažila. Vseeno sem ga še pogrešala.

Aja Koncilija, 2. a

MOJ SANJSKI LJUBLJENČEK – KAČA

Kača in jaz sva šla ven. Igrala sva rokomet, košarko in nogomet. Pri vseh igrah je kača zmagala. Jutri ima rojstni dan! Kupil sem ji matematični zvezek. Toliko časa je delala, da me je prehitela še v matematiki.

Črt Novak, 2. a

IZGUBLJENI ZEMLJEVID

Nekega dne, ko sem šla iz šole, sem na tleh našla zemljevid. Ugotovila sem, da je to zemljevid skritega zaklada. Tisti dan je bil zadnji šolski dan in dan, ko smo odšli na morje. Odšli smo plavat. Naslednji dan smo se šli peljat s čolnom. Mami in očetu sem pokazala zemljevid in našli smo zaklad. Moja najboljša prijateljica iz šole mi je zadnji šolski dan dala vabilo na rojstnodnevno zabavo. In za darilo sem ji dala nekaj zlatnikov.

Kaja Bartelj, 2. a

ČAROBNA PIŠČAL

Nekega dne sem si zaželela na travnik in zato sem se odpravila. Na travniku sem zagledala čudežno piščal. Zapiskala sem in pred mano je stala mačka in me poprosila za hrano. Rekla je: »Če mi daš hrano, ti izpolnim tri želje.« Seveda sem ji dala hrano in rekla mi je: »Povej mi svojo prvo željo.« In odgovorila sem: »Želim si ... Tebe!« In mačka se je stisnila k meni. Povprašala me je o drugi želji. Rekla sem, da si želim piščal in dobila sem jo. Vprašala me je še za tretjo željo in zaželela sem si veselje. In tako sem vesela odšla domov.

Aja Koncilija, 2. a

JAZ SEM VOLK

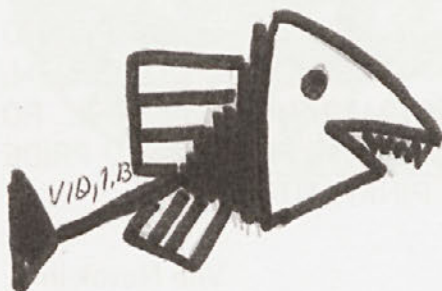
Jaz sem volk, ti pa ne,
jaz sem hiter, ti pa ne,
mene se vsak boji,
tebe pa nihče.
Jaz sem strašen, ti pa ne.
Jaz živim v gozdu, ti pa ne.

Ana, Filip, Maša, Gaj,
Filip Mai, 2. a

MOJA BABICA

Moja babica je zelo prijazna. Vsi jo imajo radi, vse mi dovoli. Tudi moj bratec jo ima zelo rad. Ko imava rojstni dan ali god, nama prinese zelo veliko darilo. Rada ji narišem risbico. Takrat je zelo vesela. Vsi smo zelo veseli.

Ana Luisa Vogrinc, 2. a

OPICA

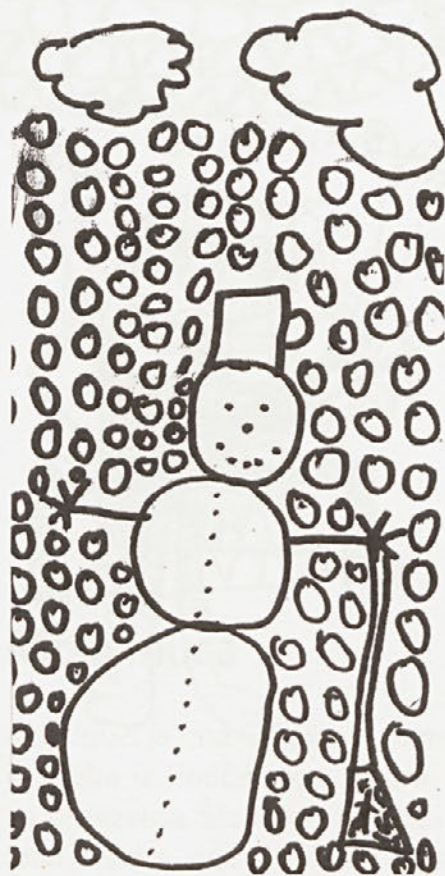
Ko sem šla domov iz šole, sem srečala opico. Pozdravila sem jo in šla naprej. Ko sem že dolgo hodila, se mi je zdelo, da nekdo hodi za mano. Bila je opica. Potem sem jo vprašala, kaj je. Bila je tiho. Šla sem naprej. Prišla sem domov. Za mano je bila opica, ki se je stiskala k meni. Potem sva postali prijateljici. To sem povedala mami in očku. Očka je naredil kletko za opico.

Maša Radovan, 2. a

IZGUBIL SEM SE V QLANDIJI

Z očkom sem šel v Müller. Očka je šel pogledat, kje imajo potrebščine za britje. Kupil je, kar je potreboval. Šel je na blagajno, jaz pa sem ostal v Müllerju in očka se je spomnil, da nekaj manjka. Potem me je prišel iskat. Nato sva šla skupaj v knjižnico po knjigo in domov.

Maj Macele, 2. a

NAZADNJE SEM SANJAL O VOJNI

Ko sem sanjal o vojni, sem bil v tanku. Videl sem, kako so se rušila drevesa, pa kako je gorel ogenj. Odločil sem se, da grem tudi jaz v vojno. Ko je bilo vojne konec, je bilo veliko mrtvih. Potem sem se zbudil in šel v šolo.

Nik Vidic, 2. a

PESEM O GOZDU

V gozdu so zajčki, mali tolovajčki.
V gozdu je listje, ki pada na tla.
V gozdu je sova, ki jezno mrmra,
in v gozdu je tema, ki malo sanja.
V gozdu je grozno, ko vidiš temo,
ki zgląda kot gnilo drevo.
Če zgubiš se v gozdu,
le obrni se proč
in pojdi hitro po pomoč.

Aja Koncilija, 2. a

KLOBUK

Nekega dne sem se igrala in našla klobuk. Pokazala sem ga prijateljem, potem pa še mami in očku. Vprašala sta me, zakaj imam klobuk. Odgovorila sem, da sem ga našla. Dala sem ga na glavo in videla, da sem lepa.

Maša Radovan, 2. a

ZGODBA NA P PAJEK PLETE PULOVER

PAJEK PLETE PULOVER PA PEPE PRIHAJA PO PLAŽI. PA PRIDE PEPE POGLEDAT PAJKA PRI PLETENJU PULOVERJA. PULOVER PA POIZKUSI PISANA PAPIGA. PAPIGA PREŽI POD PULOVERJEM, POSKUSI POMARANČO PA POZABI POMEMBNA PRAVILA. PA PRIDE PEPE, POTEGNE PISANO PAPIGO POD PULOVERJEM, POMARANČA PA POČI. PO POČENO POMARANČO PRIDE PINKPANTER.

Vito Novak in
Luka Orel, 2. b

ODRAŠČANJE

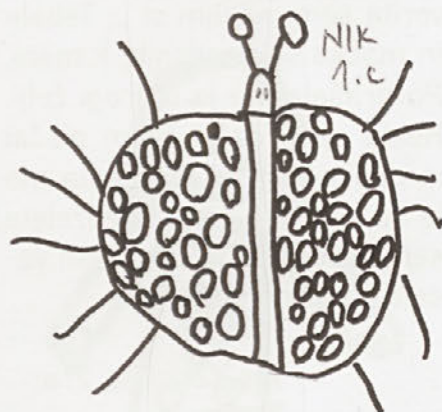
Najprej je dojenček. Potem je lep otrok. Zraste v najstnika in potem v odraslo osebo.

Lucija Vrbinc, 2. c

2. c piše

V 2. c razredu smo pri dodatnem pouku pisali zgodbico, v kateri so morale biti vključene vsaj nekatere naslednje besede: opica, žirafa, Afrika, dom, ladja, jaz. Nastalo je kar nekaj zanimivih zgodbic.

Mateja Ašič

ZLOBNA OPICA IN PRIJAZNA ŽIRAF

Nekoč pred davnimi časi je živel opica po imenu Neja. Bila je najbolj zlobna opica na celem svetu. Imela je prijateljico opico Izo. Tudi ona je bila zlobna opica. Živeli sta v Južni Afriki. Njena sosedka je bila žirafa Lucija. Ko je sušila perilo ali čevlje, si je opica Neja vedno, ko je šla v mesto, brez dovoljenja sposedila te stvari. Ko se je žirafa zbudila, je videla, da so njeni čevlji umazani. Žirafi je bilo tega dovolj. Nečesa se je domislila. Poklicala je ladjo. Čez nekaj časa je ladja odplula in opice Neje ni videl nihče več. Opica Iza pa se je poboljšala in z žirafo sta postali najboljši prijatelji.

Aljana Živkovič, 2. c

DOLGOČASNA ŽIRAF

Nekoč je živel dolgočasna žirafa. Svoj dom je imela v Afriki. Živel je na samotnem otoku, ki je imel deset palm in eno kočico. Nekega dne je mimo priplula ladja, na kateri je bila opica. Opica je mahala in mahala, dokler ni žirafa ugotovila, da hoče na otok. Zakričala je, naj skoči v vodo. Opica je to storila. Ko je priplavala na obalo, jo je žirafa vprašala, kako ji je ime. Opica je rekla, da je Tina. Žirafa je rekla, da se gresta igrat skrivalnice. Šli sta se igrat. Opica je vedno našla žiraf. Opica je rekla, da se ne gre več igrat, ker jo vedno najde. Od tistega dne se nista igrali več skupaj.

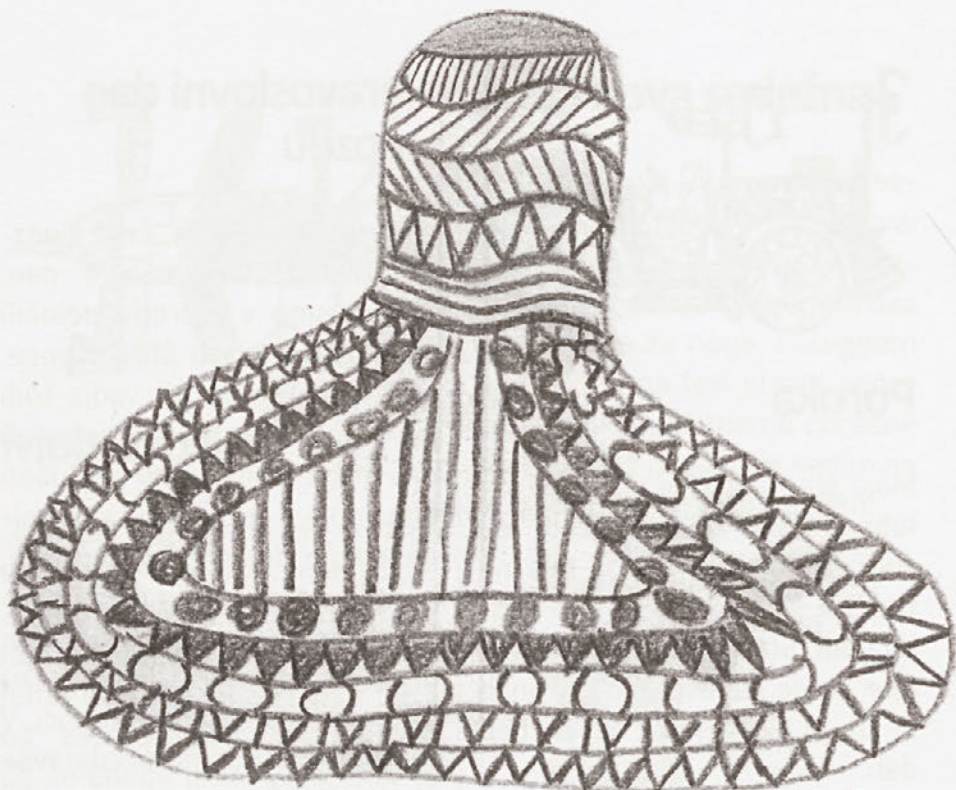
Jerca Pavlin, 2. c

OD DOMA DO LONDONA

Nekoč sem se z ladjo peljal v London. Dolgo sem se vozil z ladjo. Skoraj sem se zaletel v skalo, a sem ravno pravi čas zavil. Prispel sem v London. Tam sem videl kače kobre in lepo cerkev. Ni bilo časa, da bi videl še kaj živali in sem se odločil, da grem. Dolgo sem se vozil in prispel domov.

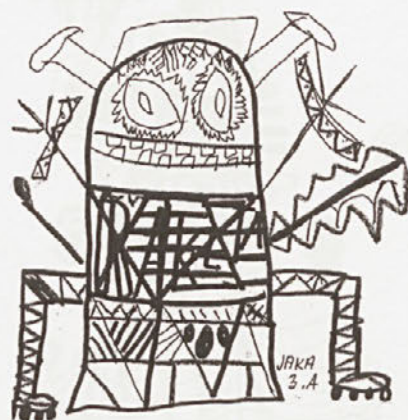
Brin Gros, 2. c

Prvi šolski dan v 3. razredu

Sem Erik. Hodim v 3. a razred. Ko so bile počitnice, sem komaj čakal, da grem zopet v šolo. Zelo močno sem že pogrešal svoje prijatelje in učiteljico Ireno. Prvi šolski dan sem se zelo veselil, da sem zopet srečal svoje prijatelje. Najprej so mi pokazali, kje je moj šolski predalček. Videl sem, kako veliko tablo imamo in imeli smo že pripravljen bralni kotiček. Pozneje smo sedli v krog in se malo pogovarjali. Po končanem pouku sem šel s svojo družino na pico in do naše nove hiše. Zvečer sem bil vesel, da je bil moj prvi šolski dan tako lep. Kljub temu da sem med počitnicami preživel sedem čudovitih tednov na morju z dedkom in babico, sem se šole zelo razveselil.

Erik Radovičevič, 3. a

Moja muca

Moji mucici je ime Srečka. K nam je prišla iz Podčetrтка. Je prava prevzetna Štajerka. Ima zelene modre oči. Z očkom sva odšla po njo v soboto, 1. 9. 2012. Mamici nisva nič povedala, da bova pripeljala mucico, ki je siamske pasme. Ko sva prišla domov, sva rekla: »Mami! Naj ti predstaviva novega družinskega člana.« Naša muca je sedaj stara štiri mesece. Zelo je nagačiva, rada je, se igra in hodi na sprehode.

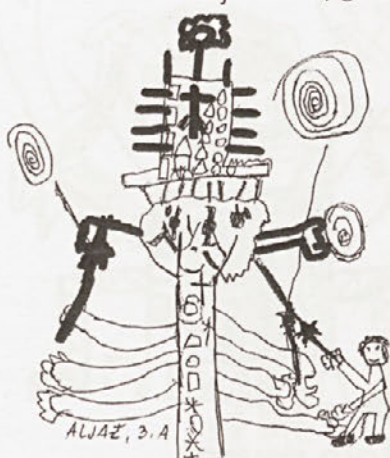
Kal Vilan
Kotar Dražumerič, 3. a

Poroka

Moja starša sta se poročila oktobra leta 1999. Bil je zelo lep sončen dan. Poroka je bila na Otočcu. Na poroki je bilo veliko ljudi. Slavje je bilo v gostilni, kjer so se zabavali do jutranjih ur. To je bil namreč nepozaben dan.

Katja Ribič, 3. a

Kaj pa televizija?

Televizijo potrebujemo za gledanje risank in filmov. Na televiziji lahko gledamo risanke, filme in zanimive oddaje. Včasih nam televizija polepša dan. Ampak ne smemo je gledati predolgo, ker škoduje našim očem. Televizija je podobna računalniku. Nekateri imajo video igrice na televiziji. Uporabljamo jih tudi na nekaterih predstavah. Jaz gledam televizijo najmanj eno uro na dan.

Kal Vilan
Kotar Dražumerič, 3. a

Naravoslovni dan v gozdu

V sredo, 3. oktobra, smo v gozdu izvedli naravoslovni dan. Zjutraj smo v razredu določili skupine po tri ali štiri učence. Eni skupini sem bil vodja tudi jaz. Imeli smo nalogo spoznati naš gozd. Morali smo poslušati dogajanje v gozdu, poiskati najdebelejše drevo in ga izmeriti, nabrati gozdne plodove in opazovati vreme. Vse naloge smo uspešno opravili. Ob povratku v šolo smo opazovali veeverici. V razredu so skupine predstavile ugotovitve. Skupaj smo naredili razstavo gozdnih plodov. Imeli smo zabaven in poučni dan.

Andraž France, 3. a

Moja domovina

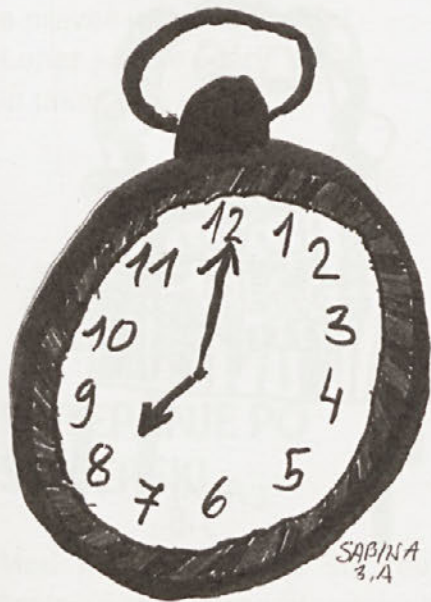
Kot vsaka država ima tudi Slovenija svojo kulturo. Kulturo ustvarjajo različno pomembni ljudje. France Prešeren, ki je napisal slovensko himno, Marjan Kozina, po katerem se imenuje glasbena šola v Novem mestu, in Miran Jarc, po katerem se imenuje novomeška knjižnica. To so slovenski pisatelji, pesniki in med njimi se najde tudi kakšen skladatelj. Jaz pa kulturo ustvarjam tako, da hodim na predstave, prireditve ali pa na kakšen koncert.

Nina Črtalič, 3. a

Naša jedilnica

V jedilnici so stoli in mize in zelo veliko stvari. V jedilnici imamo malico in kosilo. Imamo zelene mize in črne stole. Učiteljice imajo tudi eno sobico, v kateri imajo zelo lepo pripravljeno mizo. V kuhinji je veliko kuharic, ki nam skuhajo kosilo. V jedilnici moramo biti pridni, da ne motimo ostalih.

Rukije Zogaj, 3. a

Žoga, kaj je to?

Žoga je navadna okrogla stvar. Potrebujemo jo, kadar se igramo med štirimi ognji. Z njo lahko igramo nogomet ali košarko. Če ujameš trdo žogo, te lahko močno zaboli. Z mehko žogo je igra bolj prijetna. Žogo lahko kupiš v trgovini. Če imaš srečo, jo lahko tudi najdeš. Z njo se lahko igramo na igrišču. Z dedijem sva v gozdu blizu potoka, kamor hodiva hraniti ribe, našla rumeno žogo. Žogo moramo večkrat napihniti.

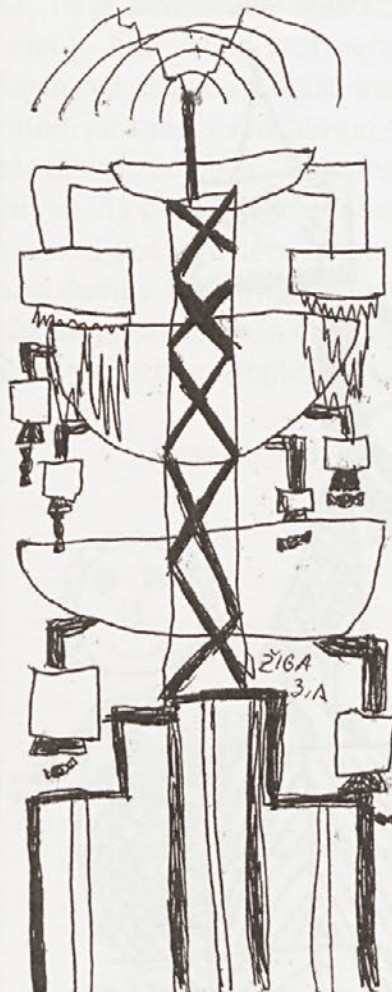
Miha Mišura, 3. A

Moja družina

Jaz sem Kiara, pišem se Mavrič. Moji mami je ime Katja. Zaposlena je v tovarni, kjer delajo avtomobilske sedeže. Mojemu očetu je ime Franc. Dela na zavarovalnici Tilia. Imam pa še enega brata Žigo. Star je 15 let in hodi na Šolski center Novo mesto. Naša družina živi v bloku na Ragovski ulici. V družini se imamo zelo radi. Skupaj preživimo veliko časa.

Kiara Mavrič, 3. a

Naša nova sedežna

V dnevni sobi imamo novo sedežno. Je usnjena in bež barve. Sestavljena je iz enoseda, dvoseda in troseda. Trosed ima dva počivalnika za noge. Potegnem ju z ročko na levi strani sedeža. Na dvosedu imamo okrasne blazine. Jaz pa najraje sedim na enosedu, ker je zelo udoben.

Sabina Kmet, 3. a

Joj, ta radiator!

Pišem o radiatorju. Radiator ima 40 reber in je tudi zelo vroč. Je plinska pošast. Radiator je velik za dvanajst mojih rok. Je bele barve. Ima tudi termostat, s katerim uravnavamo toploto v prostoru. Radiator nas reši pred hladno sobo.

Teodor Stjepanović, 3. a

DEKLICA DELFINA IN ZVITOREPKA IŠČETA PEPELKO

Nekoč sta živeli deklici po imenu Delfina in Zvitorepka. Stanovali sta v gozdu na jasi. Njuna kočja je bila urejena in vedno pospravljena. Pred kočjo sta imeli rože. Nekega dne sta se odločili, da bosta potovali v neznane kraje, ker sta želeli videti, kako velik je svet. Pripravili sta oblačila, telefon ter prenosni računalnik. Uporabljali naj bi ga za vremensko napoved, iskane zemljevidov in pošiljanje pošte prijateljem. Ko sta prispeli v neznani kraj, sta raztovorili torbe in se pogumno podali v vas. Tam sta spoznali nenavadno dekle, ki je bilo umazano in ime ji je bilo Pepelka. Ponudili sta ji vlažilne robčke. Pepelka se jima je predstavila in zahvalila. Povedala je, da cele dneve čisti pepel iz dimnikov, ker jo je v to prisilila zlobna mačeha. Delfini in Zvitorepki se je deklica zasmilila. Spogledali sta se in hitro zgrabili robčke ter jo obe hkrati začeli brisati. Deklica je bila v sekundi čista kot solza. Oblekli sta jo v Delfinin pullover. Kmalu se je za vogalom prikazala grozna, kričeča pošast – mačeha, ki je kar naprej klicala: »Pepelka, Pepelka!« Deklica je okamenela od strahu. Ni je prepoznala, ker je bila čista in urejena. Rešili sta jo. Delfina in Zvitorepka sta povabili Pepelko k sebi domov, kajti tudi njen dimnik v koči je potreben čiščenja.

David Milutinović, 3. b

NA KONCU SVETA

Na koncu sveta so najlepše domače naloge.

So brez napak in imajo odlične zaloge.

V njih piše krak, naredi še en korak.

Ko pogledaš vse te naloge, v glavi zaslišiš nadloge, zdaj naj se v šolo hiti in nalogo naredi.

Ivana Horvat, 3. b

RECEPT ZA KROKODILA

Krokodil je bil vesel, dokler ni nenadoma zbolel.

Poiskal je zdravniško pomoč, takoj ko je minila noč.

Ko mu je zdravnik recept napisal, krokodil je v lekarno zbrisal.

V lekarni je dobil zdravilo, ki je bolezen čudežno in hitro prepodilo.

Krokodilček je spet razigran, kot je bil prejšnji dan.

Adrian Rustemi, 3. b

JAKA SRAKA

Strašno lačen Jaka Sraka danes ima nesrečen dan. Rad bi skuhal si kosilo, a ne ve, kako in kam. Pa je šel v kuhinjo, vprašal za nasvet, tam je srečal kuharico, ki mu dala je recept. V skledo zmešaj žabje krake in velik pekoče omake. Zraven daj veliko česna, da bo jed pekoče mesna. Jaka Sraka je besno mešal, a preveč je česna zmešal. Lonec juhe je požrl in takoj nato umrl.

Lana Traven, 3. b

POTEPANJE PO ŠTAJERSKI

Med počitnicami sva šla moj bratec Svit in jaz na Štajersko k babici in dedku. V nedeljo zjutraj je začel padati sneg in ni bilo elektrike. Podnevi sva s Svitom zgradila snežno trdnjavo. Igrala sva se v njej in se skrivala. Ko sva se naveličala igrati v trdnjavi, sva se začela kepati in delati angelčke na snegu. Ko sva se še tega naveličala, sva začela delati snežake. Nato sva se še malo igrala na snegu. Dedek je pa čistil pot, ker je bila zelo zasnežena. Kmalu sva se nehala igrati in sva šla noter. Preoblekla sva se, ker sva bila tako premočena od snega. Te počitnice so bile zelo zabavne.

Zarja Štraus, 3. b

MOJA POSTELJA JE LAHKO BALON

Ko sem hodila po stanovanju, sem stopila na stekleno kroglico in kroglica se je razbila. Zelo me je bilo strah, da bo mamica izvedela, da sem razbila kroglico. Želela sem si, da bi lahko zletela stran. Ulegla sem se na posteljo. Začela je leteti in zletela skozi okno. Letela in letela je, dokler se ni v neki deželi ustavila. To je bila dežela Rožnica. V njej je bilo veliko vrst nenavadnih rož. Bile so v obliki kvadratnih piramid, kvadratov in še več zanimivih oblik. Spomnila sem se, da bi jih lahko odnesla domov. S posteljo sem odletela nazaj domov. Ko je mami videla rože, se je zahvalila in čisto pozabila na razbito kroglico.

Zarja Štraus 3. b

IVANA, 3.B

Dragi Kal!

Včeraj, v nedeljo, smo odšli na razstavo malih živali. Ogledali smo si kokoši, zajce, dihurje, golobe, race, morske prašičke in papagaje. Najbolj všeč so mi bile kokoši in golobi.

Lepo te pozdravlja
Urban Košir, 3. b

POČITNICE

Za praznike sem bil v Srbiji. Odšel sem k babici in dedku, kjer sem ostal pet dni. Večinoma sem igral šah s svojim bratrančcem Filipom. Obiskali smo tudi prababico, ki je bila zelo vesela, da smo prišli k njej, preden smo se vrnili v Slovenijo. Pred odhodom pa smo obiskali še prijatelje, kjer sem se imel zelo lepo. Tam sem se igral z živalmi, in sicer s činčilo, miško, želvo in kužkom.

Ognjen Lazarevič, 3. b

NENAVADNA ŽIVAL

Zgodilo se je neke strašne noči, ko je zunaj pihalo, grmelo in se bliskalo. Videl sem veliko senco, ki je švignila po hodniku. Mislim sem, da je to očka, ki ga nosi luna, ampak se je višala in višala, premikala se je levo in desno. Prižgal sem luč, pred mano je lebdela majhna mušica. Bila je oblečena v kavbojke in majico. Na glavi je imela čelado in očala, iz nosu ji je curljal smrkelj. V roki je držala knjigo. Bila je žalostna, ker je izgubila svoj dom. Skupaj sva odšla v sobo in prižgala televizijo, ampak ni delala. Pogledal sem skozi okno in zagledal kralja in kraljico mušic, ki sta mi rekla: »Vrni nama našega sina.« Nato me je mamica zbudila in rekla, da moram v šolo.

Sergej Čičić, 3. b

MIŠKA IN MUCA

Nekega sončnega dne je bila muca zelo lačna, ker so njeni skrbniki odšli na sprehod in jo pozabili nahraniti. Muci je zakrutilo v želodčku, ko je zagledala miško. Takoj je začela teči za njo, a ji je miška pobegnila v luknjo. Muca čepi pred luknjico, pa čaka, čaka in čaka. Dviguje glavico, voha s smrkčkom, gleda z utrujenimi očmi in zaspi. Tokrat miška smukne mimo nje na okensko polico. Na mizi je zagledala sir in se spraševala, kako bi prišla do njega. Naredila je majhno luknjo in se splazila v hišo. V kuhinji je splezala na mizo in jedla sir. Majhen košček sira je hotela nesti v mišjo luknjo, a jo je presenetil maček. Miška se je prestrašila, ampak ji je uspelo pobegniti. Mucek je od žalosti začel mijavkati in praskati s tačkami. Miška se je usmilila mucka in mu dala košček sira. Bil je zelo srečen in postala sta prijatelja za vedno.

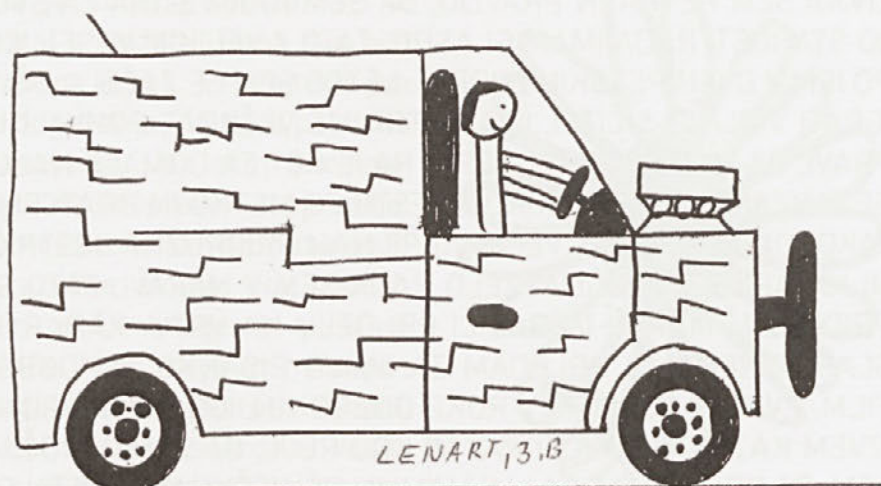
Lea Boh, 3. b

ČUDEŽNA RAKETA

Zjutraj sem šel v šolo in začel je padati dež. Odprl sem svoj veliki modri dežnik in si zaželel, da postane raketa. Začel je pihati močan veter in me je hitro kot raketa odnesel na Mars. Hotel sem izvedeti, ali res obstajajo vesoljci. Srečal sem bitje, ki na moje presenečenje ni bilo zelene barve. Bil je rdeče. Ko sem šel nazaj, me je moj dežnik odpeljal tudi na druge planete. Na zemlji je najlepše. Moj hitri dežnik me je hitro vrnil nazaj, da ne zamudim pouka.

Nemanja Cukut, 3. b

ČUDEŽNI MUC Z IMENOM SMRKEC

Neke noči se je v mojo sobo pritihotapila nenavadna žival. Oči so se ji tako bleščale, da sem mislila, da se je prižgala svetilka v moji sobi. Pogledala sem, če se je prižgala, a bila je ugasnjena. Pogledala sem še, če je kakšen neznanec v hiši, ampak nisem videla ničesar. Zdelo se mi je čudno. Potem sem se ulegla nazaj v posteljo. Ležala sem, dokler ni nekaj zabrnelo. Slišalo se je, kot da bi zapredel muc. Še enkrat sem pogledala po stanovanju, a spet nisem našla ničesar. Mislila sem, da se mi je vse to samo zdelo in sem se ulegla nazaj v posteljo. Ko sem ležala v postelji, sem slišala mehke korake in stvar se mi je vedno bolj bližala. Ampak vseeno sem mislila, da ni nič, ker sem že na pol spala. Stvar je naenkrat skočila name. Zelo sem se prestrašila. Ampak ko se je ulegla zraven mene, me ni bilo več strah. Prižgala sem svetilko, da bi videla, kaj sploh je ta stvar. Videla sem, da je navaden muc in ugotovila sem, da so se njemu tako svetile oči, da sem mislila, da se je prižgala svetilka in da je on tako predel, da sem mislila, da nekaj brni. Naslednji dan sem ga takoj zjutraj pokazala mami in sem jo vprašala, če ga lahko obdržim. Mamica je rekla, da ga lahko obdržim, če bom sama skrbela za njega. Strinjala sem se. Po zajtrku sem muca peljala na sprehod. Ampak preden sem ga peljala na sprehod, sem se spomnila, da mu moram dati ime. Dala sem mu ime Smrkec. Naslednji dan sem ga hotela prinesiti v šolo, ampak mami mi ni dovolila. Vseeno sem ga dala v nahrbtnik, da ga mami ne bi videla, in sem ga odnesla v šolo, da bi ga pokazala prijateljicam. Ko sem se vrnila iz šole, sem ga po poti domov spustila iz torbe. Začudila sem se, ko je Smrkec splezal na semafor in skočil nazaj dol. Preden sva s Smrkcem prišla domov, sem Smrkca spet skrila v torbo, da ga mami ne bi videla, ko bi prišla domov. In tako sva živela srečno do konca dni.

Zarja Štraus, 3. b

RADA POMAGAM MAMICI

Vsako nedeljo pomagam mami pri pripravi kosila. Očistim korenček in kolerabo za juho. Pomagam olupiti krompir. Skupaj očistiva solato in pripraviva meso za peko. Na mizo pogrnem prt. Postavim krožnike in kozarce. Na prtičke zložim pribor. Na mizo prinesem košarico s kruhom. Po kosilu pomagam pospraviti posodo. Umazane krožnike zložim v pomivalni stroj. Potem pa pomagam pojesti sladico.

IVA ŠIŠKO, 3. C

ODRAŠČAM

ŽIVJO! SEM PETRA IN PRAVIJO, DA SEM KAR VELIKA ZA SVOJO STAROST. RADA IMAM GLASBO, ZATO Z VELIKIM VESELJEM POJEM V DVEH PEVSKIH ZBORIH. LETOS SEM SE ZAČELA UČITI IGRATI VIOLINO. UČITELJICA PETRA ME VEČKRAT POHVALI IN PRAVI, DA MI GRE ZELO DOBRO. RAJE KOT ZA DOMAČE NALOGE SI VZAMEM ČAS ZA IGRO S SESTRICO METKO IN BRATCEMA JAKOBOM IN FILIPOM. VEČKRAT SE NAM PRIDRUŽITA SESTRIČNI KATARINA IN LUCIJA. ZELO RADA SEM V NARAVI, ZATO SE PRIDRUŽIM MAMICI IN BABICI PRI DELU NA VRTU. KADAR JE SLABO VREME, SI OGLE DAM ZANIMIVO RISANKO ALI DOBER FILM. ZVEČER VZAMEM V ROKE DOBRO KNJIGO, KJER VEDNO IZVEM KAJ NOVEGA. ČEPRAV MI KDO REČE, DA SEM OTROČJA, VEM, DA ODRAŠČAM, SAJ MI MAMI IN OČI VEČKRAT REČETA, DA »PRIJAVIM« KAKŠNO PRAV ODRASLO. RADA SEM OTROK, VESELIM PA SE STVARI, KI JIH PRINAŠA ODRAŠČANJE.

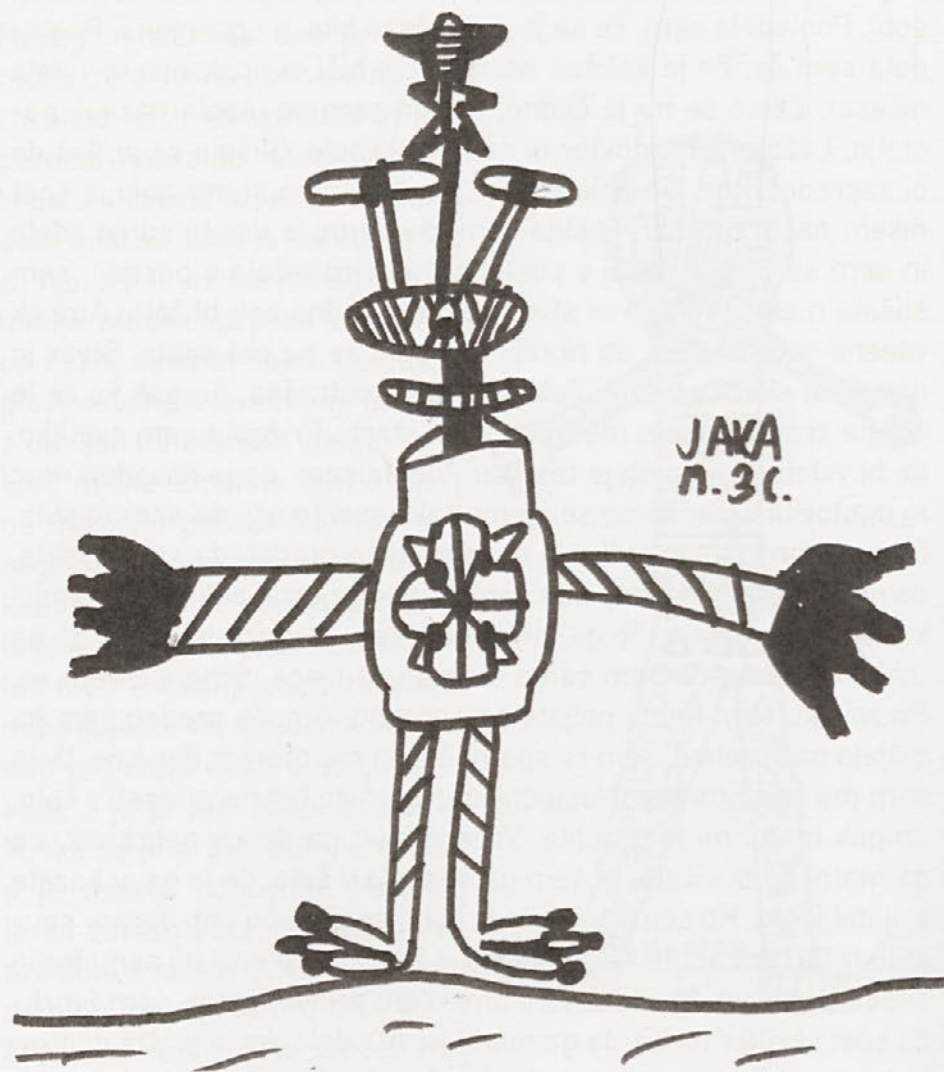
PETRA VRBINC, 3. C

Moj opis družine

V NAŠI DRUŽINI SO ŠTIRJE ČLANI. MOJA MAMA JE FIZIOTERAPEVKA, OČE PA INŽENIR STROJNIŠTVA. IMAM ENEGA BRATA. STAR JE ŠTIRI LETA. HODI V VRTEC. MED POLETJEM RADI KOLESARIMO. VSAKO LETO, KO PRIDE ZIMA, GREMO V KRANJSKO GORO SMUČAT. MED PROSTIM ČASOM RADI IGRAMO ENKO. VELIKOKRAT POTUJEMO V DRUGE KRAJE SLOVENIJE. STARA SEM OSEM LET. IME MI JE MANCA. HODIM V TRETJI RAZRED. RADA POJEM IN DRUŽINA ME RADA POSLUŠA. SKUPAJ SE POGOVARJAMO IN ZABAVAMO.

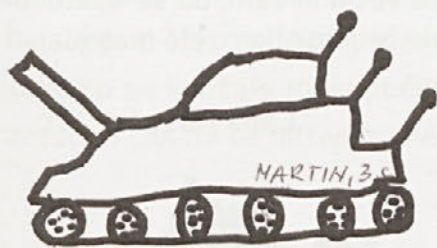
MANCA KOTNIK, 3. C

SOBOTA Z MAMI

Bila je sončna sobota. Oči je moral v službo. Doma sva bila mamica in jaz. Pri zajtrku sva se dogovorila, da bova počistila stanovanje. Jaz sem imel nalogo, da pospravim svojo sobo. Pomešane kocke sem razvrstil v različne škatle. Na policah sem zložil knjige in plišaste igrače. Nato mi je mamica pomagala zamenjati posteljnino. Bližal se je čas kosila. Vesele sva bila, ker sva imela pospravljeno stanovanje in prosto popoldne.

TILEN WEISS, 3.C

JAZ SEM LANA

Ime mi je Lana. Pišem se Božič. Doma sem v Brezovem logu. Stara sem osem let. Hodim v tretji razred. V naši družini so ati, mami, Jon in jaz. Moj najljubši predmet je matematika. Zelo rada pečem z mamico peciva. Treniram gimnastiko in igram violino. Rada hodim v šolo in zelo sem zadovoljna s svojim življenjem.

Lana Božič, 3. c

KAKO LAHKO POMAGAŠ?

Jaz pomagam tako, da v hiši posesam vse sobe. Včasih, ko hodim po pločniku, pride gospa iz trgovine in ji vrečka pušča, jaz pa ji pomagam pobrati stvari. Ko pride mamica iz službe in se ji zelo mudi na kakšno dejavnost, ji pripravim mizo. Če sošolka Petra nima svinčnika, ji posodim svinčnik. Velikokrat pomijem posodo. Kadar se mi zelo zelo mudi, pomagam mami skuhati kosilo. Ko kosilo kipi, jaz pomagam pritisniti na gumb. V trgovini ne silim, ampak pomagam nakupovati. Ko oči pride iz službe, mu odnesem kovček. Pomagam drugim.

Klara Ostojič, 3. c

VOZNIŠKI IZPIT V LEGOLANDU

Nekega dne smo se z očijem, bratcem, teto in bratrancem odpravili v Nemčijo. Mami je tam imela plesno tekmovanje. Dan po mamičinem tekmovanju smo šli v Legoland. Komaj sem čakala. Ko smo prišli, sem bila vsa iz sebe. Šli smo na veliko adrenalinskih atrakcij, a jaz bom opisala le eno – vozniški izpit. Najprej so nas fotografirali za vozniško dovoljenje. Po tem smo odšli v učilnico, kjer so nas poučili o prometnih pravilih. In to v nemščini! Kmalu smo prišli na poligon. Vsak si je izbral svoj električni avtomobilček in začelo se je! Bilo je super in opravila sem vozniški izpit!

Amika Zoja Jelič, 3. c

ODRAŠČANJE

Učenci so razmišljali o tem, kaj zanje pomeni odraščanje, in svoja razmišljanja opisali takole:

Najprej smo dojenčki, zrastemo v malčka, potem smo malo večji in hodimo v vrtec in ko končamo vrtec, gremo v šolo. Po končani šoli gremo študirat in ko končamo študiranje, smo starši.

Lejla, 2. b

Med odraščanjem se spreminjamo, smo vsak dan starejši in se približujemo smrti.

Vito, 2. b

Odraščanje je to, da čim več vemo.

Matevž, 2. b

Pri odraščanju se veselim, da bom vozil avto, ne veselim pa se, ko bom imel brke.

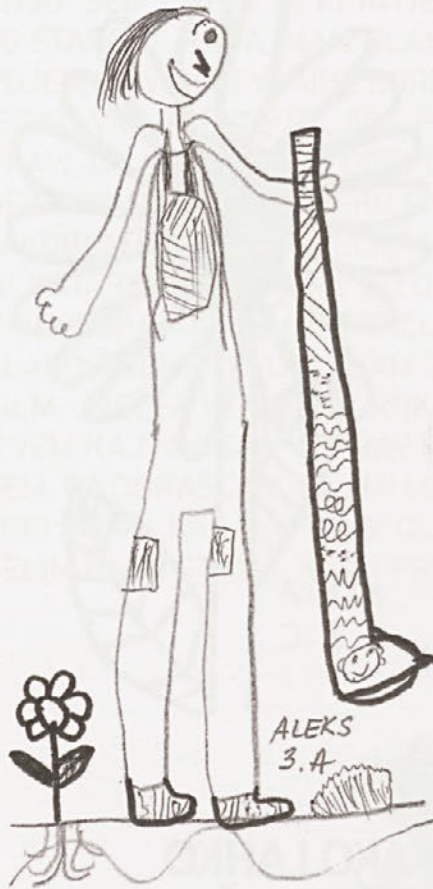
Brin, 2. c

Bojim se, da bom v višjih razredih dobivala cveke, dvojke in trojke. Nisem vesela, da bom dobila dojenčka.

Angelina, 2. c

Odraščanje zame pomeni strah, ker bom morala trpeti od bolečine. Pomeni pa tudi veselje, da bom dobila otroka. Ko bom velika, se bojim, da ne bom dobila službe.

Lucija, 2. c

Ko pomislim na odraščanje, se spomnim na to, ko sem bil majhen in kakšne lumparije sem počel.

Nel, 4. c

Pri besedi odraščanje si predstavljam, da postajaš starejši, večji, bolj resen in manj igriv.

Peter, 4. c

Mislim, da je to takrat, ko si star 39 let.

Lina, 4. c

PRIJELA SEM KAKTUS

Ko sem bila stara 1 leto, smo šli z mami, očijem in mojim bratom Maticem na morje. Z nami so šli tudi prijatelji. Stanovali smo v veliki hiši zraven morja. Okoli vrta so bili posajeni kaktusi, ki so imeli drobne bodice. Tam sva se rada igrala z mojim prijateljem Nejcem. Jaz sem imela rada rože. Enkrat, ko me mami ni gledala, sem prijela kaktus, ker nisem vedela, da ima bodice. Začela sem jokati, ker sem imela celo dlan drobnih bodic. Nekaj bodic je mamiči uspelo odstraniti takoj, druge pa šele med spanjem. Zdaj sem že večja in vem, da se kaktusov ne prijema, ker zelo bodejo.

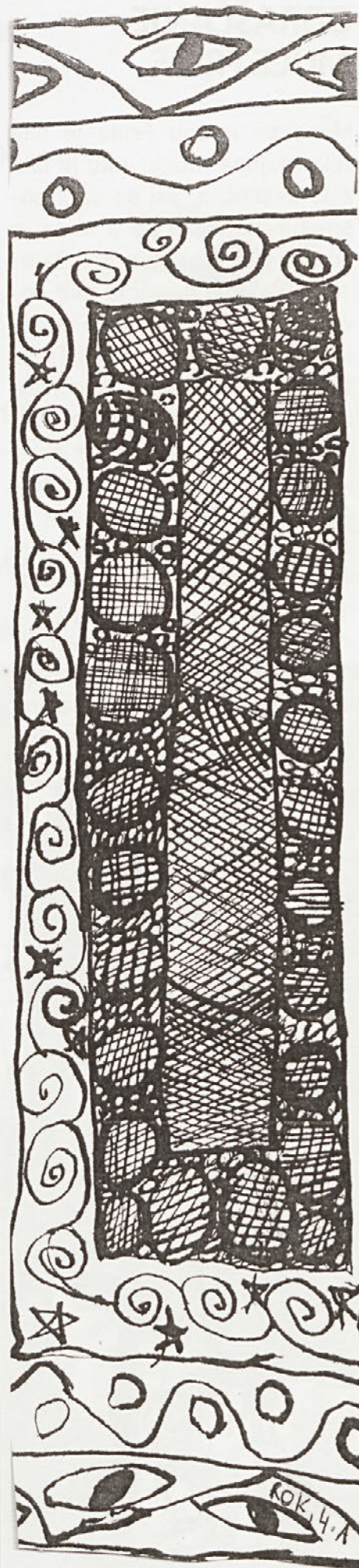
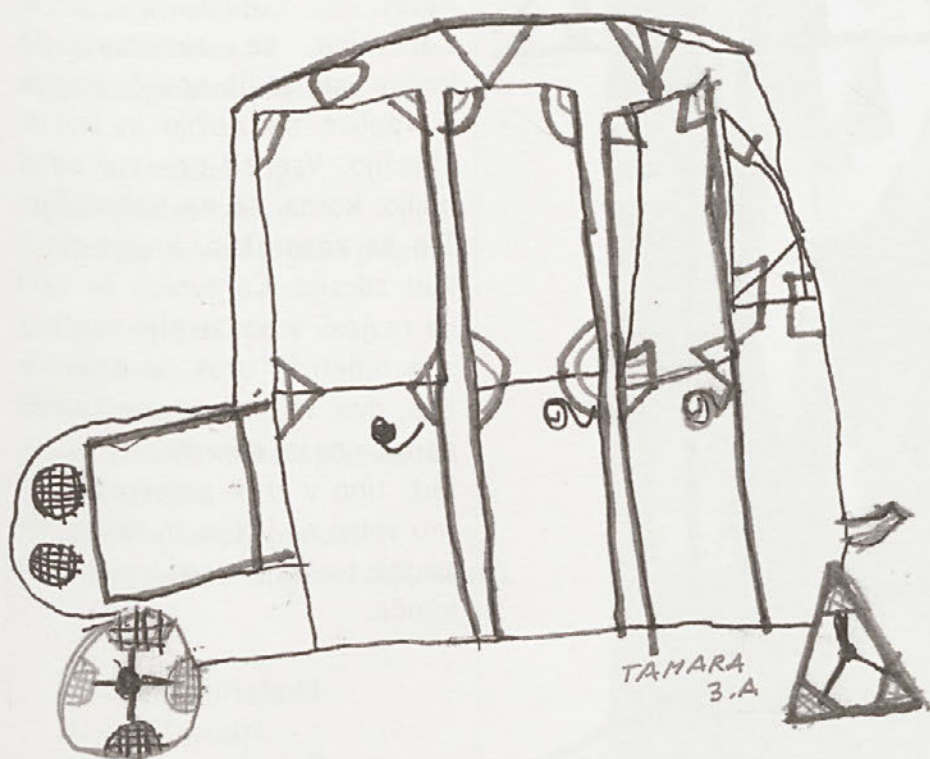
Lana Kastelic, 4. c

MOJE ODRAŠČANJE

Moje odraščanje se začne z mojim rojstvom. Rodil sem se 5. 9. 2003 v porodnišnici v Novem mestu. Ko sem prišel iz maminega telesa, sem kot po navadi jokal. Moje prvo darilo je bila ropotuljica, s katero so me hoteli zamotiti, da ne bi jokal. Spominjam se svojega drugega rojstnega dneva. Zbudil sem se ob približno 6.48. Oče je telovadil, mama pa spala kot top. Šel sem jo zbuditi, da bi mi zamenjala plenice. Čez nekaj ur sem videl brata, ki se je plazil po dnevni sobi. Čas je hitro minil. Star sem bil 4 leta. Za rojstni dan sem dobil veliko daril. Pri šestih letih sem zelo rad sestavljal lego kocke. Ko sem hotel sestaviti avtomobilček, si nisem mogel pomagati, da si ne bi nekaj gum zatlačil v usta. Ko pa je do mene prišla mama, so mi vse popadale iz ust. To je bilo zelo smešno. Na hitro sem dopolnil 9 let. Šli smo na morje: moja teta, sestrični in stric. Ko smo vse stvari spakirali v hišo, smo se šli kopat. V vodi smo plavali, se žogali, oči in stric sta nas metala v vodo. Zvečer smo gledali film ali šli v mesto. Mama mi je napisala test in sprehajala psa. Tako se je ponavljalo 10 dni, dokler nismo šli na trajekt. Tako so se končale moje počitnice. Zdaj pa sem že v četrtem razredu in čas mi še hitreje mineva.

Peter Smolič, 4. c

ODRAŠČANJE MUCE FRIDE

Muca po imenu Frida je bila zelo majhna muca, zato je bila zelo nesrečna. Vsi so se ji posmehovali. Rekli so ji Mala in ona je bila vsak dan bolj žalostna. Nekega dne ji je bilo dovolj, zbežala je. Vsi so jo iskali, a je niso našli. Ko je hodila, je srečala sovo. Zaupala ji je svojo težavo. Sova ji je podarila obesek, ki je bil čaroben. Dejala ji je, da bo našla kristal, a muca ga ni našla. Iskala ga je noč in dan, a zaman. Nekega dne se je vrnila domov. Bila je popolnoma drugačna. Večja. Zdaj so jo imeli vsi radi. Obesek na verižici ji je pomagal tudi brez kristala. Ko sta se s sovo nekega dne srečali, se ji je Frida zahvalila. Sova ji je pojasnila, da ji je tako govorila o kristalu le zato, da bi pozabila na svojo majhnost. To je bilo tako, kot da bi bil obesek zares čaroben in je muca mislila, da zares deluje.

Polona Moretti, 4. a

ČAROBNI SVET

Svet čarovniških čudes okrašen je kar za šest. V čarobni hiši se zgodi, da kdaj urok se prebudi. Ko čarovnica uroke vse dobi, se nekaj hudega zgodi. Miši, pajki in črvički, vsi postanejo mladički.

Joj, neroda, kaj sem naredila, ves ta raj sem izgubila. Najbolje da kar zdaj vse spet spremenim nazaj.

Čarovnica se razveseli in knjige vse na tla spusti. Knjige na police se zložijo in mirno obležijo. Vse se res na smrt bojijo, komaj se na tleh držijo. Tla se razdrobijo, knjige pa v klet zdrsijo. Čarovnica še bolj se razjezi, v podzemlje vsa besna odleti in urok spregovori: ena, dva, tri, naj se vse za sedem ur nazaj spremeni.

Miši tiho v zrak poletijo, v ritmu vetra se vrtijo. In ko nežno padajo na tla, se naša pesmica konča.

Ekaterina Petrovič,
Klara Tekavec,
Pia Špan Zupančič, 5. b

Pogumno pero

Tudi žaba Žu in žužek Žiga
pokal sta dobila,
potlej pa sta se ga napila,
se spet v borbo zapodila
in pokal večji od njiju samih
osvojila.

To jima je dalo vedeti,
da pokal je zlato
in z njim lahko obogatita,
še nekajkrat se zavrtita,
v boj se spet zapodita
in z bogastvom, kot bi mignil,
sredi zlata ležita.

Žaba Žu in žužek Žiga
v zlatu sta obstala
in se drug drugemu smejala!

J.B.

Nuša, 6. a

Borba

Žaba Žu in žužek Žiga
sta pomerila se v borbi,
pravzaprav v krakokriliborbi,
ni bila ne rokoborba,
ni bila ne krakoborba,
ni bila ne kriliborba,
bila je nekaj vmes,
nekaj takega kot borbji ples.

Žaba Žu in žužek Žiga
zapodila sta se v dir,
med njima potekal je pravi prepir.

In za piko na i
so pravila taka,
da žival zmaga vsaka,
pa če so mladi, veliki, s piko na riti,
vsak pokal dobi.
Pa četudi od veselja ponori,
se v zraku zavrti in se spet v borbo zapodi.

Drevo

V jutru se iskrim,
v popoldnevu zažarim.
Jaz sem drevo,
čutno mehko.

Živali imajo krošnjo za odejo,
a trgati listov ne smejo.
Lubje zajci jejo,
ptiči pa se vsedejo na vejo.

Drevo, oče narave,
sonce, njegov brat.
Roža, kraljica trave
in za povrh še kvak.

Zvezde pojo pesem o drevesu,
čigar veje žarijo v kresnem plesu,
čigar krošnja odpade jeseni
in drevo se znova rodi.

Nuša, 6. a

Ko ozrem se naokoli,
se mi razpre pogled.
Ničesar nimam v kontroli,
pot vleče se v nedogled.

Kaj mi služi dobra ladja,
ko pa posadke ni.
Kaj mi služijo vsa jadra,
ko pa nimam več moči.

Če bi mogla, bi jih razprla,
da bi vodila me domov.
V težavah sem do grla,
veter vame nosi sol.

Plujem cel današnji dan,
ki spreminja se v noč.
Počasi padam v svet sanj,
ko mi vztrajno peša moč.

Upam, da še kdaj se vrnem
v svoj pravi dom.
Če ladjo le obrnem,
spet v svojem kraju bom.

Anja Mikulan, 9. A

Alpinist.

Gora visoka.

Pleza, se vzpenja.

Zlati sončni žarki pripekajo.

Kapljice potu lijejo v potokih.

Opijem za oprijemom, počasi napreduje.

Mogočna skalna polica se mu smeje v brk.

Tiho alpinist pleza, se ne ozira, počasi napreduje.

Še zadnjič stisne zobe in se dvigne čez prepadno polico.

Vzhičenost, zmagoslavje preveva in vriska v njegovem srcu.

Gora visoka, prepadna stena mogočna premagana je, se v meglo odene.

Peter Majcen, 9. b

Ladja

Pelje se po morju,
proti daljnemu obzorju,
za oblaki se nam skrije,
na svoji poti jadra vije.

V morje zre,
kapljice stre,
pušča sled,
ta strdi se v led.

Kroži okrog ledenikov,
ledenih spomenikov,
polna je trikov
in čudnih vzklikov.

Ko pripluje spet domov,
povabi druge na krov.

Nuša 6. a

KLEMEN DVORNIK

»Bodite ustvarjalni!«

Zdajšnji režiser in scenarist, včasih pa grmčan, ki je fotografiral za Najčo.

- Kako to, da ste se odločili za režiserski poklic? Je Vaša oz. naša šola Grm kaj pripomogla k odločitvi?

Odločitev za poklic režiserja ni bila razumska. Prišla je spontano in kot splet vseh stvari, ki jih imam rad. Kot osnovnošolec sem nadvse rad hodil na likovni krožek pri profesorju Šusterju, navdušeno fotografiral za Najčo in s svojimi fotografijami tekmoval na srečanjih mladih tehnikov. V 8. razredu sem sodeloval pri gledališki predstavi V 80-ih dneh okoli sveta, ki je bila prava uspešnica. Na Grmu je bilo v mojih časih izredno spodbudno okolje za ustvarjalnost.

- Nam lahko zaupate kakšen pripetljaj iz obdobja Vašega odraščanja?

Ko sem obiskoval Grm, sem stanoval na Smrečnikovi. Na igrišču med bloki smo se družili vsi blokovci, tako da se iz tistega obdobja spomnim druženja z zdaj znanimi košarkarjema Simonom Petrovom in Matjažem Smodišem, pa kolumnistom Delove Sobotne priloge Markom Bauerjem, fotografom Sašo Hesom. V klapi je bilo seveda veliko otrok, ki se jih še dobro spomnim, a sem z večino izgubil stike po srednji šoli.

- Kruha in iger je vaš celovečerni prvenec. Kako je prišlo do tega, da ste ravno Vi režirali ta film?

Tu gre za uredniško odločitev urednika za igrani program Televizije Slovenija Janija Virka, ki me je povabil, da preberem scenarij. Bil sem v ožjem izboru s še dvema režiserjema in ker jim je bila na uredništvu moja vizija najbolj všeč, so me angažirali. Ker nisem scenarist, sem kar dolgo čakal, da v roke dobim scenarij, s katerim sem bil zadovoljen.

- Kruha in iger je komedija. Kateri filmski žanr Vam je najljubši in kateri najmanj ljub?

Med filmskimi žanri so mi všeč tisti bolj pravljici: znanstvena fantastika, westerni, zgodovinski. A mi je težko reči, kateri mi je najbolj všeč. Pred-

vsem ločim dva načina, kako ocenjujem filme: vseč ali ne vseč ter dober ali slab. Velikokrat se mi zgodi, da mi je vseč kak film, za katerega vem, da je slab. Kot gledalec se moraš naučiti razlikovati med *všeč* in *dober* in danes med mladimi opažam, da ne poznajo te razlike.

■ **Kdo je Vaš vzornik in zakaj?**

Vzore iščem v izjemnih ljudeh iz zgodovine, kot so Aristotel, Platon, Shakespeare, Da Vinci, Galileo, Einstein, Ghandi, Mandela, Martin Luther King. Če me pa sprašujete po vzornikih iz sveta filma, se največkrat zatekam po inspiracijo k Stanleyu Kubricu, Sergiu Leoneju, Johnu Fordu, Billyu Wilderju, Chaplinu, Eisensteinu, Kurosawu, Spielbergu, Scottu, Fincherju, Greengrassu.

■ **Če bi morali izbrati svoje najljubše delo, bi izbrali ...**

Klasičen odgovor je: naslednji film (smeh). Če z distanco pogledam nazaj, so mi med glasbenimi spoti ljubi spot za Dan D Google me, pa DMP Naftalin, Jan Plestenjak Ona sanja o Ljubljani, Klemen Klemen Kešp... Med televizijskimi oddajami sem ponosen na A si tud not padu, Peti element in koncert Dan 202 z Dan D in simfoniki RTV SLO, pa seveda spletna serija Prepisani.

■ **Imate kakšno željo za prihodnost?**

Plaža, morje, sonce, mir.

■ **Po poklicu ste režiser. Kaj počnete v prostem času?**

Nimam prostega časa. Spim največ 8 ur na dan, ostalo delam. Problem je v tem, da je moj hobi postal poklic. Mogoče se hecno sliši, vendar je poklic režiserja res naporen in če tega ne bi res rad počel, bi že zdavnaj obupal.

■ **Med poletnimi počitnicami ste sodelovali z novomeško filmsko šolo. Nam lahko zaupate, za kaj tu sploh gre?**

En teden smo skupaj z mladimi ustvarjalci spoznavali abecedo filmskega ustvarjanja in na koncu posneli štiri kratke filmčke. Prijetno druženje, gledanje filmov in filmska delavnica.

■ **Bi za konec še kaj dodali?**

Bodite ustvarjalni in če si česa želite, sta potrpežljivost in vztrajnost vstopnici za uspeh.

Ema Koncilija, 9. b

KRUHA IN IGER

Kruha in iger je celovečerni prvenec bivšega grmčana Klemena Dvornika, ki je na 14. festivalu slovenskega filma prejel: nagrado občinstva za najboljši film ter še tri posamične nagrade (Saša Pavček – vesno za najboljšo žensko stransko vlogo, Jonas Žnidaršič – vesno za najboljšo moško stransko vlogo, Katja Hrobat – vesno za najboljšo kostumografijo). Gre za eno izmed najboljših slovenskih komedij. Film se nanaša na čas leta 1987.

Če koga zanima več, si lahko ogleda stran: <http://www.kruhainiger.si>

E. K.

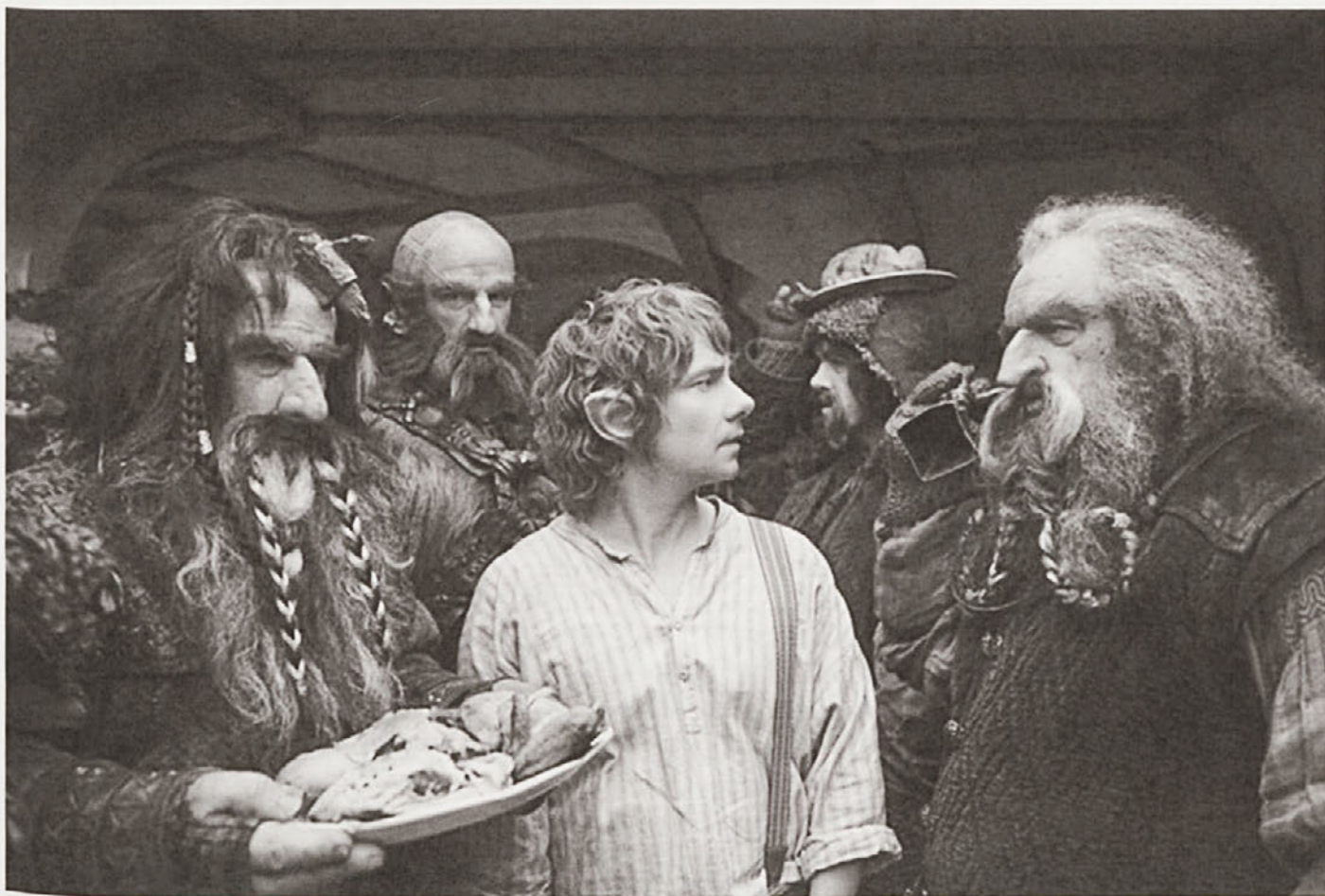

HOBIT

NEPRIČAKOVANO POTOVANJE

J. R. R. Tolkien je bil izjemen pisec. Njegova najbolj znana dela so knjige o Srednjem svetu, torej Gospodar prstanov in Hobit ali Tja in spet nazaj, ki je krajša, lahkotnejša, humornejša in namenjena predvsem otrokom. Poleg tega pa je Hobit tudi Tolkienova najljubša knjiga. Tolkien si je za obe deli izmislil nove jezike – viliščino, škratščino, v filmu lahko slišimo tudi orkščino, ki je pisatelj v svojih delih ni uporabljal in opisal. Njegova domišljija je bila neskončna, snov za knjige je črpal tudi iz nordijske mitologije (obleka, rune, običaji ...).

McKellen) in 13 škrti, katerih vodja je potomec škrtajih kraljev – Thorin Hrastoščit (Richard Armitage), odpravi na nevarno potovanje, katerega namen je osvojiti Erebor, izgubljeno škratovsko kraljestvo, ki ga je zasedel zlobni zmaj Smaug. Na potovanju srečajo mnoga nevarna in hudobna bitja: trole (ajde), goblino, orke in varge. Poleg tega opazijo, da je zla na svetu vse več (Gospodar prstanov). Bilbo v eni izmed goblinskih jam sreča tudi nenavadno bitje, Goluma (Andy Serkis). Po naključju pride do Golumovega prstana, ki mu pomaga v marsikateri situaciji.

Pred desetimi leti je režiser Peter Jackson posnel trilogijo Gospodar prstanov, ki so jo gledalci sprejeli z izjemnim navdušenjem. Film so snemali na Novi Zelandiji. Lepota novozelandskih gorovij, gozdov, ravnin itd., število Tolkienovih oboževalcev in uspeh vseh treh filmov so gotovo pripomogli k Jacksonovi odločitvi, da režira še en film o Srednjem svetu – Hobit.

Zgodba filma, ki se dogaja 60 let pred Gospodarjem prstanov, pripoveduje o hobitu Bilbu Bisaginu/Bogataju (Martin Freeman), ki se skupaj z večjem Gandalfom Sivim (Ian

Jackson pravi, da so imeli za film zelo veliko materiala in je zato sam predlagal, da posnamejo oz. da nastanejo trije deli Hobita. Odločitev je presenetljiva, saj knjiga ni daljša od 300 strani. Trenutno je v kinih samo prvi del filma, ki zajema prvih šest poglavij knjige.

Dialog prvega srečanja med Bilbom in Gandalfom je enak tako v filmu kot v knjigi. Pravzaprav film predstavi knjigo docela podrobno, poleg tega pa ji doda kar nekaj prizorov, ki temeljijo na kasnejših dogodkih iz Gospodarja prstanov in dodatku Gospodarja prstanov, kjer je

Tolkien opisal škratščino in nekatere dogodke iz Hobita: krepitev zla, deli z Radagastom Rjavim, ko ga lovijo pajki, shod štirih modrecev (Gandalfa, Galadriel, Elronda in Sarumana v Razendelu) ..., ki je za filmsko zgodbo nujen, saj v skoraj treh urah filma nastopi le ena ženska – vilinska kraljica Galadriel.

Film bo tistim, ki so knjigo prebrali, vseh, saj ustvarjalci filmov zgodbo knjige ponavadi skrajšajo oz. iz nje spustijo določene dogodke, kar poznavalca knjige zmoti oz. mu ni pogodu. Pri Hobitu je ravno obratno. Za nameček je film kot prvi celovečerec posnet v tehniki 48 sličic na

sekundo, kar je vrhunsko.

Današnja družba zelo rada gleda spopade, pretepe ipd. Seveda le na televiziji. V svojih knjigah Tolkien vojn in spopadov nikoli ne opiše tako podrobno, kot jih prikažejo v filmih (Gospodar prstanov, Hobit). Tolkien daje večji poudarek iznajdljivosti med spopadi, npr. v filmu so prikazali prizor z Azogom (glavnim orkom), ki je prišel pobit škrate, tako da iznajdljivost (ko Gandalf vrže goreč storž med orkovske hijene in jih s tem prežene) ni na prvem mestu, temveč se gledalcu najbolj v spomin vtisne boj med Azogom in Thorinom, ki je prikazan podobno kot

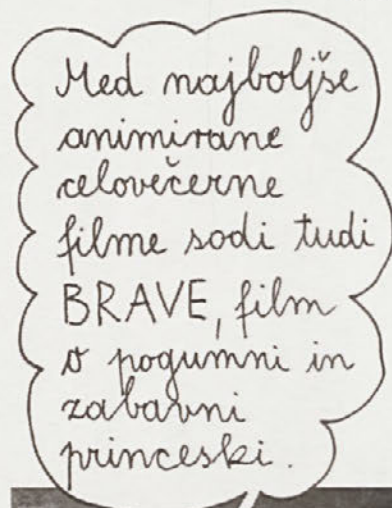

Frodov moralni zlom na gori pogube. Ko si tedaj Frodo nadeva prstan, mu Samo kriče nasprotuje, sile zla v spopadu pred Mordorjem začnejo zmagovati, Sauron Froda opazi in se »smehlja«. V Hobitu Frodovo vlogo prevzame Thorin Hrastoščit, Saurovno pa Azog. Na tem in drugih mestih so podobni tudi zvočni in vizualni efekti, kar kaže na izjemno podobnost med filmoma.

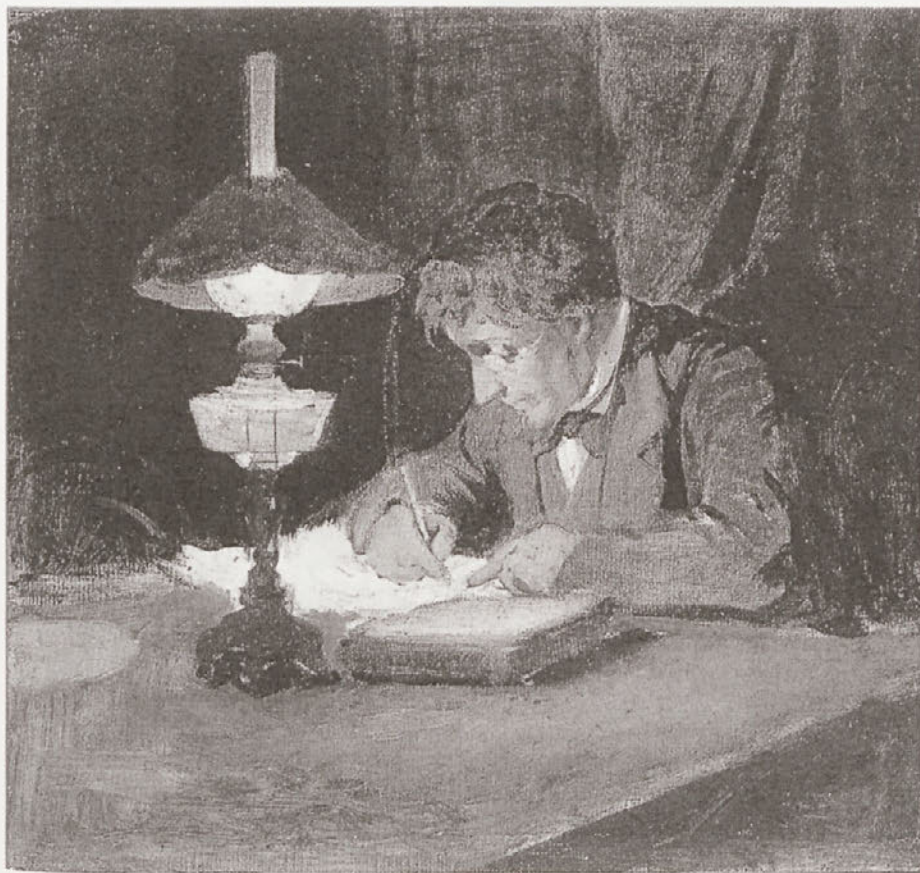
Mnogi znani kritiki so Petru Jacksonu očitali predolge kadre, ki naj bi jih dobesedno izsilil. Jackson sam jih zavrača. Pravi, da je na obeh snemanjih (snemanju Hobita in Gospodarja prstanov) doživel nepozabno izkušnjo (Hobita so snemali kar 266 dni). Film je posnet z občutkom in vidno je, da se je vsa ekipa vživela v Tolkiena. Jackson je hotel film prikazati tako, kakor bralec doživlja knjigo. Sama knjiga Hobit ni zelo podobna Gospodarju prstanov. Povezujeta ju le Bilbo in Gandalf. V filmu pa srečamo veliko že starih znancev, kot so npr. vilinski kralj Elrond, vilinska kraljica Galadriel, Saruman Beli. Peter Jackson je želel filma (Hobit in Gospodar prstanov) povezati, stkati zgodbo, ki se povezuje. Opazno je, da je Hobita in Gospodarja prstanov režiral isti režiser. Kadri so si med seboj zelo podobni. Narava je ista, igalska zasedba tudi. Kritiki Jacksonu očitajo tudi preveliko podobnost med filmoma, hkrati pa se zavedajo, da bi bil Hobit, če bi bil Gospodarju manj podoben, spet »zanič«. Hobit

je predzgodba Gospodarja prstanov. Če želimo dobiti neko povezavo med filmoma, so potrebni isti igralci. Potrebna je tudi ista pokrajina, čeprav Samotna gora še zdaleč ni Mordor. Film je vreden ogleda, še posebej, če vam je bil vseh že Gospodar prstanov.

E. K.

Knjižni kotiček

Zbirka knjig za mladostnike

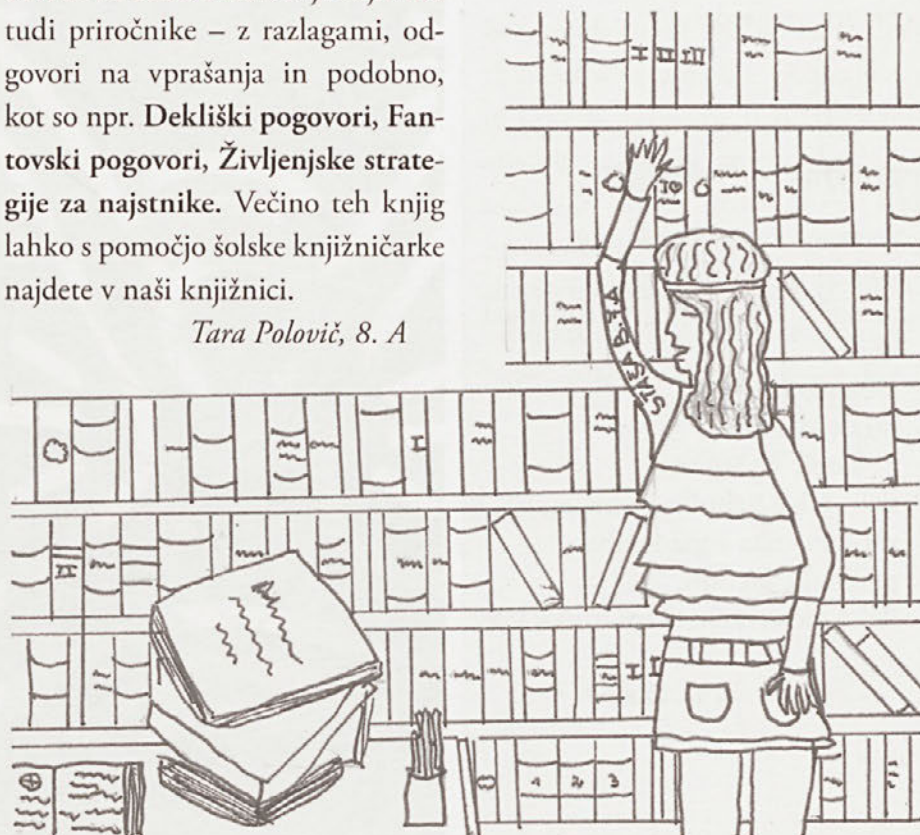
Zbirka knjig Na robu pripoveduje o raznolikih zgodbah mladih ljudi. Primerne so, da jih berejo predvsem mladostniki, saj pripovedujejo o težavah, s katerimi se lahko srečajo v svojem življenju. Marsikdo se lahko z zgodbami poistoveti in najde notri samega sebe, drugi pa se iz tega lahko veliko naučijo. Težave, s katerimi se srečujejo, jih lahko izrinejo na rob družbe, saj jih družba zaradi drugačnosti ne sprejema, lahko so nevarne in se iz njih več ne rešijo. Govori o življenjskih izkušnjah mladostnikov pri odraščanju, kot so droge, anoreksija, težke bolezni, drugačna spolna usmerjenost. So zgodbe, ki se dotaknejo vsakega. Knjige so zelo zanimive in poučne ter vredne branja.

Tara Pleško, 9. b

V obdobju odraščanja se vsakemu v glavi porajajo številna vprašanja, a nam je pogosto nerodno vprašati starše ali koga drugega. V takih primerih so nam v veliko pomoč lahko tudi knjige. V knjigah se lahko najdeš in to je vedno nekaj posebnega. S knjižničarko Nino Kranjec sva ugotovili, da bi učencem 1. triade priporočili knjige iz zbirke Anica, Milijon metuljev in zbirko knjig Hektor, učencem 2. triade pa zbirko Zibby Payne, knjige Špelin dnevnik, Štirinajst in pol, Najstnica Tina in zbirko Totalno Lucy. Učencem 3. triade pa priporoča knjige Jaz in Ti, Desetka, Hči morja, Poletno sanjarjenje, zbirko Blazno resno o ..., Rosni zaliv in še mnogo drugih.

Seveda na temo odraščanja najdemo tudi priročnike – z razlagami, odgovori na vprašanja in podobno, kot so npr. Dekliški pogovori, Fantovski pogovori, Življenjske strategije za najstnike. Večino teh knjig lahko s pomočjo šolske knjižničarke najdete v naši knjižnici.

Tara Polovič, 8. A

PRITOŽNO IN POHVALNO KNJIGO, PROSIM!

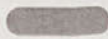
Bolj ali manj stalna rubrika v Najči je tudi pritožna in pohvalna knjiga. Če še kdo ne ve – to je rubrika, v kateri lahko poveste, kaj vam je na naši šoli všeč ali kaj vas moti. Tokrat vas najbolj navdušujejo izleti (čeprav ne vemo, kaj ste s tem mislili ...), moti pa vas predolgo čakanje na kosilo.

POHVALE

- izleti
- nova telovadnica
- sadje
- nova okna
- interaktivne table
- nova TV v likovni učilnici
- sedežna
- knjižnica
- dodatni pouk
- omarice v garderobi

PRITOŽBE

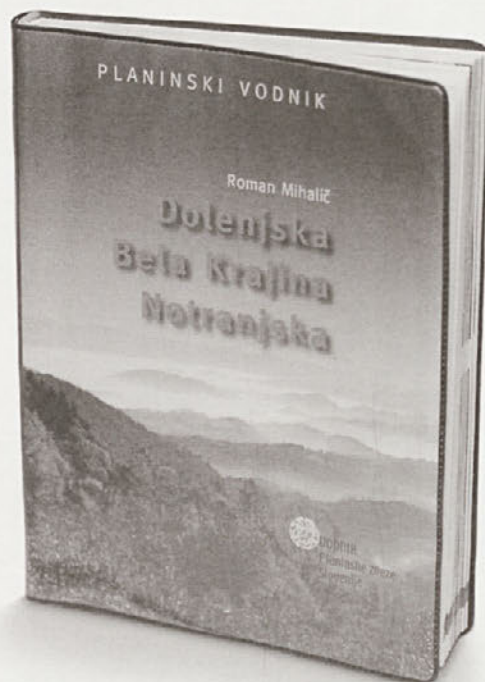

- predolgo čakanje za kosilo
- goli na igrišču
- učitelji, ki delajo razlike med učenci
- premalo hrane
- mrzle učilnice
- ni klopic v garderobi
- slabe table (tehnika in biologija)
- vhodna vrata v garderobo
- prekratke predure
- slabo točkovanje za športnika šole

Erika Abolnar, 8. a

GRMČAN NAPISAL KNJIGO

Planinska zveza Slovenije je izdala knjigo PLANINSKI VODNIK – DOLENJSKA, BELA KRAJINA, NOTRANJSKA. Knjigo je napisal naš sodelavec Roman Mihalič, ki ga učenci srečujete v šolski kuhinji. Roman je planinec, alpinist, planinski vodnik in še kaj. Knjiga je zelo dober priročnik za vse, ki radi zahajate v naravo.

English pages

Mobile phones in school

There are no major advantages of mobile phones in school. One advantage is that if someone wants to tell something urgent to you one can phone you and perhaps inform you upon the urgent news. But I think nothing is so important. Everything can wait. If someone died or there has been an accident in the family when one is at school one will find out soon enough.

The school rules are not clear about the phones. You can have it during the break, but during the class it must be shut down and in your school bag. I mean where is the logic? Wouldn't it be simpler to completely forbid the phones and have more strict rules about them? On the other hand, this is the 21st century. We could be learning with the help of tablets, computers and smart phones in school. They would replace the books like cars replaced carriages and horses.

The disadvantages are that if someone calls you during your class, well then you are up the creek without a paddle. Be sure everyone in the class has heard it ring. Then everyone will look at you and when that happens you have three options. The first is that you pretend you haven't heard it. The second is that you blame your schoolmate. The third is that you pretend you haven't got a phone. But as the saying goes: »No matter how well you bluff, eventually you have to put your cards on the table.» So in the end the teacher will have your phone.

Life without mobile phones would be like life in the 18th century. Let's think of what a mobile phone needs to operate properly. It needs a microchip, a touch screen, electricity and radio waves. None of this was invented in the 18th century. So there you have it, without these inventions the human race wouldn't have made any progress since then.

Žiga Serini, 9. c

MOBILE PHONES IN SCHOOL

Nowadays everyone uses mobile phones. Some people are addicted to them. A lot of kids can't stand not using them at school, where they are not allowed so there are school rules about mobile phones too.

When kids are at school, their mobile phones have to be turned off; if their mobile phone or any other electronic device is stolen, they are responsible for it.

Life has become much easier with mobile phones. You can call a person that's on the other side of the world. They are small so you can put them in your pockets and take them everywhere you want. You can play videogames while waiting for your bus at the bus stop. You can take pictures with it. They have a lot of applications that you can use when you're not on your computer.

However, as many things, mobile phones have a lot of disadvantages, too. A lot of people are addicted to them. The radiation is unhealthy, and some people spend a lot of money because they want to have the newest version or because they buy them too often.

Younger kids that were born when mobile phones were already invented can't imagine life without them. Not that it's a bad thing – they're just used to them. In the past, people couldn't just chat with someone and talk about things if they weren't together. They couldn't call someone in the last moment and ask them if they wanted to go somewhere. They had to go to their house instead. But there is also one great thing about not having mobile phones: mom wouldn't be able call us whenever we weren't home.

Klemen Kapš, 9. a

Mobile phones in school

Mobile phones are a thing almost every teenager has. But how is with them in school?

There are many advantages of having a mobile phone. You can reach people you need very fast. In case of an emergency, it's a must have. With mobile phones you can talk to everyone, no matter where they are, so it's very handy to have one. You can also play entertaining games on so called Smartphones.

On the other hand, there are many disadvantages, too. The radiation mobile phones cause can be dangerous. It's also better and cheaper to talk to a friend than to call him. If you use your mobile phone to go on the internet, your mom won't be happy about the bill.

In most schools, you are not allowed to have a mobile phone during class. You must turn it off. You also have to take care of them, because schools aren't responsible for any thefts.

In my opinion, life without mobile phones would be harder, but not impossible. Maybe it would be even better. Besides, people decades ago didn't have mobile phones and they were fine.

Bor Šteblaj, 9. a

My Face

My mouth can speak and talk.

My feet can run and walk.

My eyes can see and look.

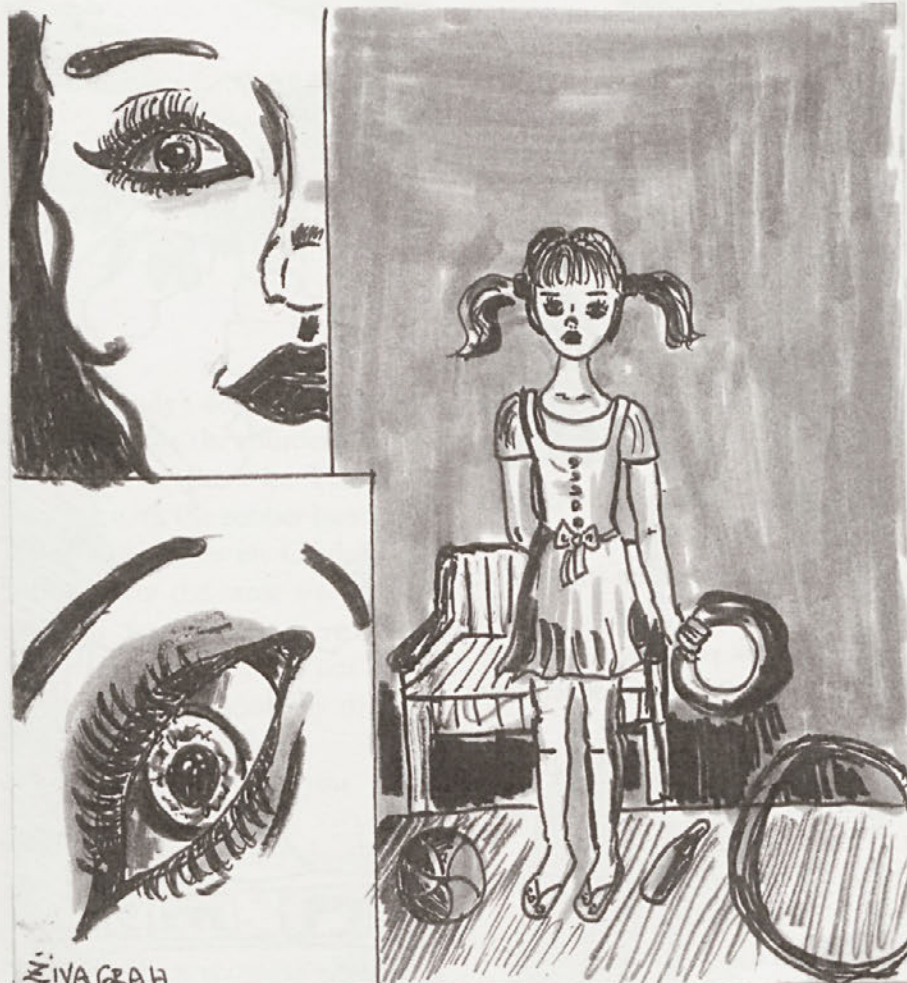
My nose can smell, my ears
can hear.

I am always here!

Jasna Potočar, 5. A

Ziva Grah

Little girl

Once upon a time there was a little girl. She was so small that even a ladybug was bigger.

She went to school. In the school everyone was bigger than her. They were not very nice to her and she was sad. Once, they discovered there is a villain in the town. The villain got mad and locked everybody in the school in the closet. But then the villain showed his weakness when he saw the sun. Little girl escaped from the closet, because she was small enough. She brought the villain out of the school and the villain melted. Little girl took the key of the closet from him and let everybody out of the closet. Since that day everybody liked her. The little girl was finally happy. If you watch carefully enough, you may still spot her running in the grass.

Neža Keglovič, 5. c

MURDER IN THE BEDROOM

Cindy Knowles was a wife of a very popular skipper, David Knowles. She was found dead this morning. When and how she died, I don't know yet, but I will soon find out. I received a call today. It was Jenny, Cindy and David's friend. She told me she came to visit Cindy because David was on a trip with his co-workers. She found her dead in the bedroom. When I came into the house, I saw a cracked phone on the floor in the kitchen. It was David's. As soon as I walked in the bedroom, I felt a breeze. It was very cold! There were Jenny's fingerprints on the air conditioner. When I looked at Cindy, I saw trails of a rubber band on her neck. She was strangled. All that I could find later were fingerprints on the handle of the bedroom door. They were Jenny's and Emma's, Cindy and David's daughter. Emma was in school. I couldn't find anything else, so I interviewed Jenny and David.

Alec: What's your name?

Jenny: Jenny.

Alec: What were you doing?

Jenny: I came to visit Cindy, because David wasn't at home. The doors were locked, everything seemed ok. I started calling Cindy, but she didn't answer. When I opened the bedroom door, I saw her on the bed. She wasn't moving. She was dead.

Alec: So what happened next?

Jenny: I immediately called you and the police on my phone.

Alec: There are your fingerprints on the air conditioner and on the handle of the bedroom door. Why?

Jenny: It was very cold in the bedroom, so I turned the air conditioner off. Fingerprints were also on the handle because I touched it when I opened the door.

Alec: OK, last question. When did David leave?

Jenny: He left yesterday.

Alec: What's your name?

David: David.

Alec: Where were you?

David: I was on a trip with my friends.

Alec: I see...There was a cracked phone on the kitchen floor. It was yours.

David: Yes, hmm...When I was leaving for the trip, I must have accidentally dropped my phone, but I was already in a big hurry, so I didn't notice it.

Alec: Really? Well, that seems

strange. I mean, I am sure that you weren't in such a hurry.

David: I had something important to do.

Alec: Can I ask you what that was?

David: I'm afraid I cannot tell you that.

Alec: Alright. I can see you have a bracelet on your wrist. Can you give it to me?

David: Of course. I have it for good luck. It's nothing special.

Alec: When did you last see Cindy?

David: Yesterday afternoon when I said goodbye to her.

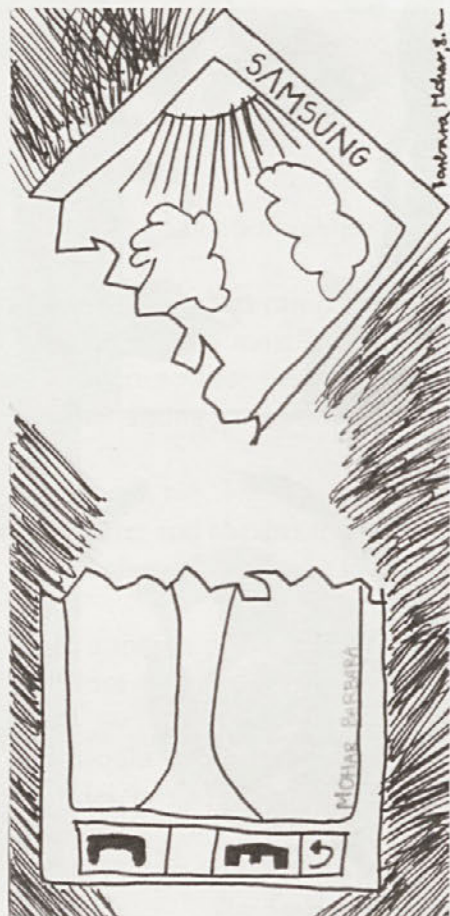
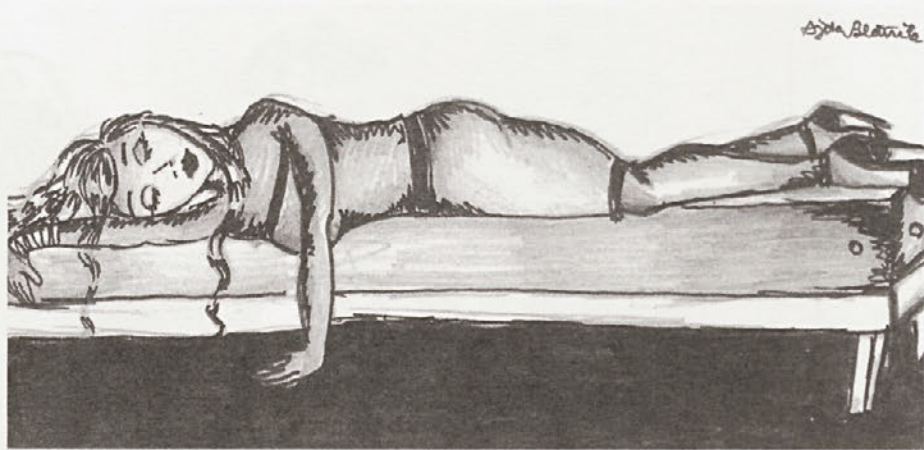
Alec: I didn't find any fingerprints of yours.

David: No, you couldn't. I was wearing gloves because it was a little bit cold.

Alec: Ok, thank you.

Jenny, David: No problem.

Alec: So, I checked all the evidence again and I found out who killed Cindy. Emma, you were in school.

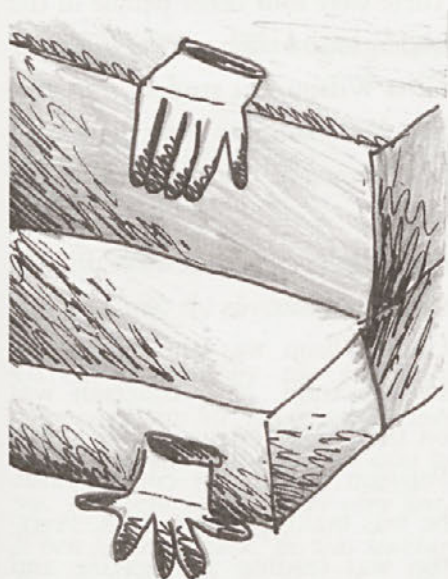
You have witnesses. You didn't kill your mother. Jenny, your fingerprints were on the air conditioner because you turned it off. There were also your fingerprints on the handle of the bedroom door, but I found out that Cindy wasn't strangled today. Cindy died yesterday evening but it was really hard to find this out, because the air conditioner was on and the blood was clotted. You didn't strangle Cindy. David, it was you! Before you left the house you went into the bedroom to say goodbye to your wife, but there were no fingerprints on the handle, because you were wearing gloves. You were cold because you turned the air conditioner on to cover the

ening me that she would divorce me, but I loved her so much.

Alec: Well, David, you are under arrest. And now you definitely can't be a skipper anymore.

Alja Štrbenc, 8. c

time of Cindy's death. We wouldn't blame you for the murder, because you were on the trip. You strangled her with the rubber band from your wrist. Trails on Cindy's neck were exactly the same size as your bracelet. Your friends were calling you, so you quickly ran out of the bedroom and accidentally dropped your phone on the floor.

Jenny: But, why did you do it, David?

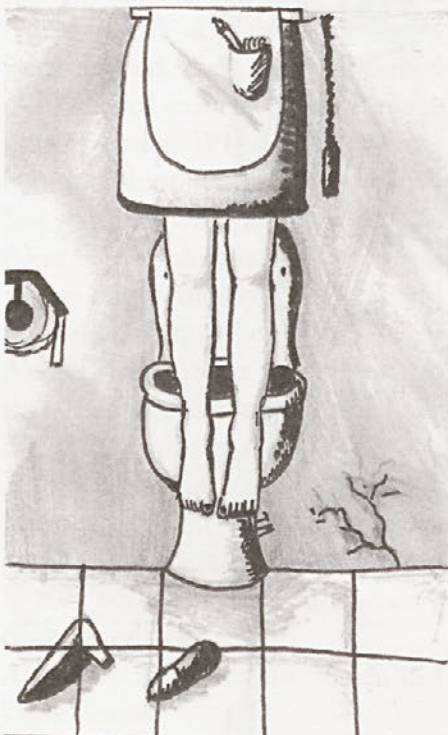
David: She said that I should quit my career, because I wasn't spending enough time at home, but I love skipping. She was constantly threat-

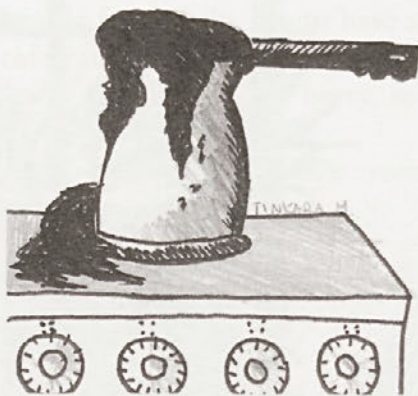

MURDER IN THE UNDERGROUND STATION

Jenny Love, a waitress, died 2 days ago. It was raining. At quarter to eleven in the evening there was a scream and Jenny Love was dead. Did somebody kill her, or did she commit suicide, or was it an accident? Who knows?

When I arrived, Jenny Love was on the toilet. She was hanging from the ceiling and she was dead. There

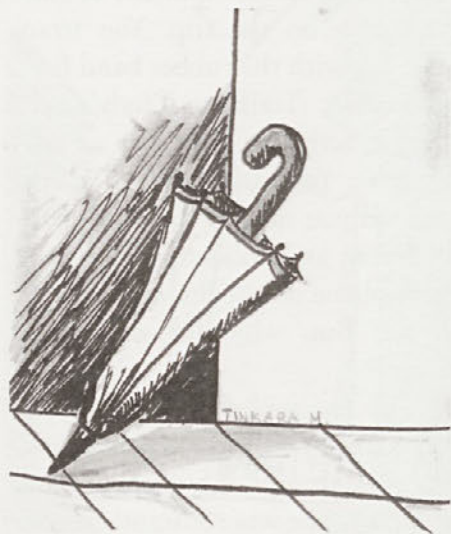

was rope around her neck, but there weren't any fingerprints on it. After that I checked the room. There was a bag on the shelf and one small button on the floor. There were some clothes in the bag. They were Jenny's. On the button there were fingerprints of Mr. Anderson, the train driver. I found a pair of shoes next to the toilet.

I checked other rooms. In the coffee house there was some burnt coffee on the cooker. The door of ticket counter was open and there was some rope inside. At the station there were an umbrella and a cap.

There were four other people in the underground train station: Gina Wilson, the student, Mr. Anderson, the train driver, Mr. Peterson, the waiter, and his wife, Mrs. Peterson, the clerk in the ticket counter.

Gina Wilson was outside waiting for the train. Mr. Anderson was on the bench, he was snoring. Mr. Peterson was in his coffee house, he was making coffee. Mrs. Peterson was reading a magazine and she was drinking coffee. Jenny Love was cleaning the tables. Later she went to the toilet and Mr. Anderson

woke up and he went to the toilet as fast as possible. He was there for a long time. Then lightning hit the station and there was a power cut. It was dark for about ten minutes. At quarter to eleven Mrs. Peterson went to the toilet and then someone screamed very loudly.

But I don't know what happened next. So, Miss Wilson, can I ask some questions?

GINA: Yes, yes of course.

DETECTIVE: You were sitting on the bench and you were waiting for the train. Is that right?

GINA: Yes, that is true.

DETECTIVE: Where were you sitting?

GINA: I was sitting opposite the coffee house.

DETECTIVE: Did you see anyone before or after the electricity went out?

GINA: Yes, before the electricity went out I saw Mr. Anderson; he was sleeping on one of the benches next to me. He went to the toilet very fast. When he came back, he was looking for something. He went to the coffee house.

DETECTIVE: Did you see Mr. Peterson?

GINA: Yes, I saw him after and before the electricity went out. Before the electricity went out he was in his coffee house and after, he went somewhere with a tool box. I heard him when he was singing. When he came back, the electricity came back.

DETECTIVE: Where was Mrs. Peterson?

GINA: She was in her ticket counter office, she was reading a magazine. But when the electricity went out I heard a door slamming.

DETECTIVE: So what happened?

GINA: Well, while I was sitting on the bench, the electricity went out. When it came back, I heard a very loud scream. The scream was coming from the toilet.

DETECTIVE: And what did you do?

GINA: When I heard the scream, I looked around me and then I ran to the toilet. There I met Mr. Anderson. He was in front of the toilet and Mr. Peterson was in the toilet. I saw Mrs. Peterson on the floor, she was shocked and then I saw Miss Love, she was hanging from the ceiling. She was dead. I wanted to telephone the

police, but Mr. Anderson was faster than me.

DETECTIVE: What happened then?

GINA: I sat on the bench. Mrs. Peterson came and sat next to me. She wasn't wearing shoes.

DETECTIVE: Was she wearing shoes before the electricity went out?

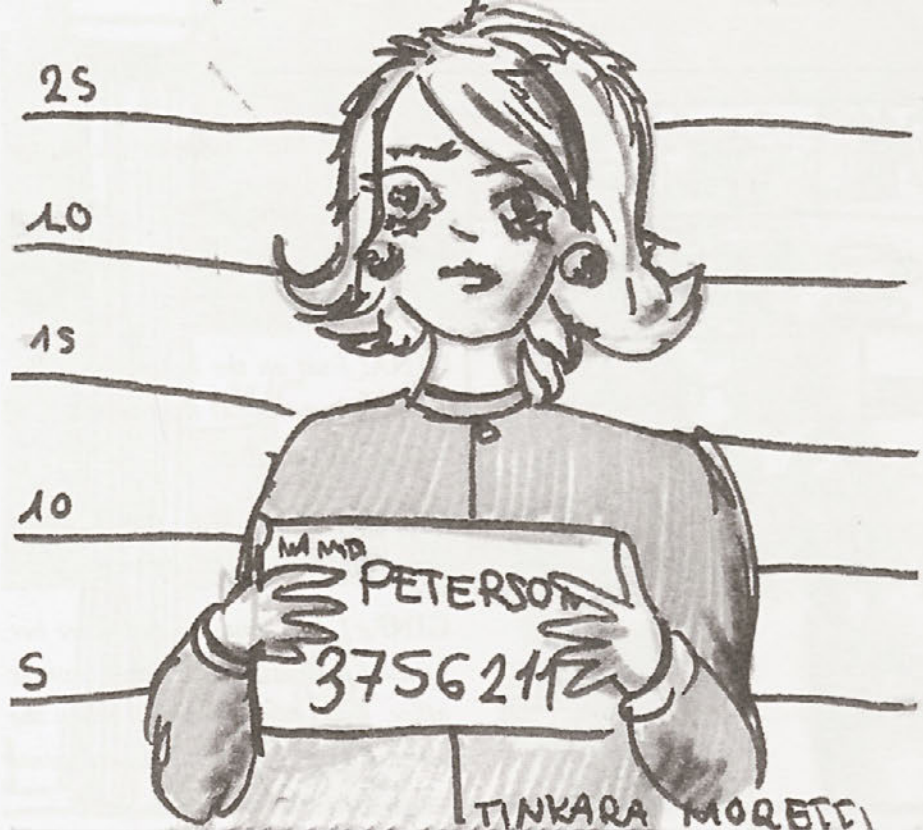
GINA: I don't know. I didn't see her because she was in her ticket counter office. But I remember that when the electricity went out, I heard some noise. It was like shoes...

DETECTIVE: Ok, thank you Gina. Mhhh... I think... it doesn't matter. I must call all suspects tomorrow.

DETECTIVE: I asked Gina about the murder yesterday. I know who the killer is!

It wasn't you Gina, because you were sitting on the bench and you were waiting for the train when the murder happened.

GINA: *Oh, dear!*

DETECTIVE: It wasn't you Mr. Anderson because you were sleeping and when you went to the toilet you met Jenny Love there.

ANDERSON: *I was tired.*

DETECTIVE: And you, Mr. Peterson, you were in your coffee house and you were brewing coffee. When you heard the scream, you forgot about the coffee. You ran to your wife and the coffee got burnt.

PETERSON: *Yes, but if it wasn't me, who was it?*

DETECTIVE: It was your wife. Mrs. Peterson, you were the killer.

MRS. PETERSON: *No, I wasn't.*

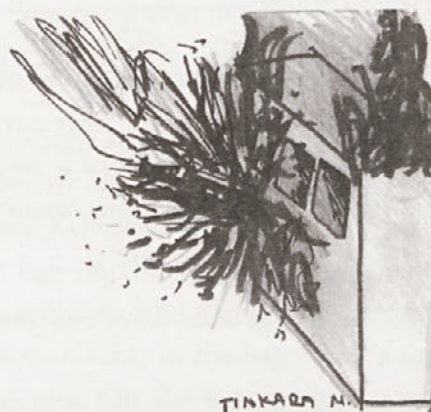
DETECTIVE: Yes, you were, because you had some rope in your office and when the electricity went out, you went to the toilet with your shoes on. You forgot them on the toilet when you took them off.

And then you screamed, because you wanted to shift the attention. Isn't this the truth?

MRS. PETERSON: *Yes, it is. It was me. I was jealous of to her.*

DETECTIVE: Ok let's go to the police station.

Tinkara Moretti, 8. b

K's First Case

I like to read English books. One of this books is K's First Case. This is a detective story. Katrina Kirby is a clever detective but people call her "K". There has been a murder in a big country house in England. One of five people murdered Sir Michael Gray. Sir Michael Gray was in his study at the time of the murder. The study was locked from the inside. The window was locked from inside, too. "But someone was murdered, Sir Michael Gray." So "K" must find out who committed the crime, how and why.

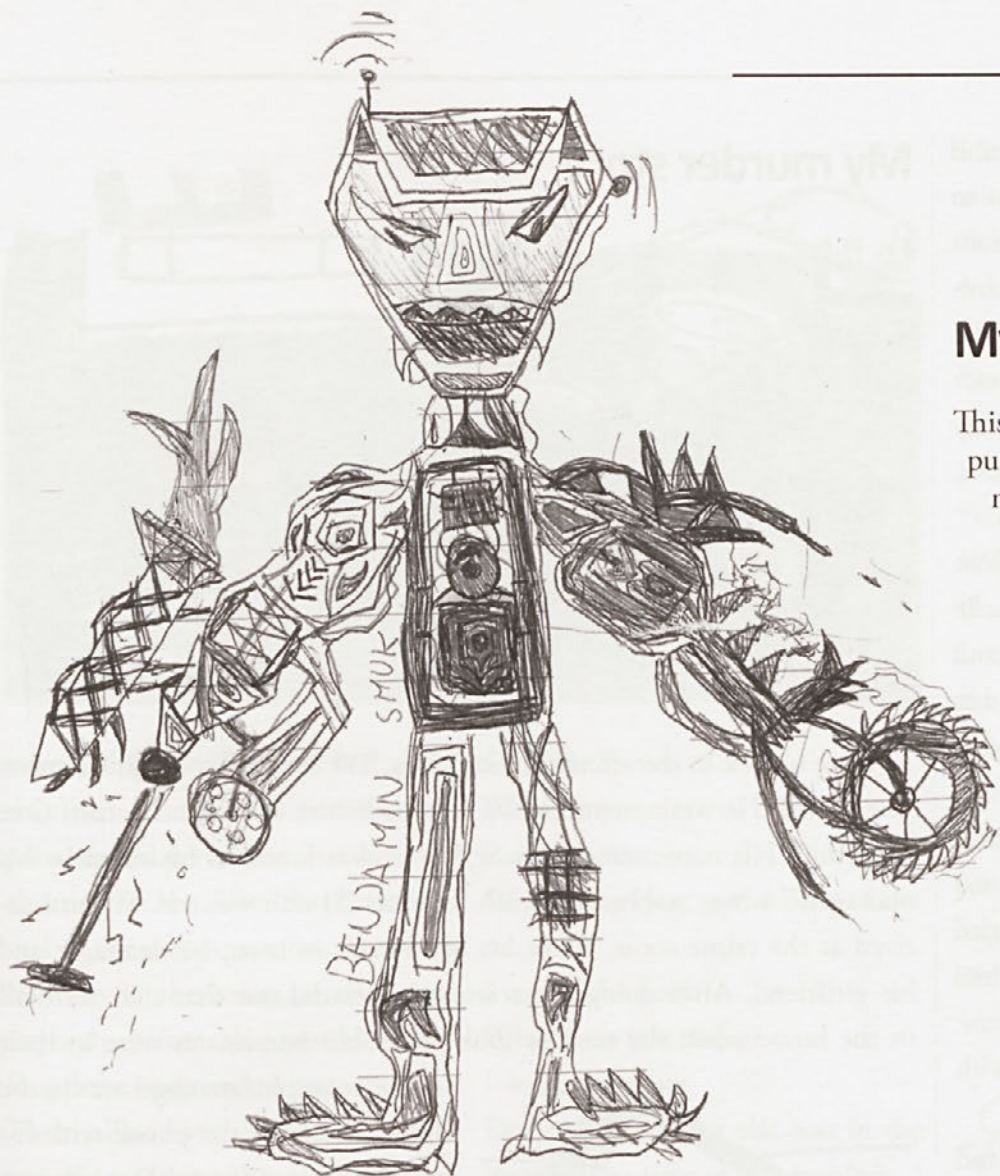
The story is very interesting for reading.

Loti Gorjanec, 5. a

My monster BOB

This is my monster Bob. He has got two heads, a pink eye and two blue noses. He has got two short arms, long black hair and three long legs.

Lana Zajec Gabrijelčič, 5. b

My monster

This is my monster. It's got three purple heads and five long green necks. It's got six red eyes, two yellow mouths, three black noses and nine teeth. It's got ten orange arms, three brown legs and two blue bodies.

Veronika Avbar, 5. C

MY GREAT GRANDMOTHER

My great grandmother Olga Gašperič was born in Golobinjek in 1923. She grew up there. When she was four years she walked to the neighbours' house. It was winter, so there was a lot of snow. The snow was sliding from the roof tops and as she was walking past the neighbour's house a lot of snow fell on her. Her parents worried about her, because they didn't know where she went. They started looking for her. Luckily they found her in time. If they hadn't found her, I wouldn't have been here today.

She had a brother, who died, and her sister is still alive. She went to Planina School and all the lessons were in German. In winter the children stayed at home because there was so much snow. But in summer they went to school. At home they ate sauerkraut, turnips, potatoes, beans and other vegetables.

She survived the 2nd World War. She was wounded in the leg. In the war she lost her husband and brother. German soldiers shot her husband. At the time she had a two-month-old baby. When the war ended, she moved to Kranj and there she got a job. She was very happy there. Then she married again and in this marriage she had two children.

In 1988 she went to New York with her sister.

Now she lives in Črnomelj and she is 89 years old. In 2008 wrote a book about her neighbours who saved her in the war. In the book she writes about herself as well. I like taking her book from the bookshelf to read.

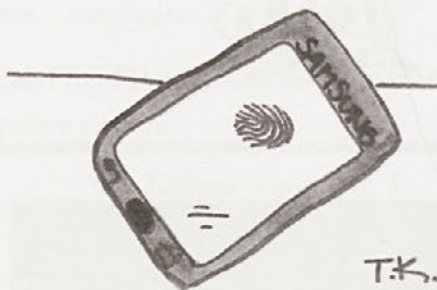
Tinkara Zoran, 8. a

My murder story

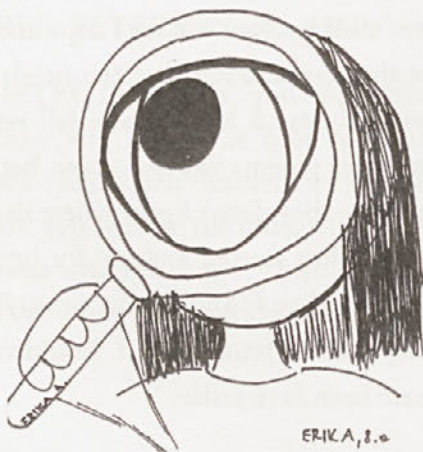
At three o'clock in the afternoon on Friday, 11th November 2012, a famous singer died. He was a member of a famous British-Irish band named One Direction. His name was Harry Styles, he was found in his room by his manager. He was stabbed to death. He had 20 stab wounds. When I arrived at the crime scene, I saw his bandmates in tears, his manager and his girlfriend. After doing some research I found out that they were all in the house when the murder took place. His bandmates were in their

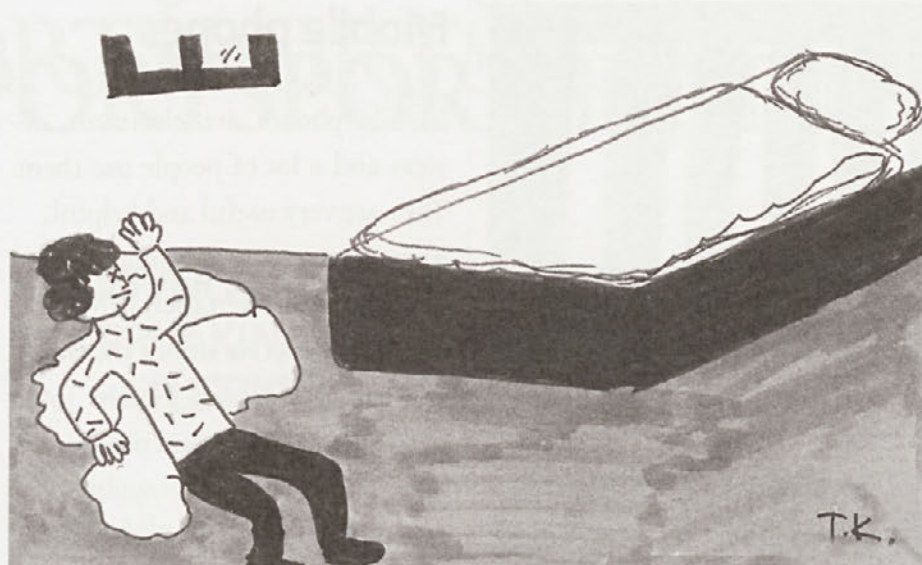
music room; his manager was in the living room on the phone with his wife and his girlfriend Danielle was in the swimming pool. I took a look around the house and I found some fingerprints on the phone and they belonged to his manager, some wet

footprints, a broken vase and a bloody knife next to the body with smeared fingerprints on it. I bagged everything and asked all the witnesses to follow me to the police station. The first people that I interviewed were his bandmates Zayn, Niall, Liam and Louis. They were all in shock and they were all in tears. After they told me their names and what they did, I started asking them questions.

My first question was: Where were you at the time of the murder? We were in our music room writing a new song" said one of the boys and gave me the lyrics that they wrote that day for a new song called Little things. My next question was "What was Harry's and Danielle's

relationship like?" Zayn said that they had a huge fight because the press shared a rumour that he was cheating on her. After that I continued to ask them questions like who else was in the house, if they saw anybody before the murder, who found the body and so on.

Their alibis were strong so they weren't suspects anymore. My next witness was their manager Mr. Simon Cowell. He was the one that discovered them. After introducing himself, I asked him the same questions, but he couldn't explain how his fingerprints turned up on the phone in Harry's room.

Last but not least was his girlfriend, Danielle. She said she was in the pool at the time of the murder. I wasn't sure she was telling the truth so I started asking her the same questions.

What's your name?

Danielle Peazer

What do you do?

I am a dancer.

Where were you at the time of the murder?

I was in the pool.

What were you doing?

I was swimming.

Do you know who else was in the house at the time of the murder?

Yes, I do. There were Simon - the manager, Louis, Zayn, Liam and Niall.

Did you see anybody before the murder?

Well, yes. Simon was having a fight with his wife and then he found out that Harry was thinking of a solo career. He flipped out, had a fight with him and Harry ran into his room.

Do you think Simon killed him?

Yes, I do.

After that I wasn't sure. It could have been Danielle because of the wet footprints and it could also have been Simon because of the fingerprints on the phone. Well, he was the one that called the police.

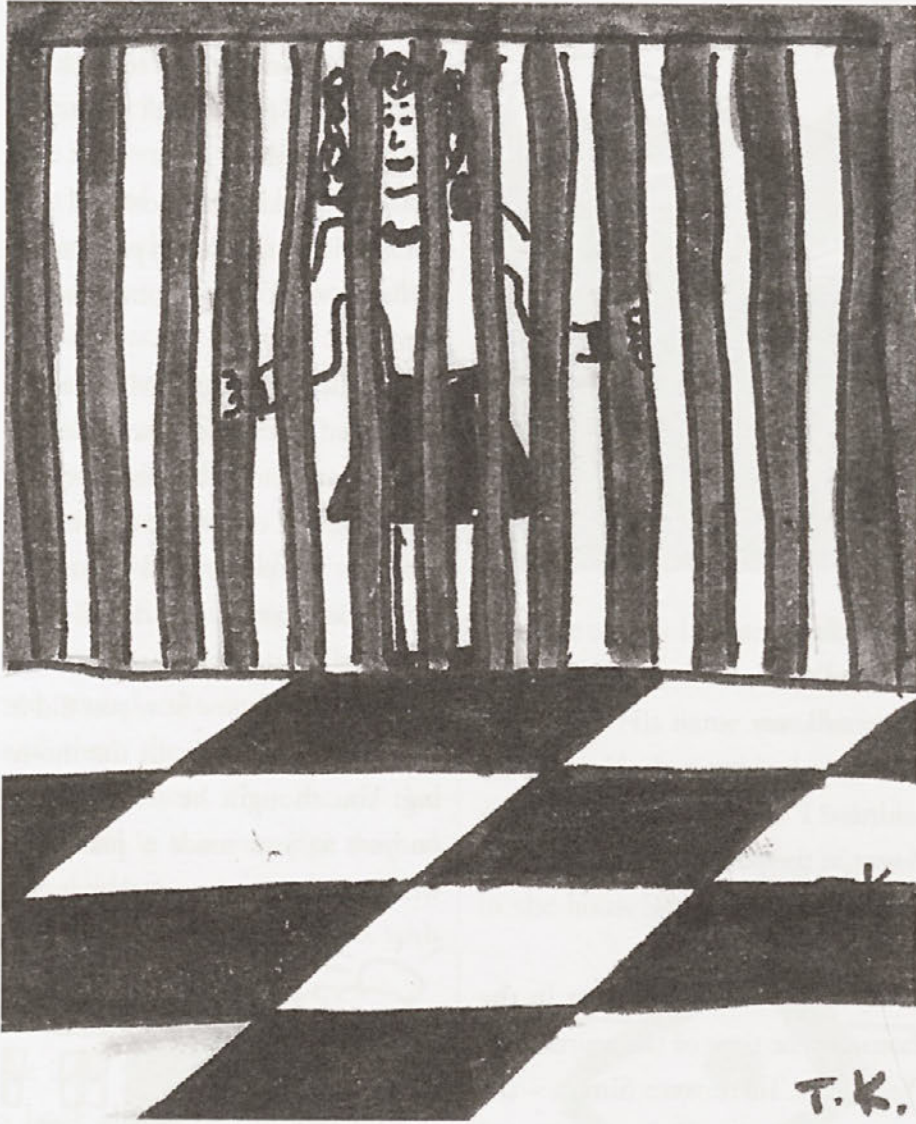
I know who did it. I called all of the witnesses. First I turned to the boys. "I know you guys didn't do it. You were like brothers".

Then I turned to Simon and said "At first I thought it was you but the evidence wasn't leading me towards you

"It's leading me to you Mrs. Peazer. You killed Harry and you wanted to blame it on Simon but the evidence is telling me otherwise because of the wet footprints and your face when you heard he was dead." I saw she was very nervous and scared. Then I said "I know how you did it. You had a huge fight in the morning. You thought he was cheating on you so you made a plan. You went to the pool and then when

you knew nobody could see you, you went upstairs. That's why there were wet footprints around the house. You took a knife and stabbed Harry when he wasn't looking. He was dead right away. Then you went back to the pool and waited for Simon to find the body."

Okay, I admit I killed him. My best friend told me she saw him in a club with another girl. I told him and he said I was making it up and we had a fight. I had it over my head with him and I couldn't take it anymore so I killed him.

Mrs. Peazer was arrested and got 25 to 40 years in prison. But I can't tell you if Harry was really cheating. Let's leave the dead some peace. Case closed.

Tara Polovič, 8. a

Mobile phones

Mobile phones are electronic devices and a lot of people use them. They are very useful and helpful.

They have many advantages. You can communicate faster, call someone from the other side of the world, write text messages, use the internet, listen to music, and play games. They are similar to computers, but mobile phones are much smaller and therefore more practical.

However, they also have disadvantages. Because they're so common a lot of people get addicted, and those people can't live without mobile phones. They also aren't very cheap, so some people can't afford them. And mobile phone radiation is very unhealthy. In my school you can't use or have your mobile turned on during the lesson. It can be in your backpack turned off. If your phone rings during the lesson, the teacher takes your phone and gives it to your parents.

Life without mobile phones would be harder. People would communicate through mail and that is much slower. But they would go outside more and talk to each other in person, which is more natural, healthier. I think I couldn't live without a mobile phone, because I use it to communicate with my friends and family and I got used to it.

Brina Biličič, 9. c

Majda Križe:

Vsaka zmaga je nekaj posebnega in nepozabnega in taka je tudi letošnja. Po 16368 točkah in državnem rekordu v lanskem šolskem letu je bilo potrebno sestaviti popolnoma novo konkurenčno ekipo. Težko je bilo motivirati dekleta, ki so bila dve leti v ozadju izjemne generacije 1997, saj večinoma niso imele pravega zaupanja v svoje sposobnosti. Postaviti realen cilj in verjeti vanj je eno težjih del. Po športnem dnevu, ko sem dobila ogrodje šolske ekipe, so tudi dekleta začela verjeti mojim izračunom in potem je bilo zadnji mesec vse lažje. Tekma je bila nekaj posebnega, saj smo bile kar nekajkrat pred velikim »kiksom«, toda tudi pod velikim stresom se spomniš, kaj si natreniral in koliko zmoreš. Zelo sem vesela, da so dekleta tako dobro tekmovala.

IZJAVE ČLANIC ŠOLSKE EKIPE

Tara Pleško, 9. b: Tekmovanja sem se udeležila tudi sama. Nanj sem se pripravljala celotno sezono, tako kot tudi na ostala tekmovanja, ki sem se jih udeležila. Treniram petkrat na teden in v atletiko vložim ogromno truda in časa. Treniram v Atletskem

klubu Krka. Na tekmovanju v Slovenj Gradcu sem se odrezala dobro, pa tudi učiteljica Majda je bila zadovoljna, vendar pa sem sama upala na nekoliko boljši rezultat in osebni rekord. Osvojila sem 3. mesto.

vanje, je bilo zelo mrzlo, čez nekaj časa pa je začelo še rostiti. Kljub slabim vremenskim razmeram in moji nervozni sem preskočila višino 143 cm in tako osvojila 3. mesto.

Nika Staniša, 9. b: Priprave na ekipno državno prvenstvo so bile težke in zelo naporne, temu pa je sledilo tudi slabo vreme. Ko sedaj pomislim na svoj dosežek, mi za to ni niti malo žal. Na dan državnega prvenstva sem bila zelo nervozna, saj nisem vedela, ali bom preskočila višino, ki jo pričakuje celotna ekipa. Ko sem prišla v prostor za tekmo-

Lori Mikič, 9. a: Do zadnjega sem se borila, da bi prišla v ekipo za državno tekmovanje v atletiki. Ko se je začelo, sem imela veliko tremo, ko sem bila na vrsti za met, pa sem bila sproščena. Dosegla sem svoj osebni rekord (45 m). Bila sem zelo ponosna, ker sem dosegla tako dober rezultat in prispevala k zmagi naše ekipe.

Saša Kmet, 9. a: Po odličnem nastopu v slovenski reprezentanci sem samozavestno prišla na držav-

no tekmovanje. V zelo hladnem in slabem vremenu sem kroglo sunila 10.90 metrov, kar je dober rezultat. Za ekipo sem tekla tudi štafeto. Res je odličen občutek, ko dvigneš pokal za naslov državnega prvaka. Še boljši občutek pa je, da sem bila del skupine, v kateri smo dekleta lahko začutila ekipni duh, ki ga sicer pri atletiki pogrešam.

Laura Medle, 8. c: Letos sem se udeležila ekipnega državnega tekmovanja. Bila sem zelo navdušena in ponosna, da bom lahko zastopala šolsko ekipo. Vreme nam tisti dan ni bilo ravno naklonjeno, saj je bilo zelo mrzlo. Ko je bila na vrsti moja disciplina, sem v sebi čutila velik strah. Mislim, da me je ta tudi malce izdal, saj sem imela dva neveljavna skoka. Po teh skokih sem začela dvomiti vase in v svoje sposobnosti. A pravijo, da gre v tretje rado. Ko so naslednjič poklicali moje ime, sem imela v glavi le to, da je to moja nova priložnost in da se moram izkazati. In res, skočila sem in skok je bil veljaven, kar mi je bilo najbolj pomembno. S svojim skokom sem sicer zadovoljna, vem pa tudi, da bi bilo lahko malce bolje, za kar se bom trudila in prizadevala v prihodnje.

Ida Vrščaj, 8. b: Pred državnim tekmovanjem smo imele z dekleško atletsko ekipo Grma ogromno priprav. Pridno smo hodile na treninge, kar se je na koncu splačalo. Na poti do Slovenj Gradca sem bila zelo nervozna. Ko smo čakale na startu, sem čutila, kako mi srce močno razbija. Ko sem morala sleči trenirko, sem šele občutila, kako mrzlo je v resnici, poleg tega pa sem se bala,

da bi zamudila start. Po končanem dnevu smo se vse nasmejane in ponosne vrstile nazaj v Novo mesto s pokalom državnih prvakinj.

Maša Abunar, 8. c: Dva dni pred državnim prvenstvom smo imele trening na stadionu. Učiteljica Majda mi je že nekaj časa govorila, da

disciplina je bila pozneje, zato sem šla v telovadnico, kjer je bilo toplo. Čas v telovadnici je hitro minil. Ko sem čakala, da bom na vrsti, me je skrbelo, da ne bom dobro vrgla. Vmes sem izvedela, da nam gre zelo dobro in da so vse punce odlično tekmovali. Bila sem na vrsti in vse tri mete sem vrgla čez 50 m in učil-

če vortexa ne bom vrgla 50 m, bom tekla 1000 m. Ko sem metala, mi ni šlo ravno dobro in kazalo je, da bom morala teči 1000 m. Imela sem še zadnji met in vrgla sem 50 m. Bila sem zelo vesela. Na državnem prvenstvu je bilo zelo mrzlo. Moja

teljica je bila zelo vesela. Po končani štafeti, v kateri sem tekla tudi jaz, smo že skoraj vse punce vedele, da smo prve, ker nam je učiteljica Radi namignila, zato na razglasitvi nismo bile tako živčne. Zmagale smo in zaplesale naše kolo okoli pokala na sredini igrišča.

ŠPORTNI

OBČINSKA PRVENSTVA

Ana Staniša, 9. b: Atletiko treniram približno kakšno leto. Treniram štirikrat na teden. Med poletnimi počitnicami sem bila na morju in nisem mogla trenirati na stadionu z ostalimi, zato mi je učiteljica pri-

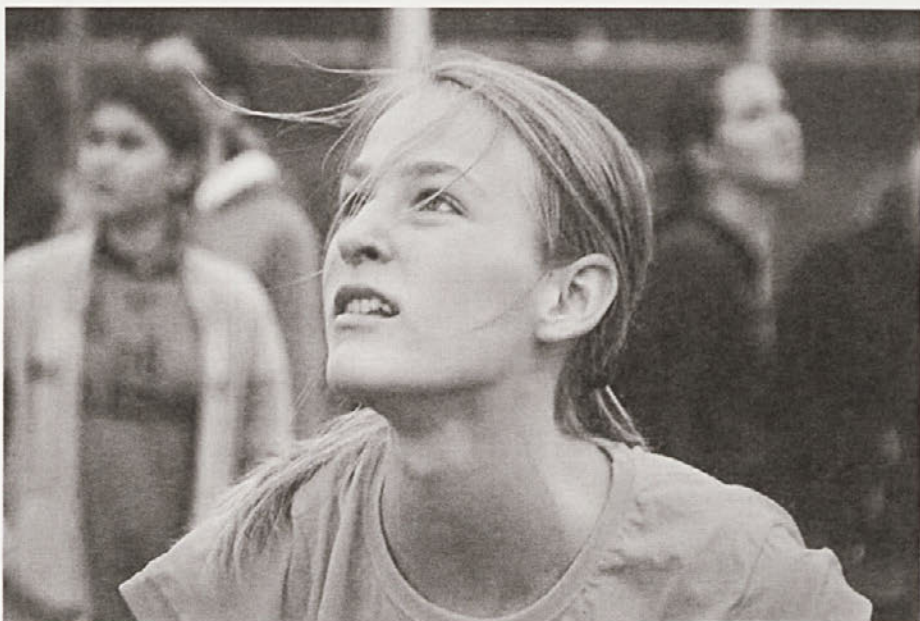
Res pa je, da je bila naslednji dan učiteljica brez glasu. To sem si zelo zapomnila in na tekmi sem odlično predala. Pri štafeti so bile vse predaje odlične in sem bila kot ena od kapetank ekipe na svojo ekipo zelo

pravila plan, po katerem sem delala vsak drugi dan. Ko pa sem prišla domov, sem začela hoditi na treninge na stadionu. Najbolj sem si zapomnila trening, ko smo vadile štafeto, s katero sem učiteljico spravila v obup, saj sem vedno ušla. Žal nisem bila pozorna. Ko sem jih slišala in to zelo naglas, je predaja vedno uspela.

ponosna. Z velikim ponosom sem dvignila pokal za naslov državnih prvakinj.

Tara Pleško, 9. b

Odbojka na mivki – deklice

1. OŠ DRSKA
2. OŠ GRM
3. OŠ CENTER

Nogomet – starejše deklice

1. OŠ GRM
2. OŠ DRSKA
3. OŠ CENTER

Košarka – starejše deklice

1. OŠ GRM
2. OŠ DRSKA
3. OŠ BRŠLJIN

Košarka – starejši dečki

1. OŠ ŠMIHEL
2. OŠ GRM
3. OŠ CENTER

Rokomet – starejše deklice

1. OŠ DRSKA
2. OŠ GRM
3. OŠ CENTER

Rokomet – starejši dečki

1. OŠ CENTER
2. OŠ ŠMIHEL
3. OŠ GRM

Odbojka – starejše deklice

1. OŠ DRSKA
2. OŠ GRM
3. OŠ CENTER

REZULTATI

PODROČNA PRVENSTVA

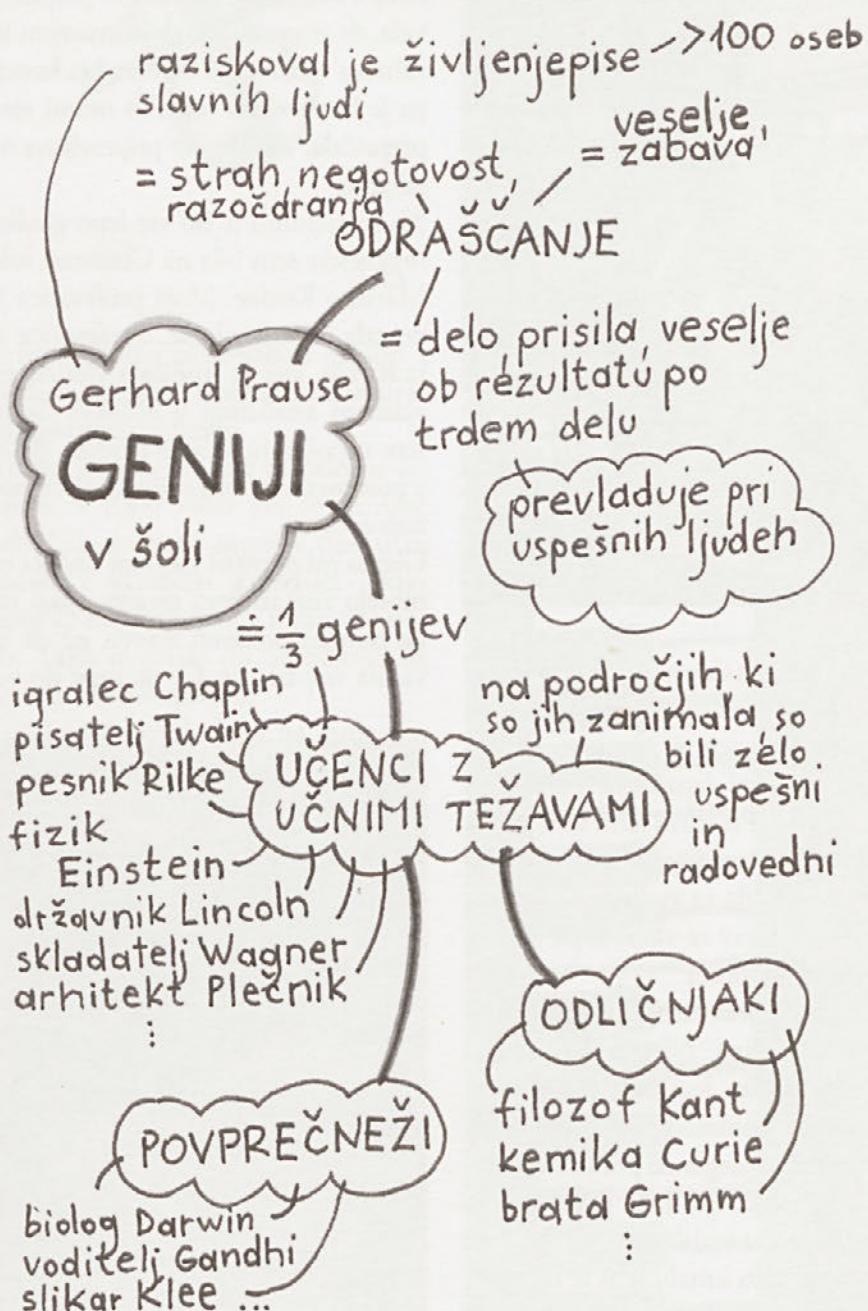
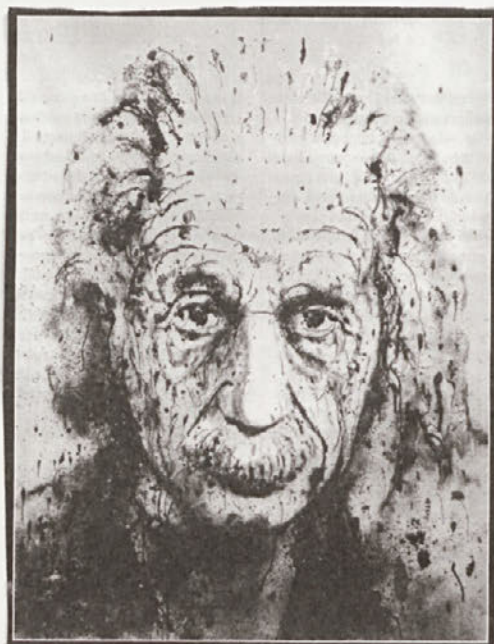
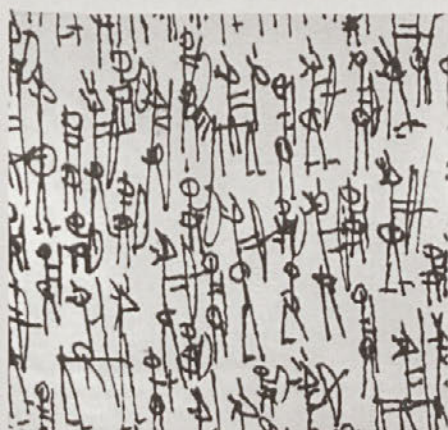
Atletika, ekipno – deklice

1. OŠ GRM
2. OŠ DRSKA
3. OŠ TREBNJE

Košarka – starejši dečki

1. OŠ ŠMIHEL
2. OŠ GRM
3. OŠ VAVTA VAS

Tin Hvalec, 6. c

ODRAŠČANJE OB GLASBI

28. aprila leta 1998 sem se rodila Belindi Radolovič in Alešu Bartlju. Oba sta izvrstna glasbenika. Skupaj sta pred leti odprla glasbeno delavnico, ki še danes deluje. Oči je nekaj let igral glavno kitaro pri skupini Dan D, gostoval z DJ-em Dekom in priznana pevko iz Los Angelesa. Če mama igra klavir in violino, oče kitaro, bas kitaro in bobne, ata pa na orglice, je jasno, da bo otrok odraščal ob glasbi.

Še ko sem bila dojenček, sta mi starša prek radia predvajala Mozartove in Haydnove koncerte. Čeprav so Haydnovi koncerti zamorjene narave, so mi bili všeč. Pri štirih letih sem začela igrati klaviature. Opustila sem jih, ko sem se odločila za violino. Kako sem se odločila prav za violino, pa je prav zanimiva zgodba.

Nekaj let je visoko na okenski polici ležala violina. Ni se mi zdela nič posebnega, kos lesa pač. Ko pa sem bila dovolj visoka, to je bilo pri šestih letih, sem že dosegla do police in se dokopala do nje, do moje prve violine. Začela sem jo raziskovati, vse bolj me je privlačila in kmalu sem se dokončno odločila, da se bom naučila igrati

nanjo. Mami me je celo leto prepričevala, da je to zelo težak inštrument in zahteva veliko časa za vaje. Na koncu pa je le obveljala moja in mami sem prepričala, da sem res pripravljena na garanje.

Na sprejemnih je šlo vse lepo gladko in sprejeta sem bila na Glasbeno šolo Marjana Kozine. Moja profesorica je postala Valeriya Jenič. Profesorica je iz Rusije, kjer je študirala violino na glasbeni akademiji v Moskvi. Sedaj sem uspešna in se zelo trudim, da bi v posameznem letu vedno bolj in bolj napredovala.

Glasba mi pomeni vse. Kot kadilci ne morejo zdržati brez cigaret, tako jaz ne morem preživeti dneva, ne da bi vadila vsaj tri ure. Če ne uspe do ve-

čera, se je pa potrebno zbuditi nekaj uric prej in vaditi pred poukom. Zaradi glasbe in glasbenih uspehov sem pridobila samozavest, voljo do spoznavanja nečesa novega, naučila sem se reči ne in vaditi, dokler duša premore. Ja, takšna je moja volja do glasbe.

Glasba je nekaj najlepšega. Srečamo jo na vsakem koraku. Glasba ni samo nabijanje 'tuc-tuc-tuc' v avtu, glasba ni samo opera in klasični koncert. Glasba je vse, kar slišimo. Tudi pok, ko udariš kamen ob kamen, je glasba. Do letošnjega poletja nisem vedela, kako lep zvok proizvede violina samo ob tolku s pestjo po zadnji stranici. Verjetno se sliši hecno, vendar je res. Tudi kapljice dežja so glasba, samo poglobiti se je treba in prisluhni zvoku narave.

Glasbo rada poslušam, ker me sprosti in misli odtavajo drugam. Ne mislim na težave in se enostavno prepustim melodiji. Lahko je hitra, zabavna, počasna ali pusta. Poslušam jo vsak dan, ali prek slušalk iz telefona ali v glasbeni šoli ali pa, ko se vozim v avtu in jo poslušam po radiu. Poslušam vse zvrsti glasbe, ker spoštujem način ustvarjanja in okus drugih.

Ne sodim ljudi po tem, kaj poslušajo, ker se vsak drugače izraža. Imam kar nekaj glasbenih idolov, naj jih naštejemo samo nekaj: Axl Rose – pevec GNR, Ashba – kitarist, Steve Vai – kitarist, Sarah Chang – violinistka, prof. Vasilij Meljnikov – profesor, Paganini – skladatelj in pa Antonio Stradivari

J.B.

– tesar. Sama proizvajam glasbo z violino, kitaro, bobni, klaviaturami, glasom in flavto.

Trenutno pišem duet za čelo in violino. Z Zalo Vidic sva se namreč odločili, da bova igrali v duetu in začeli v glasbeni knjižnici iskati note za najin duet – a nisva nič našli. Tako je prišlo do odločitve, da ga kar sami napiševa.

Glasba ima velik vpliv na moje počutje. Zmeraj se počutim bolje, ko jo poslušam ali igram. Ne vpliva pa na moj stil oblačenja, mišljenje ali izbiro prijateljev.

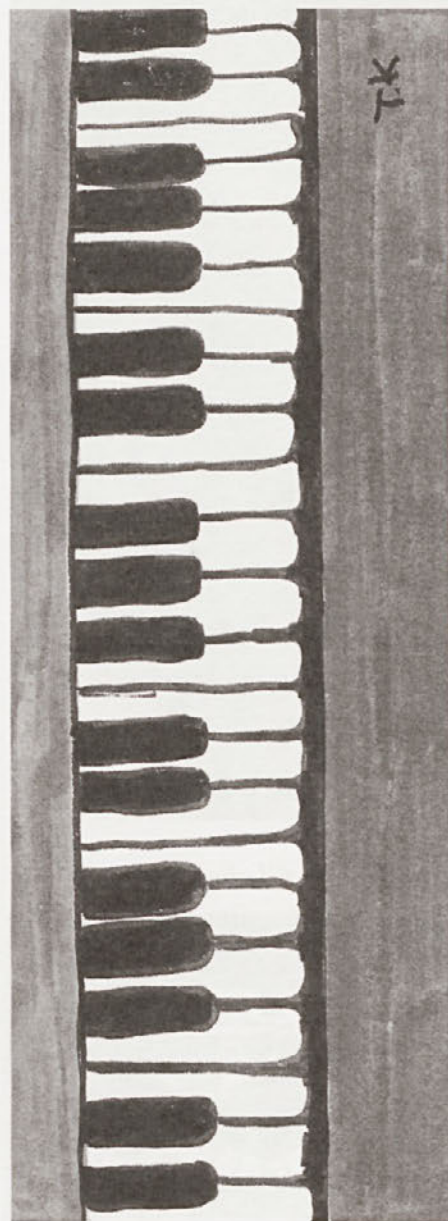
Glasba je nekaj dragocenega in ne poznam razloga, zaradi katerega bi nekdo sovražil glasbo. Moj glasbeni okus ostaja enak. Kot sem že prej omenila, poslušam vse zvrsti, najljubši pa so mi trenutno džez, blues in občasno rock.

Ko sem bila še majhna, sem seveda poslušala Račko plavačko, Kuža pazi, Marko skače, a kaj kmalu prešla na klasično glasbo. Po de-

setem letu pa sem začela poslušati pop. To obdobje je trajalo dve leti, kasneje me je za rock navdušil Matej, zadnje čase pa sta mi zanimiva džez in blues. Seveda pride v poštev tudi r'n'b, ki ne pomeni Rihanne and Beyonce, ampak stari rythm and blues.

Živi ob glasbi in živel boš večno, se glasi moj moto. Upam, da bom sprejeta na srednjo glasbeno šolo ... Držite fige marca. Z glasbo se nameravam ukvarjati do konca, in sicer kot solistka, profesorica ali pa igrati v kakšnem orkestru, morda celo dunajskem.

Laura Bartolj

GLASBA IN ODRAŠČANJE

Glasba nas spremlja na vsakem koraku in v vsakem obdobju našega življenja. Prav v obdobju odraščanja pa ima glasba še posebno mesto. Preberite, kaj o tem menijo naši devetošolci.

Lana Oluić: Glasba je nekaj, brez česar si večina mladostnikov ne predstavlja življenja. Mladi se zatečemo h glasbi, ko nam je hudo, ko si ne želimo družbe in ko ne vemo, kaj bi sami s seboj.

Ana Kotar: Glasba je nekaj najčudovitejšega. Je moja najboljša prijateljica in spremljevalka že od malih nog. Nikoli te ne pusti na cedilu in ne odide stran, ko jo najbolj potrebuješ.

Bor Šteblaj: Glasba je sprostitutev, zabava, motivacija in še veliko drugih

T.K.

stvari. Lahko je navdih za nove dosežke, postavljanje novih ciljev in premagovanje težkih obdobij. Kvalitetna glasba je zame glasba, ki ima nek pomen in te nekaj nauči. Izvajalci take glasbe dostikrat govorijo o revščini, ljubezni, smrti, napakah ...

Aleša Blažič: Glasba me pomirja ali pa, kot je rekel slavni angleški dramatik Shakespeare: »Iz muzike prihaja čar, ob katerem se morajo upokojiti vse bolečine srca.«

Kristina Jordan: Ali je lahko glasba moja prijateljica? Morda celo najboljša? Seveda je lahko! Ko mi je hudo, ležim na postelji, stiskam svojega medvedka in poslušam otožno glasbo, ob kateri se zjočem in se potem počutim mnogo bolje. Ko sem jezna, zaloputnem vrata svoje sobe, vključim rock komad in razgrajam. Ko sem vesela, prižgem narodnozabavno glasno, poskakujem sem ter tja ter se z njo veselim. Glasba torej opravlja skoraj vse dolžnosti prijateljice.

Mark Pečnik: Glasbo sem največkrat poslušal ob delanju domačih nalog. Včasih pa to ni bilo najbolje, saj sem namesto 5 minut za nalogo porabil 20 minut.

Tara Pleško: Glasbo poslušam na računalniku, MP4-predvajalniku, mobitelu, kar je tudi dokaz, kako je svet napredoval tudi z napravami za poslušanje glasbe, saj so pred leti glasbo poslušali predvsem po radiu,

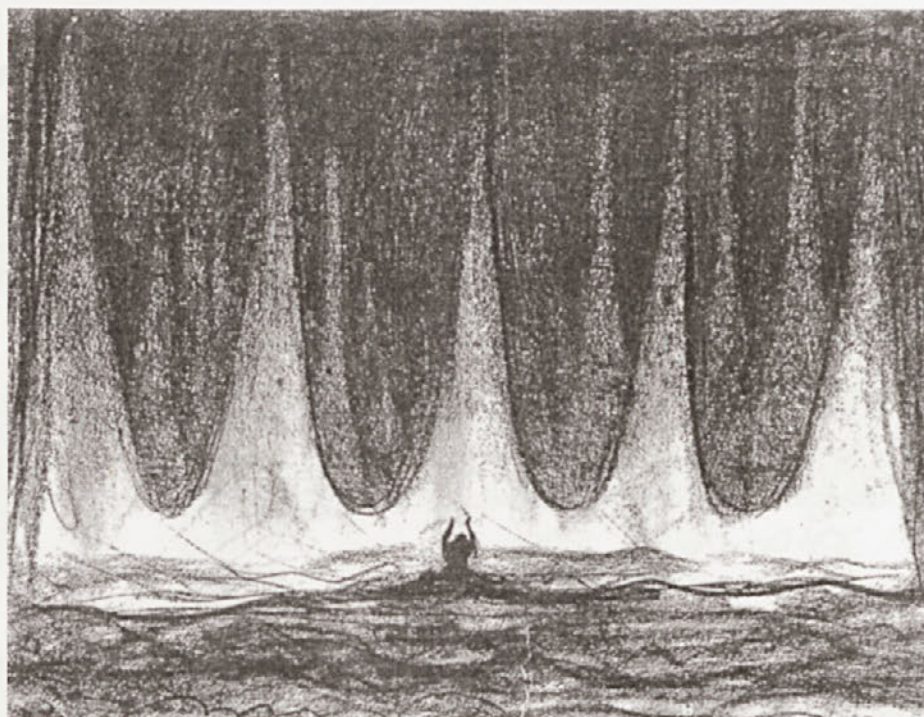
na kasetofonih, gramofonih. Še zlasti gramofoni so mi zelo všeč.

Julija Brudar: *Moje mnenje je, da so tisti, ki poslušajo pop, country, klasično glasbo in podobne zvrsti, bolj pozitivne osebe od tistih, ki poslušajo punk, hard rock in metal.*

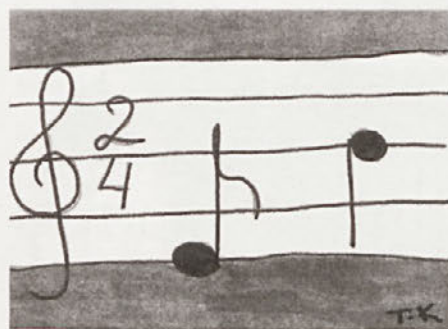
Ana Staniša: *Vsakemu človeku je všeč glasba, ob kateri se počuti svobodnega, zato se ljudje družimo s tistimi, ki poslušajo podobno glasbo kot mi.*

Kaja Povše: *Všeč mi je, ko se ljudje brez skrbi zberejo na vasi in si sami naredijo veselico z eno samo kitaro in harmoniko.*

Neža Turk: *Kitara je vedno najpomembnejša prtljaga, ko gremo na morje, izlete ali rojstnodnevne zabave.*

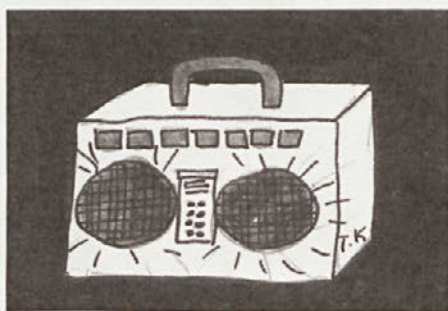
Luka Keserič: *Glasba ne vpliva pretirano na moj življenjski slog. S tem mislim, da na splošno ne vpliva na moje obnašanje, razmišljanje, izbiro prijateljev ali stil oblačenja. Me pa ob vsakem trenutku razveseli in spravi v dobro voljo. Iz mene zvabi na dan vsa dobra čustva in brezskrbnost. Kadar poslušam glasbo, ki mi je pri srcu, gre skozi mene skupek vznemirljivih občutkov, ki jih ne morem najbolje opisati. Sem pa prepričan, da jih je vsakdo že doživel in občutil. Takrat živim v trenutku in se ne oziram na*

druge stvari. Vedno, če je le možno, pesem pojem in z nogo ali roko tapkam v ritmu pesmi. Kadar poslušam samo glasbo in ne počnem nič drugega, se povsem posvetim poslušanju.

Spremljam vsak udarec po bobnih, vsak zven kitare, vsak ton (zvok) in seveda tudi besedilo.

Andraž Prus: *Glasbo rad poslušam, saj mi da zadovoljstvo, občutek svobode in voljo in veselje do življenja. To, da igram trobento in glasbo tudi sam izvajam, se mi zdi nekaj najlepšega, kar mi je Bog dal v življenju. Glasbo vedno bolj vrednotim. Skozi leta se je moj glasbeni okus zelo spremenil in mislim, da sem se v tem smislu spremenil. Zdaj bolj razumem, da je potrebno poslušati glasbo, od katere imam korist, glasbo, ki me kot osebo bogati in me dela boljšega človeka.*

GLASBENA LESTVICA

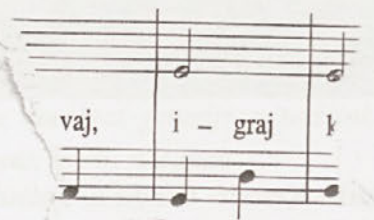
Tudi v letošnjem letu smo za vas pripravili glasbeno lestvico. Učenci in učenke predmetne stopnje so lahko glasovali za 3 tuje in 3 domače pesmi. Pri domači glasbi je 1. mesto zasedla pesem Ti, moja rožica ansambla Modrijani. Pri tuji glasbi pa je s 100 glasovi 1. mesto zasedla pesem Gangnam style, ki je očitno zelo popularna, saj je imela pred drugouvrščeno pesmijo veliko prednost. Pesem I follow rivers je namreč dobila le 18 glasov.

DOMAČA LESTVICA:

1. Modrijani - Ti, moja rožica
2. Lojze Slak - Čebelar
3. Ansambel Lojzeta Slaka - V dolini tihi

TUJA LESTVICA:

1. PSY - Gangnam style
2. Triggerfinger - I follow rivers
3. Rihanna - Diamonds

MODRIJANI - TI, MOJA ROŽICA

Kakor pozni cvet poletja,
v vrtu mojem vsa dehtiš,
sredi pisanega cvetja
od mlajših se mi lepša zdiš.
Rad utrgal bi te nežno,
ti roža moja vročih sanj,
za ljubezen s tabo bežno,
srce gori mi noč in dan.

Ti ti ti ti ti ti ti moja rožica,
kraljica mojega si srca mladega.
Ti ti ti ti ti ti ti moja rožica,
na pragu zrelih let, najlepši cvet.

Kakor pozni cvet uvene,
iztekkel se nekoč bo čas,
ne bi rad, da ti brez mene
postara se telo, obraz.
Preden konec bo vročine,
utrgam ta dehteči cvet,
prej kot mu lepota mine,
bo zame z njim čaroben svet.

PSY - GANGNAM STYLE

Oppan Gangnam Style
Gangnam Style

Na je nun ta sa ro un in gan jo gin yo ja
Ko pi han ja ne yo yu rul a neun pum gyo gi nun
yo ja
Ba mi o myon shim ja ngi tu go wo ji nun yo ja
Gu ron ban jon i nun yo ja

Na nun sa na ye
Na je nun no man kum ta sa ro un gu ron sa na ye
Ko pi shik gi do jo ne one shot te ri nun sa na ye
Ba mi o myon shim ja ngi to jyo bo ri nun sa na ye
Gu ron sa na ye

A rum de wo sa rang su ro wo
Gu re no hey gu re ba ro no hey
A reum de wo sa rang su ro wo
Gu re no hey gu re ba ro no hey
Ji gum bu to gal de ka ji ga bol ka

Oppan Gangnam Style
Gangnam Style
Op op op oppan Gangnam Style
Gangnam Style
Op op op oppan Gangnam Style

Eh- Sexy lady
Op op op oppan Gangnam Style
Eh- Sexy lady
Op op op op
Eh eh eh eh eh

Jong su ke bo wi ji man nol ten no nun yo ja
I te da shi pu myon mu ko ton mo ri pu nun yo ja
Ga ryot ji man wen man han no chul boda ya han
yo ja
Gu ron gam gak jo gin yo ja

Na nun sa na ye
Jom ja na bo wi ji man nol ten no nun sa na ye
Te ga dwe myon wan jon mi cho bo ri nun sa na ye
Gun yuk bo da sa sa ngi ul tung bul tu ngan sa na ye
Gu ron sa na ye

A rum de wo sa rang su ro wo
Gu re no hey gu re ba ro no hey
A reum de wo sa rang su ro wo
Gu re no hey gu re ba ro no hey
Ji gum bu to gal de ka ji ga bol ka

Oppan Gangnam Style
Gangnam Style
Op op op oppan Gangnam Style
Gangnam Style
Op op op oppan Gangnam Style

Eh- Sexy lady
Op op op oppan Gangnam Style
Eh- Sexy lady
Op op op op
Eh eh eh eh eh

Twi nun nom gu wi ye na nun nom
Baby baby na nun mol jom a nun nom
Twi nun nom gu wi ye na nun nom
Baby baby na nun mol jom a nun nom
You know what I'm saying

Oppan Gangnam Style
Eh eh eh eh eh

Eh- Sexy lady
Op op op oppan Gangnam Style
Eh- Sexy lady
Op op op op
Eh eh eh eh eh

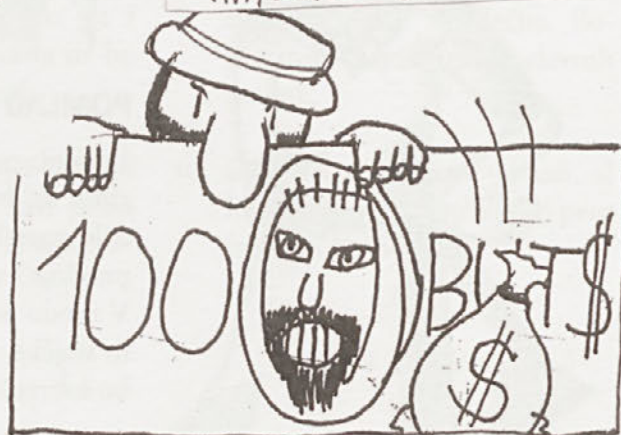
Oppan Gangnam Style

Tara Pleško, 9. b

V Butalah borani
index pada V
Propalo je nasreće
Butalbo podietje
Solimuni. Nekje v
gordu so podietni
Butalci naredili
soline in postali
sol. Steteli so je
proclafati amrah
hopiv mi hotel
kupiti nitca. Pade
delnic je nosbnil
Kupano, ki je na poped
Butalskega podietja
samil cepalija.
Prpničar je bil, da
je kelielj pokvaril
njihov sol. Na luet-
alstem rodincu, so
dokazali, da je kelielj
nadobren in da je
kriča oplošno rekija.

Župan je za nasledni
teden sklical občinski
suet, ki bo prokuriral
majti rot iz kriče.

IZ BUTALSKIH NOVIC
Tin, Lovro 6.r

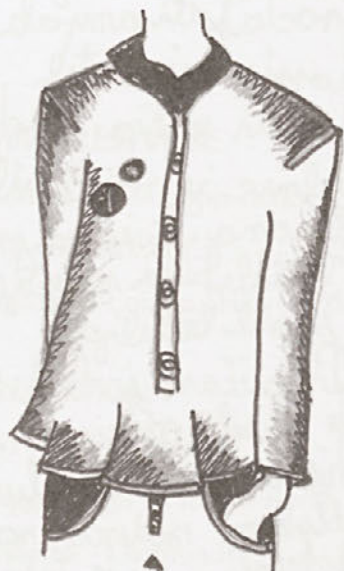

MODNI KOTIČEK

Ko odraščamo, z nami odrašča tudi naš okus. Še pred nekaj leti so našo garderobo izbirale mamice, kaj pa zdaj? Vsak ima svoj okus, ki si ga je ustvaril med odraščanjem, in vsak je svojevrstno odličan, a še vedno imamo modne smernice, ki so sedaj IN.

Dekleta, glavo gor, v modo zopet prihajajo krila, tunike in nakit. Biti morate ustvarjalne in polne življenja, da boste kljub svetlim odtenkom žarele od energije. To boste dosegle z lasnimi dodatki, rutami, nakitom in držo, ki izraža vaše počutje.

popestrite s priponkami, barvami in obeski.

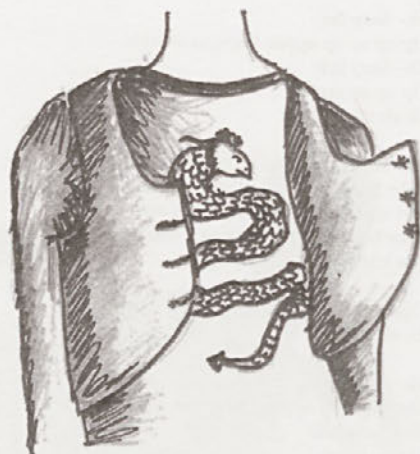
Dekleta, nadenite si ogrlice in zapestnice z bleščicami, saj so letos zopet v modi. Prav tako so to leto v modi plaščki, ki jih lahko kombinirate s kul ovratnimi rutami.

Fantje, potrudite se in se uredite v živih barvah, ki predstavljajo veselje! Nič ne bo narobe, če zraven dodate telovnik.

ZIMA

To leto kljub mrazu in snegu ne boste zgrešili z živimi barvami, celo nasprotno, vaše barvno izstopanje bo popestrilo ta mraz! Svoja oblačila temnejših barv lahko popestrite s pisanimi šali, kapami in rokavicami. Tudi čevlje temnejših odtenkov

Fantje boste morali biti še ustvarjalnejši kot dekleta, saj tokrat prihajata v modo siva in črna, ki ju lahko kombinirate s supergami, ki naj bodo za spremembo totalno odbite.

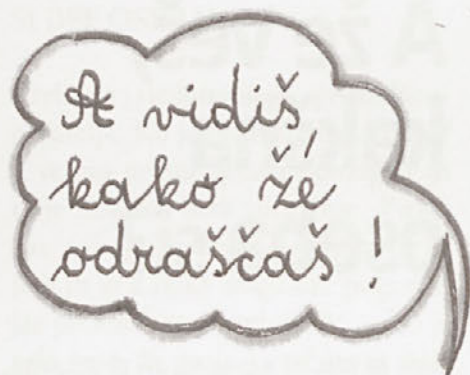
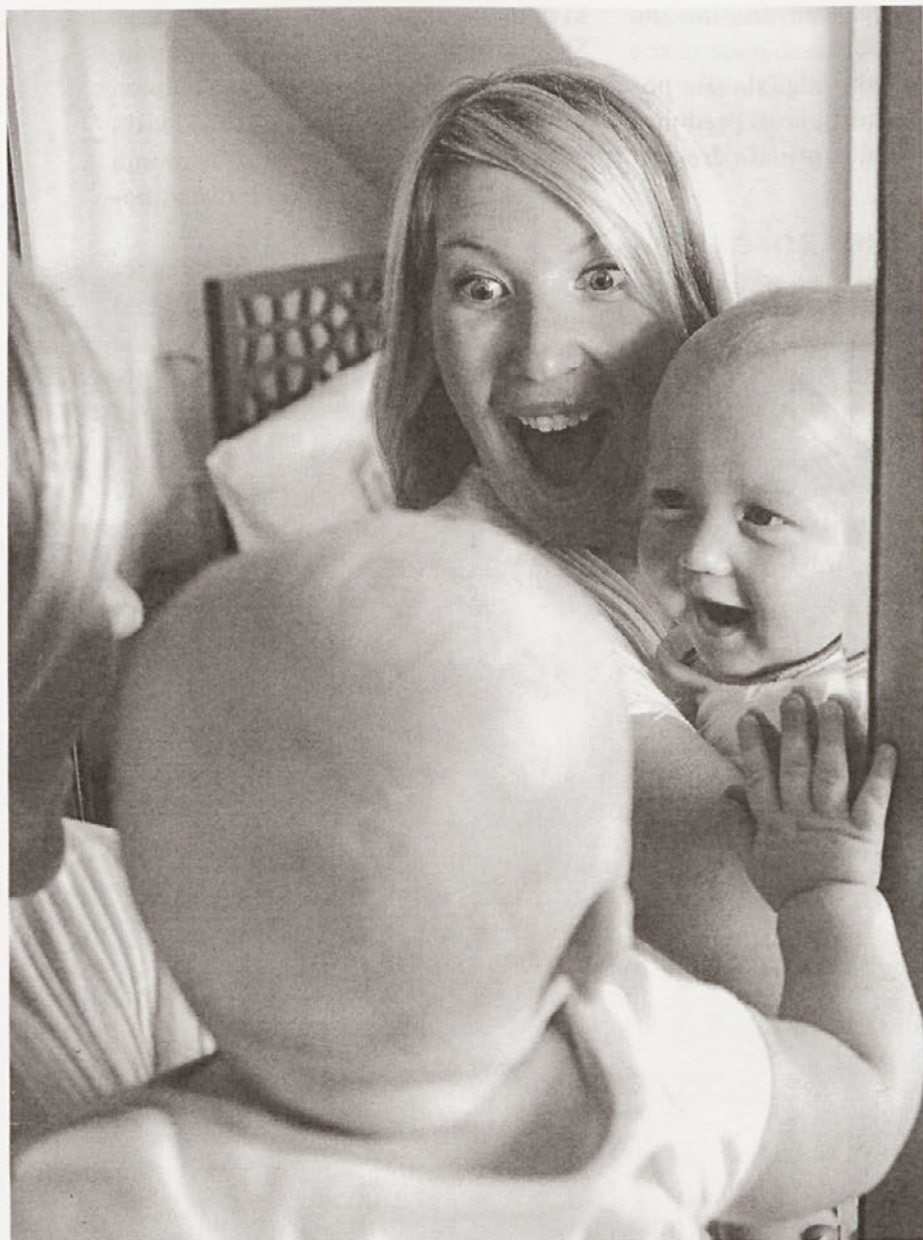
Ajda Blatnik, 8. b

POMLAD

Letošnja pomlad bo pravo nasprotje zimi, saj bodo žive barve nadomestile pastelne in bolj nežne barve, pravnje letnemu času.

V modo bodo zopet prišle oblekice in srajčke, z njimi pa tudi nakit, ki bo tokrat izražal vašo osebnost.

Šaljivi nasveti za čas odraščanja

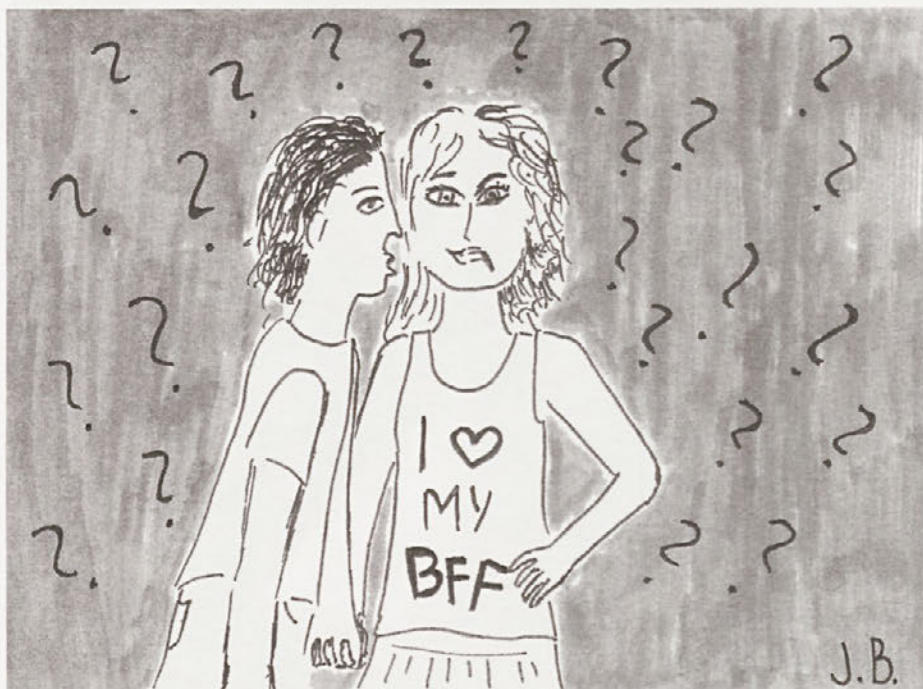
Odraščanje je blazno resna in blazno naporna stvar. Se strinjate z mano, kajne? Da pa vse le ni tako črno, boste lahko spoznali v šaljivih nasvetih ... Vzemite jih resno, za posledice pa odgovarjate sami!

1. Ko se ti pojavi prvi mozolj, ga poslikaj in sliko pritrdi na steno sobe, saj se ga po mnogih drugih ne boš več spomnil.
2. Če v trebuhu začutiš čebelice in metuljčke, ne pij insekticidov ali katerih drugih sredstev proti insektom.
3. Ko dobiš fanta / punco, ga / je ne pretepaj, saj morda ne bo hotel/-a biti več s teboj.
4. Svojo simpatijo boš vedno očaral/-a s stvarmi, kot je na primer pitje soka skozi nos.
5. Če se samemu sebi zdiš grd/-a, na internetu poišči sliko nekega slavnega zvezdnika/-ce in si jo prilepi čez obraz.
6. Če te starši ne pustijo na koncert tvojega najljubšega glasbenika/-ce, se tja izmuzni na skrivaj. Zagotovo bodo ponosni na tvojo iznajdljivost.
7. V obdobje pubertete vstopi oborožen/-a s strelnim orožjem.
8. Če ima tvoja simpatija že fanta / punco, stopi do nje in jo naderi, da ti je nezvesta.
9. Če nisi zadovoljen/-a s svojimi oblačili, nanje z rdečim flo-mastrom napiši imena slavnih znamk.
10. Če želiš zelo hitro odrasti, si kupi čevlje z 20 cm visoko peto in takoj boš večji/-a.

Aljaž Kranjčević, 6. b

A že veš, kakšna oseba si?

Reši ta test in ugotovi, ali si težavna, zaljubljena ali BFF oseba! Obkroži odgovor, ki najbolj velja zate! Na koncu preštej, koliko določenih znakov imaš (!! E, / ?), in poglej, kaj to pomeni! 😊😊😊😊😊

- Starši ti pravijo, da moraš nehati z gledanjem televizije, ti pa ...:
 - se skregaš s starši. !!
 - pokličeš svojo / svojega BFF-ja. ; ;
 - razmišljašraje o svoji simpatiji. ?
- Učiteljica ti da dodatno nalogo, ti pa ...:
 - prosiš svojo / svojega BFF-ja, da ti pomaga. ; ;
 - jo narediš skupaj s svojo simpatijo. ?
 - ugovarjaš učiteljici. !!
- Prosti čas preživiš tako, da ...:
 - povabiš k sebi domov svojo / svojega BFF-ja. ; ;
 - greš v kino s svojo simpatijo. ?
 - gledaš televizijo in igraš igrice na računalniku. !!
- Prijatelj/-ica te povabi, da se skupaj učita.
 - Takoj si za. ; ;
 - Ne moreš, ker si že zmenjen/-a s simpatijo. ?
 - Tečnariš, da se je preveč za učiti in na koncu se nič ne naučita. !!
- Simpatija te prosi, da gresta na sprehod.
 - Ne moreš, ker je tvoj/-a prijatelj/-ica bolan/bolna in mu/ji neseš domačo nalogo. ; ;
 - Seveda, samo da se oblečeš. ?
 - Kompliciraš o slabem vremenu. !!
- Bolan/bolna si in teden dni te že ni v šoli.
 - Sprašuješ se, koliko boš moral/-a prepisati, namesto da bi se lotil/-a dela. !!
 - Prosiš BFF-ja, da ti prinese prepisat. ; ;
 - Tvoja simpatija ti je že prepisala snov. ?
- Seliš se ...
 - Simpatijo prosiš, da ostaneta v kontaktu. ?
 - Posloviš se od BFF-ja in si zelo žalosten/žalostna. ; ;
 - Razbijaš si glavo s tem, kako bo v novem kraju, šoli, hiši, kakšni bodo novi sošolci/sošolke ... !!
- Greš na zabavo ...
 - Povabiš še svojega/svojo BFF-ja. ; ;
 - Nočeš iti, ker nikogar ne poznaš. !!
 - Greš skupaj s simpatijo. ?

REZULTATI

**Največ !! znakov
SI BFF OSEBA!**

Živiš za svojo/svojega prijateljico/prijatelja. Ko je bolan/bolna, si mu/ji vedno pripravljen/-a pomagati in ti je dolgčas brez njega/nje. Prosti čas najraje preživiš s svojim BFF-jem in se z njim dolge ure pogovarjaš po telefonu, facebooku ... To je zelo lepo, le pazi, da račun za telefon ne bo prevelik ☺

**Največ ? znakov
SI ZALJUBLJENA OSEBA**

Neprestano si vesel/-a, se smejiš in nič ti ne more pokvariti dneva. Vsako prosto minuto misliš nanj/-o in vsakič, ko ga/jo vidiš, čutiš metuljčke v trebuhu. Ker si zasanjan/-a, imaš včasih problem s koncentracijo, zato pazi, da se ti ocene ne poslabšajo ☺

**Največ ' znakov
SI TEŽAVNA OSEBA**

Nič se ti ne ljubi delati, vse ti je brez veze in ti je vedno dolgčas. Nad vsem se pritožuješ in se obremenjuješ z nepomembnimi stvarmi, namesto da bi delal/-a kaj koristnega. Prosti čas najraje preživiš za računalnikom ali pred televizijo, pri tem pa tudi rad zafrkavaš druge. Pazi, da ti ocene ne padejo in da ne izgubiš kakšnega prijatelja ☺

Tina Klobučar

9. S kom / od česa se nikoli ne bi ločil?

- S simpatijo. ?
- Z BFF-jem; ;
- Od televizije ali računalnika. !!

10. Koga bi rad/-a povabil/-a na zabavo:

- Simpatijo. ?
- Nikogar, ker nikogar ne maraš preveč. !!
- BFF-ja; ;

H O R O S K O P

OVEN

V tem mesecu se ti bo zgodil lep prijateljski trenutek, ki ga boš ohranil/-a v lepem spominu. V šoli ti bodo malo padle ocene zaradi ljubezni, ki jo boš kmalu srečal/-a.

Ljubezen: **

Prijateljstvo: *****

Šola: *

BIK

V naslednjem mesecu boš zelo čustven/-a, saj te bo v naslednjih dneh zapustila najboljša oseba. Z ljubeznijo bo tako, kot je sedaj, se pa bo še izpopolnila.

Ljubezen: *****

Prijateljstvo: /

Šola: ***

J.B.

DVOJČKA

Našel/-a boš osebo, ki kviri tvojo prihodnost. V šoli boš napredoval/-a. Spoznal/-a boš svojo simpatijo, s katero boš preživljal/-a najlepše trenutke svojega življenja.

Ljubezen: *****

Prijateljstvo: ***

Šola: *****

RAK

Svoje skrivnosti tokrat ne boš zaupal/-a svoji prijateljici / prijatelju, ampak osebi, za katero si ne bi nikoli mislil/-a, da ji lahko sploh zaupaš. V šoli boš popustil/-a, saj boš mislil/-a le na to, ali naj pustiš svojega fanta / punco.

Ljubezen: *

Prijateljstvo: *****

Šola: **

LEV

Prijatelji te ne bodo hoteli imeti v svoji družbi, saj hočeš biti (zmeraj) glavni / glavna. V naslednjih dneh te bo fant / punca povabil/-a na zmenek, vendar se ti bo zdelo, da na to še nisi pripravljen/-a.

Ljubezen: ****

Prijateljstvo: *

Šola: ***

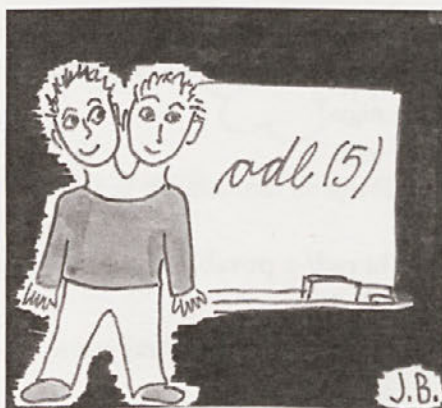
DEVICA

Zdelo se ti bo, da te tvoja punca / fant vara, vendar je ta oseba le njegov najboljši prijatelj. V šoli se boš izkazal/-a na tekmovanju.

Ljubezen: ****

Prijateljstvo: ****

Šola: *****

TEHTNICA

V šoli boš spoznal/-a novega prijatelja, ki bo kasneje postal/-a tvoj najboljši prijatelj. Ker imaš rad/-a svojo ljubezen, jo boš v naslednjih dneh povabil/-a ven.

Ljubezen: *****

Prijateljstvo: *****

Šola: ****

ŠKORPIJON

Poskušaj se osredotočiti predvsem na šolo in na svojega najboljšega prijatelja, ki ti skuša nekaj pomembnega povedati.

Ljubezen: ***

Prijateljstvo: *

Šola: **

STRELEC

Če si že dalj časa zaljubljen/-a v neko osebo, ki ni dostopna, je morda sedaj čas, da jo spustiš od sebe. V šoli ti bo vse šlo kot po maslu.

Ljubezen: **

Prijateljstvo: ***

Šola: *****

Pred kratkim so novinarji Dolenjskega lista opazili učenca naše šole, oblečenega v novo uniformo za dežurne učence, kako »šprica pouk«. Ker je še mladoleten, ne smemo izdati njegovega imena. Ugotovili so, da zaradi stiske z denarjem doma vsakodnevno dela zaposlen pri CGP.

KOZOROG

Prijatelj / prijateljica ti bo stal/-a ob strani ne glede na to, da misliš, da ti dela le škodo. V šoli boš malenkost popustil/-a, saj se boš v naslednjih dneh razšel/-a z najdražjo osebo.

Ljubezen: *

Prijateljstvo: *****

Šola: ***

VODNAR

V prvi polovici tedna lahko pričakuješ nadvse zanimivo dogajanje v ljubezni in prijateljstvu. V šoli bo tako kot do zdaj.

Ljubezen: *****

Prijateljstvo: *****

Šola: ****

J.B.

RIBI

Že v začetku tedna lahko pričakuješ izziv, obenem pa boš zaključil/-a neko zadevo, ki ti jemlje ogromno energije. V šoli boš malenkost popustil/-a, saj boš sanjaril/-a o svoji simpatiji.

Ljubezen: *****

Prijateljstvo: ***

Šola: ***

Nika Staniša, 9. b

Ravnateljica se je odločila, da bo par, ki se bo najbolje odrezal na plesnih vajah in valeti, odšel na državno tekmovalje v klasičnih plesih, ki bo v Ljubljani v mesecu juliju. Poziva vse učence in učenke 9. razreda, da se na vajah izkažejo po svojih najboljših močeh, saj so nagrade zelo velike.

V mesecu maju bo šola zaprta en teden, zato bomo lahko svoje prvomajske počitnice podaljšali za kar sedem dni. Na žalost pa se bo zaradi tega šola zaključila 1. 7. in ne 24. 6., kot je to predvideno po šolskem koledarju. To bo povzročila prenova jedilnice in kuhinje, saj na šoli ne bo zagotovljene prehrane.

VICI, VICI, VICI

Dve blondinki se peljeta z avtom mimo njive. Pa srečata tretjo blondinko, ki vesla sredi njive. In reče prva: »Pridi, ji greva na pomoč.« Pa pravi druga: »EH, KAJ NE VIDIŠ DA JE VODA PREGLOBOKA?!«

Janezek je pred tablo in učitelj mu reče: »Štej do 10.« Janezek: »2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.« Učitelj: »Kje je pa 1?« Janezek: »V redovalnici.«

Janezek reče učiteljici: »Ko bom velik, bom pristal na soncu.« In ga učiteljica začudeno vpraša: »Kako, saj te bo sežgalo?!« Janezek ponosno: »Pristal bom ponoči.«

Mož in žena kuhata kosilo. Ko jesta, pa mož vpraša ženo: »Kako pa tako dobro kuhaš, jaz pa nič ne znam?« In reče žena: »Kako neki, gledam kuharske oddaje in se naučim.« Mož že malo užaljeno: »Jaz tudi gledam nogomet, pa ga ne znam tako kot Messi.«

»Učiteljica, je pošteno, da je nekdo kaznovan za nekaj, česar ni storil?« »NE. To ne bi bilo pošteno.« »Nisem napisal domače naloge!«

»Janezek, povej primer za rimo!« »V vodi stoji gospod Jurca in voda mu sega do kolen.« »Ja, kje pa je tu rima?« »Ko bo prišla grozna plima, bo pa tukaj tudi rima.«

»Halo, gospa učiteljica? Rad bi opravičil izostanek od pouka mojega sina.« »Kdo pa kliče?« »Moj oče!«

Zdravko se je zvečer najedel fižola in naslednje jutro je v šoli spuščal smrdljive vetrove. Učiteljica ga je poslala iz razreda. »Razumem, da sem moral iz razreda, a ne razumem, zakaj so drugi ostali v njem!«

KRO NI KA

SEPTEMBER 2012

3.9.	Učenci od 2. do 9. razreda	Himna, predsednikov nagovor, pozdrav ravnateljice
3.9.	Učenci 1. razreda, starši	Himna, predsednikov nagovor, pozdrav ravnateljice, kulturni program, sprejem učiteljic
3.9.	Strokovni delavci	Usposabljanje za uporabo e-dnevnik
5.9.	Razredniki 1. r., starši	Roditeljski sestanek
6.9.	Razredniki 6., 7. r., starši, učenci	Roditeljski sestanek
8.9.	Ekipa učiteljev, učenci 7. a, b, c	Odhod v ŠN - Poreč
10.9.	Razredniki 4., 5. r., starši, strokovni delavci	Roditeljski sestanek, predavanje M. Juhanta in S. Levca
11.9.	Razredniki 8., 9. r., starši, učenci	Roditeljski sestanek
11.9.	Razrednik 3. a, učenci	ND: Zdravniški pregled, ZD NM
12.9.	Razredniki 2., 3. r., starši	Roditeljski sestanek
12.9.	Učenci 8.-9. r., učitelji	Športni dan - atletika, Portovald
13.9.	Ekipa učiteljev, učenci 7. a, b, c	Vrnitev iz ŠN - Poreč (učenci v petek prosti)
18.9.	Razrednik 3. b, učenci	ND: Zdravniški pregled, ZD NM
18.9.	Učenci 4.-7. r., učitelji	Športni dan - atletika, Portovald
20.9.	Učenci, razredniki 9. r., spremstvo	Ekскурzija: GorisKO
21.9.	Posamezni oddelki	Tehniški dan 1.-9. r.: Dan mobilnosti
21.9.	Učenci, mentorica	Šol. tekmovanje iz razvedrilne matematike
22.9.	Tekmovalci - sladkorna bolezen, mentorica	Delavnica, priprave na tekmovanje
24.9.	Strokovni delavci	UK - izobraževanje - Ocenjevanje znanja
25.9.	Atletični mentorji	Ekipno atletsko prvenstvo, Portovald
25.9.	Razrednik 3. c, učenci	ND: Zdravniški pregled, ZD NM
25.9.	Učenci, učitelji	Ločujem, Zemljo varujem - predavanje
26.9.	Razredniki 3., 6. r., učenci	Zbiranje starega papirja
27.9.	Člani sveta staršev, vodstvo šole	Sestanek
28.9.	Učenci, mentorji	Logika, šolsko tekmovanje
29.9.	Učenci 1.-9. r., učitelji, spremstvo	ŠN: Pohod

OKTOBER 2012

2.10.	Učenci 3. c, spremstvo	Zdravniški pregled, ZD NM
3.10.	Učenci, mentorji	Občinsko prvenstvo v Krosu, Bajnof
3.10.	Ekipa igre brez meja, spremljevalec	DPM Dolenjske Toplice, teden otroka
3.10.	Učenci 4., 8. r.	Zbiralna akcija starega papirja
4.10.	Učenci, učitelji podaljšanega bivanja	Športno-družabno srečanje s starši
4.10.	Razredničarke, starši	Pogovorne ure za starše
5.10.	Dan pedagoških delavcev	
6.10.	Izbrani učenci	Teden otroka: Veleizlet
9.10.	Učenci, učitelji 4. r.	TD: Izdelovanje rakete, Trška gora
10.10.	Atletični mentorji	Državno ekipno tekmovanje - finale, Sloven Gradec
10.10.	Učenci 5., 7. r.	Zbiralna akcija starega papirja
11.10.	Učenci 7., 9. r., spremstvo	KD: Knjiga o džungli, APT
12.10.	Učenci, mentorica	Šolsko tekmovanje: Sladkorna bolezen
15.10.	Učenci 6. r., spremstvo	KD: Knjiga o džungli, APT
16.10.	Učenci 8. r., spremstvo	KD: Knjiga o džungli, APT
16.10.	Učenci 9. r., spremstvo	ND: Obisk Srednje kmetijske šole
17.10.	Učenci 1., 2., 9. r.	Zbiralna akcija starega papirja
18.10.	Učenci, mentorica	Šolsko tekmovanje iz biologije
18.10.	Strokovni delavci	Konferenca
18.10.	Učenci 9. r, spremstvo	TD: Obisk KŠ Grm, Bajnof
19.10.	Učenci 1. razreda, parlamentarci	KD: Sprejem učencev v šolsko skupnost
19.10.	Predstavniki oddelkov	Zasedanje šol, parlamenta, čitalnica
20.10.	Tekmovalci, mentorica	Državno tekmovanje v logiki
22.10.	Učenci 8. r., mentorji	Šolsko tekm. v angleščini
22.10.	Strokovni delavci, ŠR	Učenje učenja, 2. delavnica
Jesenske počitnice (do 2.11.)		

NOVEMBER 2012

6.11.	Učenci 8. b, razrednik	Sistematski pregled, ZD NM
7.11.	Učenci 6. b, razrednik	Sistematski pregled, ZD NM
7.11.	Ravnatelj šol NM občine	Delovni sestanek, OŠ Grm
8.11.	Starejše deklice, trener	Občinsko prvenstvo v košarki, OŠ Šmihel
8.11.	Razredniki, starši	Pogovorne ure
8.11.	Razredniki, starši 9. r.	RS: Poklicna orientacija (Polonica Čarf)
8.11.	Razredniki, starši 4. r.	Roditeljski sestanek
10.11.	Starejši dečki - rokomet	Občinsko tekmovanje, ŠD Marof
12., 13.11.	Ravnateljica	Strokovno srečanje ravnateljcev - Portorož
12.11.	Košarka - starejši dečki	Finale občinskega prvenstva, OŠ Grm
13.11.	Učenci 8. c, razrednik	Sistematski pregled, ZD NM
14.11.	Učenci, razredniki 8. r.	KD: Igralec, CD, Plečnikova Ljubljana
14.11.	Strokovni delavci OŠ Grm	Konferenca: Predstavitve kandidatov za ravnatelja
15.11.	Učenci 4. r., spremstvo	KCJT: Butalci, gledališka predstava
15.11.	Razredniki, starši 5. r.	Predavanje za starše: Ocenjevanje znanja, PU
17.11.	Starejše deklice, mentorica	Občinsko prvenstvo v rokometu, ŠD Marof
19.11.	Učenci 9. r., mentorice	Tekmovanje v znanju angleščine, šolsko
19.11.	Učenci 8. r., mentorice	Tekmovanje v znanju angleščine, državno
20.11.	Starejše deklice, trener	Občinsko prvenstvo v odbojki, OŠ Grm
22.11.	Predstavniki v svetu staršev	Sestanek, čitalnica
24.11.	Starejši dečki - rokomet	Področno tekmovanje, ŠD Marof
24.11.	Učenci, mentorica	Državno tekmovanje: Sladkorna bolezen
27.11.	Starejše deklice	Področno tekm. v rokometu, ŠD Šentjernej
27.11.	Učenci, učiteljice 2. r.	ŠD: Igre z žogo
29.11.	Strokovni delavci šole	Konferenca UZ
29.11.	Učenci, učiteljice 4. r.	TD: Izdelovanje situ, okraskov
30.11.	Učenci 4. r., ekokoordinatorica	Ločujem - Zemljo varujem, 2. faza projekta

DECEMBER 2012

1.12.	Starejši dečki, mentor	Občinsko prvenstvo v mal. nogometu, ŠD Stopiče
3.12.	Učenci, razredničarka 4. b, 4. c	Odhod v ŠN: CSOD Fara
4.12.	Starejši dečki, odbojka	Občinsko prvenstvo, OŠ Grm
4.12.	Pomočnik ravnateljice	Sestanek na ZRSŠŠ OE Novo mesto
5.12.	Ravnateljica	Sestanek na ZRSŠŠ OE Novo mesto
6.12.	Učenci 2.-9. r., mentorji	Šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje
6.12.	Razredniki, starši	Pogovorne ure
7.12.	Učenci, učitelji 3. triade, E-transformer	Ogled reciklaže elektronskih odpadkov, OŠ Grm
7.12.	Učenci, defektologinja	Delavnica za OPP: Terapevtski pes
10.12.	Učenci, razredničarka 4. a	Odhod v ŠN: CSOD Fara
10.12.	Strokovni delavci, upokojenci	Prednovoletno srečanje
10.12.	Učenci 1., 2., 3. r., spremstvo	KCJT: Dinozavri v cirkusu, predstava
13.12.	Mentor, starejši dečki	Področno prvenstvo v malem nogometu, OŠ Loka
14.12.	Prijavljeni učitelji naravoslovja	Astronomija, OŠ Drska
15.12.	Šahisti, mentor	Področno posamično prvenstvo, OŠ Drska
15.12.	Starejše deklice	Področno prvenstvo v košarki, ŠD Marof
18.12.	Mentor, starejše deklice	Področno prvenstvo v malem nogometu, OŠ Šentjernej
18.12.	Strokovni delavci	Konferenca UZ
21.12.	PROSLAVA OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI	
18.-21.	DNEVI DEJAVNOSTI, 6.-9. r.	
24.12.	BOŽIČNO - NOVOLETNE POČITNICE	

JANUAR 2013

4.1.	Učenci 9. r., plesni učitelj	Začetek plesnih vaj za valetu
5.1.	Mlajše in starejše deklice in dečki	Občinsko atletsko dvoransko prvenstvo, ŠD Marof
5.1.	Šahisti, mentor	Državno posamično prvenstvo v šahu, OŠ Podbočje
7.1.	Učiteljice 2., 4., 5. r.	Potrditev identifikacije nadarjenih
8.1.	Učiteljice, učenci 2. r.	TD: Življenje nekoč in danes
10.1.	Strokovni delavci, starši	Pogovorne ure
12.1.	Učenci, mentorji	Astronomija, državno tekmovanje
14.1.	Učenci, mentorji	3. krog tekmovanja LEFO
16.1.	Učenci, učiteljice 3. r.	ŠD: Igre na snegu
17.1.	Tekmovalci v namiznem tenisu, trener	Občinsko in področno prvenstvo, ŠD Stopiče
18.1.	Učenci, učiteljice 3. r.	ŠD: Igre na snegu
19.1.	Učenci, mentorica	Državno računalniško tekm. Bober, FRI Ljubljana
23.1.	Učenci, učiteljice 2. r.	Zimski športni dan
24.1.	Učenci, učiteljice 4. r.	TD: Izdelava vozil na zunanji pogon
25.1.	Učenci, učitelji 1. r., spremstvo	KCJT: Bobek in barčica, predstava
26.1.	Šahisti, mentor	1. turnir v dolenjski kadetski ligi, Žužemberk
26.1.	Mlajši dečki, mentor	Občinsko prvenstvo v malem nogometu, ŠD Marof
29.1.	Mentorji TJA, učenci 9. r.	Regijsko tekmovanje
29.1.	Mentorji TJA, učenci 7. r.	Šolsko tekmovanje
29.1.	Mlajši dečki, mentor	Polfinalne občinskega prvenstva v košarki
29.1.	Učenci, mentor	Področno tekm. za Cankarjevo priznanje, Dol. Toplice
29.1.	Strokovni delavci 1. triade	Ocenjevalna konferenca
30.1.	Strokovni delavci 2. triade	Ocenjevalna konferenca
31.1.	Strokovni delavci 3. triade	Ocenjevalna konferenca
1.2.	Predstavniki v ŠP, mentorica	Zasedanje parlamenta, tema Odraščanje
1.2.	Učenci, razredniki	Obvestila o uspehu

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO
LETNIK XXIII, januar 2013, št. 1, 2

uredniški odbor
širši uredniški svet

novinarji 6., 7., 8. in 9. razreda

Jerica Eržek / odgovorna urednica, lektorica, mentorica

Renata Blatnik / urednica Male Najče

Branko Šuster / mentor likovnega oblikovanja

Renata Blatnik, Irena Strasbergar / likovno oblikovanje Male Najče

Nina Kranjec / urejanje besedilnih datotek

Matej Povž / urejanje slikovnega gradiva

Ema Koncilija / urednica fotografij

priprava za tisk

Studio Enota, Tomaž Grdin

650 izvodov

Januar 2013

Osnovna šola Grm
Novo mesto